

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΡΗΤΗΣ

**ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ**

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΤΗΤΑ

**ΕΚΠΟΝΗΣΗ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ:
ΝΥΔΡΙΩΤΗ ΕΥΘΥΜΙΑ
Α.Μ.: 3826**

**ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ:
ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	1
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	4
1. ΣΥΝΔΕΣΗ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΤΗΤΑΣ	7
2. Η ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟ	8
3. Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ	9
4. Η ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΗ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΕΙ Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ	10
4.1. Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΣΑΝ ΜΗΔΕΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ.....	11
4.2. Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΗ ΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ.....	12
4.3. Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΦΥΣΙΚΩΝ ΣΚΗΝΙΚΩΝ.....	13
4.4. Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ.....	14
4.5. Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ.....	15
4.6. ΠΑΡΟΧΗ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΥ ΚΑΤΑΛΥΜΑΤΟΣ	16
5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ	16
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1	18
1.1 Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ, ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ ΣΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟ	18
1.1.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	18
1.1.2 ΤΟΠΟΣ.....	18
1.1.3 ΧΡΟΝΟΣ - Η ΑΙΣΘΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.....	20
1.1.4 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ	25
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2	26
1. ΚΡΗΤΗ: ΡΟΜΑΝΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ	26
1.1 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΚΡΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΩΝ.....	26
2. ΣΧΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΟΙ ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ	28
3. ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΤΑΞΙΔΕΥΟΝ ΜΟΝΕΣ	32
4. ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΓΚΑΜΠΙΑ	35
5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ	37
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3	38
1. ΤΑΪΛΑΝΔΗ	38
1.1 ΓΑΜΟΙ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΤΑΪΛΑΝΔΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ ΚΑΙ ΞΕΝΟΥΣ	39
1.2 ΠΟΡΝΕΙΑ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΓΑΜΟΙ.....	43
1.3 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ	45
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4	46
1. Η ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ.....	46
1.1 Η ΟΠΤΙΚΗ ΓΩΝΙΑ ΤΩΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΚΑΤΑΛΥΜΑΤΩΝ	46
1.1.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	46
1.1.2 ΜΟΤΕΛ, ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΤΗΤΑ	47
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5	50
1. Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΣΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ	50
1.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	50
1.2 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΠΕΛΑΤΩΝ ΚΑΙ ΞΕΝΑΓΩΝ.....	52
1.2.1 Η ΟΠΤΙΚΗ ΓΩΝΙΑ ΤΩΝ ΞΕΝΑΓΩΝ.....	52
1.2.2 Η ΟΠΤΙΚΗ ΓΩΝΙΑ ΤΩΝ ΤΟΥΡΙΣΤΩΝ / ΤΟΥΡΙΣΤΡΙΩΝ	55
1.3 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ	56
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6	57
1. Η ΠΟΡΝΕΙΑ ΣΗΜΕΡΑ ΣΑΝ ΤΡΟΠΟΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΙΣΤΩΝ	57
2. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΝΥΧΤΕΡΙΝΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ.....	59

3. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ	61
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7.....	62
1. ΠΡΩΗΝ «ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ» ΣΑΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΚΟΡΕΑ.....	62
2. ΟΙ ΠΡΩΗΝ «ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ» ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗΣ ΣΚΛΑΒΙΑΣ.....	64
3. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ	68
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8.....	70
1. ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ AIDS: ΣΥΝΔΙΑΣΜΟΣ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΝΕΙ.....	70
2. ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΣΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟ	71
2.1 ΑΣΙΑ.....	72
2.1.1 ΙΑΠΩΝΙΑ	72
2.1.2 ΝΕΠΑΛ.....	73
2.2 ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ & ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΣΙΑ	74
2.3 ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ	75
2.3.1 ΚΟΛΟΜΒΙΑ.....	75
2.3.2 ΒΡΑΖΙΛΙΑ	76
3. ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΡΝΕΙΑ	78
4. Ο ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΣΑΝ ΜΕΣΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΟΡΘΩΣΗΣ.....	80
5. Η CARE TOWN ΠΡΟΩΘΕΙ ΤΟ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟ ΤΟΥΡΙΣΜΟ.....	81
6. ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΡΙΟ ΝΤΕ ΤΖΑΝΕΙΡΟ	82
7. ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΠΟΡΝΕΙΑ	83
8. ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΑ ΣΕΝΑΡΙΑ	84
9. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ	85
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9.....	86
1. Η ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ	86
2. ΚΑΤΗΓΟΡΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ	90
3. Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΚΑΜΠΟΤΖΗΣ	93
4. ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ: ΖΗΤΗΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑ	96
5. Η ΠΟΡΝΕΙΑ ΣΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ	98
6. ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ	99
7. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ	100
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10.....	102
1. ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΟΡΝΕΙΑ	102
2. ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΟΡΝΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ INTERNET	105
3. ΤΡΟΠΟΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ.....	106
4. ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ	108
5. Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΩΣ ΚΑΤΑΛΥΤΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ.....	109
6. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ	110
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	112

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο τουρισμός, ο ρομαντισμός, ο έρωτας και το σεξ ήταν αλληλένδετα πάντοτε. Από τη στιγμή που οι άνθρωποι άρχισαν να ταξιδεύουν μακριά από το σπίτι τους, έψαχναν για το διαφορετικό και το ασυνήθιστο. Εκτός από τα σκηνικά φυσικού περιβάλλοντος και τους εξωτικούς πολιτισμούς, η ανάγκη των τουριστών για καινούρια πράγματα έφτασε μέχρι τις σεξουαλικές αναζητήσεις, που ίσως δεν τους παρέχονταν στο σπίτι τους.

Ήδη από τα πανάρχαια χρόνια έχουμε αναφορές σε κείμενα ότι οι λαοί που αναγκάζονταν να ταξιδεύουν για τις καθημερινές ανάγκες τους, είχαν ερωτικές περιπέτειες οι οποίες κάποιες φορές καθόριζαν την αρχηγεία τους, τις αγοραπωλησίες τους ή και το μέλλον τους. Η ελληνική μυθολογία είναι γεμάτη με τέτοιου είδους παραδείγματα (η ωραία Ελένη και ο Πάρις, οι Αργοναύτες και οι Σειρήνες, η Πηνελόπη και οι Μνηστήρες κ.α.), που δεν έχουν τίποτα να ζηλέψουν από τη σημερινή πραγματικότητα.

Υπάρχει μια περίεργη σχέση μεταξύ της οικειότητας και της σεξουαλικότητας που αναπτύσσονται κατά τη διάρκεια των ταξιδιών. Για την εξήγηση των θεμάτων αυτών, χρησιμοποιείται συνδυασμός ακαδημαϊκής έρευνας και προσωπικών εμπειριών. Ο τουρισμός, το σεξ και ο ρομαντισμός είναι παγκόσμια φαινόμενα και είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με χώρες, όπως η Αυστραλία, ο Καναδάς, η Καμπότζη, η Φινλανδία, η Ελλάδα, οι Ινδίες, η Κορέα, το Νεπάλ, η Ταϊλάνδη, το Βιετνάμ και οι Η.Π.Α.

Για κάποιους ανθρώπους, η επιλογή του προορισμού στηρίζεται αποκλειστικά στη δυνατότητα του φλερτ και του σεξ. Για άλλους, η προοπτική του σεξ δεν παίζει κανένα ρόλο στην επιλογή του ταξιδιωτικού προορισμού. Ο τουρισμός πάντως διευκολύνει όλες τις σεξουαλικές δραστηριότητες. Η διευκόλυνση μπορεί να σημαίνει απλώς το να έρχονται οι άνθρωποι πιο κοντά αλλά και το να πηγαίνουν μαζί σε εξωτικές τοποθεσίες, με εκδρομές που έχουν κανονιστεί ειδικά για το σκοπό αυτό. Η τουριστική βιομηχανία- μεταφορείς (αεροπορικές ή ναυτιλιακές εταιρίες), tour operators και ιδιοκτήτες καταλυμάτων- ωφελείται πολύ από ανθρώπους που ταξιδεύουν για να συμμετάσχουν σε ερωτικές δραστηριότητες, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Δεν είναι σύμπτωση το γεγονός ότι υπάρχουν πολλά ερωτικά μουσεία σε κάποιες από τις πιο τουριστικές πόλεις στον κόσμο.

Ο τουρισμός είναι μια ευκαιρία για τον άνθρωπο να ξεφύγει από τα συνηθισμένα και για λίγο να γίνει κάποιος άλλος – κάποιος που δεν έχει υποχρεώσεις, είναι ελεύθερος να κάνει οτιδήποτε και έχει άλλα ήθη και συνήθειες. Η δέσμευση της καθημερινότητας δεν επιτρέπει δραματικές αλλαγές της συμπεριφοράς, γι' αυτό και ο έρωτας και το φλερτ είναι τόσο στενά συνδεδεμένα με τον τουρισμό και τις διακοπές.

Παρόλο που μπορεί να ακούγεται πολύ ελκυστική η προοπτική μιας ερωτικής περιπέτειας σε άγνωστο περιβάλλον, με άγνωστο άτομο, είναι πλέον ευρέως διαδεδομένο το γεγονός ότι οι κίνδυνοι που καιροφυλακτούν αποτελούν τις τρομερότερες μάστιγες της εποχής. Η πορνεία – ενηλίκων και ανηλίκων - και το AIDS υπάρχουν σε κάθε κοινωνία και ιδίως σε αυτές όπου ανθίζει ιδιαίτερα ο τουρισμός, χωρίς όρια στις ελευθερίες των τουριστών, με αποτέλεσμα την καθημερινή εξάπλωσή τους και φυσικά, την διαιώνισή τους.

Σε συνδιασμό με την φτώχεια σε τεράστιο βαθμό που υπάρχει σε μερικές περιοχές, ο τουρισμός ωθεί την πορνεία, που είναι για τους ντόπιους η τελευταία λύση του προβλήματος. Ως απόρροια της εκβιομηχάνευσης παρθένων περιοχών, όπου οι μοναδικοί πόροι διαβίωσης καταλαμβάνονται από ξένους, οι άνθρωποι αυτοί, ελπίζοντας σε ένα καλύτερο και ασφαλέστερο μέλλον, βρίσκουν διέξοδο στην εκπόρνευση των ιδίων και της οικογένειάς τους.

Ο τουρισμός με στόχο την ερωτική συνεύρεση δεν περιορίζεται σε άτομα διαφορετικού πολιτισμικού επιπέδου, αλλά περιλαμβάνει και παιδόφιλους, οι οποίοι ταξιδεύουν σε αναπτυσσόμενες και υπανάπτυκτες χώρες αποκλειστικά για να συνάψουν ερωτικές σχέσεις με παιδιά. Οι άνθρωποι που τα αναγκάζουν στην πορνεία είναι συνήθως οι ίδιοι οι γονείς, από την οπτική των οποίων είναι αυτονόητο πως τα παιδιά πρέπει να αυτοσυντηρούνται όσο το δυνατόν γρηγορότερα. Υπάρχει ένας διαρκής αγώνας κάποιων οργανώσεων να ξεσκεπάσουν και να εμποδίσουν τη σκοτεινή αυτή πλευρά του τουρισμού και του σεξ.

Οι ειδικοί έχουν επιχειρήσει να ξετυλίξουν το κουβάρι των θεμάτων που αφορούν τον τουρισμό και την ανθρώπινη σεξουαλικότητα. Στην προσπάθειά τους αυτή, προσπάθησαν να ξεπεράσουν το στερεότυπο ότι τουρισμός και σεξ σημαίνει μόνο βιομηχανική εκμετάλλευση και εμπορευματοποίηση. Αντιθέτως, προσπάθησαν να δείξουν ότι οι σχέσεις είναι πολύ πιο πολύπλοκες και συχνά περιλαμβάνουν δραστηριότητες που παρέχουν αμοιβαία οφέλη για όλους όσους συμμετέχουν. Έχουν επίσης επιχειρήσει να ερευνήσουν τα κίνητρα και την ταξιδιωτική συμπεριφορά των ομοφυλόφιλων ατόμων, των ατόμων που βρίσκονται στο μήνα του μέλιτος και των

ατόμων που ταξιδεύουν μέσω του Internet, ώστε να εντοπίσουν τον καλύτερο τρόπο με τον οποίο θα χαλιναγωγηθεί η πορνεία σε πολύ τουριστικούς προορισμούς.

Υπάρχει μια πολύ στενή σχέση μεταξύ του τουρισμού, του ρομαντισμού και του σεξ. Από την πρώτη στιγμή που τα ταξίδια έγιναν μέρος της ζωής των ανθρώπων, η πλειοψηφία όσων ταξιδεύουν εμπλέκονται σε ρομαντικές και ερωτικές “συμπλοκές”, διαφόρων ειδών. Κάποιες φορές το σεξ ή η προοπτική του -ακόμα και κατά τη διάρκεια του ταξιδιού- παίζει σημαντικό ρόλο στην απόφαση του προορισμού. Άλλες φορές, είναι απλά ένα τυχαίο γεγονός που συμβαίνει στο ταξίδι και ουδεμία σχέση έχει με την απόφαση του προορισμού.

Πλέον οι ερωτικές δραστηριότητες θεωρούνται κοινωνικά αποδεκτές και είναι ένας πολύ καλός λόγος για να προκύψει ένα ταξίδι. Απρεπείς, θεωρούνται μόνο όταν πρόκειται για εμπορευματοποιημένο σεξ, πορνεία με παιδιά και εξωσυζυγικές σχέσεις.

Υπάρχουν περιοχές, όπως η Φλόριντα των Η.Π.Α. όπου πραγματοποιούν ειδικές εκδηλώσεις για να τονώσουν το ερωτικό στοιχείο, κατά τη διάρκεια της άνοιξης, που θεωρείται και η πιο ερωτική εποχή. Υπάρχουν επίσης αναρίθμητες άλλες περιοχές, που προσπαθούν πολύ να συνδεθούν με το ερωτικό στοιχείο των διακοπών και προωθούν τον τουρισμό για ταξιδιώτες χωρίς ταίρι. Κάποιες φορές η σύνδεση με τις συγκεκριμένες αυτές περιοχές έχει θετικά αποτελέσματα. Κάποιες άλλες όμως, αποβαίνει μοιραία –αν και εξαιρετικά επικερδής- εφόσον γίνεται αυτόματη σύνδεση και με μια πολύ κακή φήμη που αποδυναμώνει κάθε ευκαιρία για θετική διαφήμιση.

Το σεξ είναι ένα φυσικό τμήμα της ζωής. Αν οι άνθρωποι συμμετέχουν σε ερωτικές δραστηριότητες στο σπίτι τους, είναι αναμενόμενο να έχουν συμμετοχή και στα ταξίδια τους. Στην πραγματικότητα, ο τουρισμός απλώς παρέχει διαφορετικά σκηνικά για τις ερωτικές δραστηριότητες. Τις περισσότερες φορές, η σχέση ανάμεσα σε σεξ και τουρισμό είναι θετική, περιλαμβάνοντας ενήλικες που εθελοντικά συμμετέχουν σε αμοιβαίες δραστηριότητες, που συχνά μπορεί να οδηγήσουν σε μακροχρόνιες σχέσεις. Επιπλέον, οι δραστηριότητες αυτές είναι ένα αναζωογονητικό διάλειμμα των ατόμων από τη μονότονη πραγματικότητα.

Δυστυχώς, υπάρχει και η γκρίζα πλευρά της υπόθεσης, όπου οι σεξουαλικές δραστηριότητες μπορούν έχουν καταστροφικά αποτελέσματα. Η λογοτεχνία που αναφέρεται στον τουρισμό με στόχο το σεξ, αναφέρεται δυσανάλογα περισσότερο στην εμπορευματοποίησή του, απ’ ό,τι σε οτιδήποτε άλλο τον αφορά. Έχει δοθεί

τέτοια έμφαση στην αρνητική πλευρά του όρου «σεξουαλικός τουρισμός», ώστε έχει ταυτιστεί με τη βιομηχανική πλευρά της λέξης.

«Ουδέν κακόν, αμιγές καλού», λένε οι σοφότεροι και κάτι τέτοιο συμβαίνει και εδώ. Η έμφαση που έχει δοθεί στην περιοχή αυτή, είναι ένα είδος διαφήμισης προς αποφυγή και επαγρύπνησης για να καταπολεμηθεί η άσχημη κατάσταση που επικρατεί σε πολλές χώρες του κόσμου.

Παρόλα αυτά, η εμμονή με το εμπορευματοποιημένο σεξ, έχει οδηγήσει στην ανάδειξη δύο εσφαλμένων εντυπώσεων γύρω από το σεξ και τον τουρισμό. Η πρώτη είναι ότι μόνο τουρίστες που ταξιδεύουν αποκλειστικά με σκοπό το σεξ συμμετέχουν σε σεξουαλικές δραστηριότητες στο ταξίδι τους, ενώ η αλήθεια είναι πως η πλειοψηφία όσων ταξιδεύουν κάνουν κάτι τέτοιο είτε με τον σύντροφό τους, είτε με συντρόφους που βρίσκουν εκεί. Η δεύτερη είναι πως μόνο οι τουρίστες εμπλέκονται σε εμπορευματοποιημένες σεξουαλικές δραστηριότητες. Αγνοείται το γεγονός ότι τις περισσότερες φορές, οι δραστηριότητες τους συμβαίνουν σε ένα ήδη οργανωμένο περιβάλλον από τους ντόπιους κατοίκους, ενώ οι τουρίστες πιθανότατα το κάνουν για πρώτη ίσως και τελευταία φορά ή περιστασιακά. Σε κάθε τουριστικό προορισμό υποθάλπεται μια σεξουαλική βιομηχανία. Για παράδειγμα, δε θα υπήρχε παιδική πορνεία αν δεν υπήρχε παιδικό σεξουαλικό εμπόριο. Τα πάντα ξεκινούν από τον προορισμό.

1. ΣΥΝΔΕΣΗ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΤΗΤΑΣ

Υπάρχει διαφωνία για το αν η σύνδεση ανάμεσα στον τουρισμό και την ανθρώπινη σεξουαλική συμπεριφορά απλώνεται πέρα από τα στενά όρια του εμπορευματοποιημένου σεξουαλικού τουρισμού. Η σχέση του τουρισμού με το σεξ έχει τρεις διαστάσεις:

1. το ρόλο που παίζει το σεξ και ο ρομαντισμός σαν κίνητρο του ταξιδιού,
2. τη φύση της περίπτωσης και
3. το ρόλο που παίζει ο τουρισμός σαν παράγοντας ρομαντισμού και σεξουαλικών δραστηριοτήτων.

Το σεξ και ο ρομαντισμός σαν κίνητρο του ταξιδιού, έχει συνεχή μορφή με αντιφατικές άκρες. Η φύση της περίπτωσης έχει επίσης συνεχή μορφή, με το ένα άκρο

της να αντιπροσωπεύει μια θετική, αμοιβαίως ευχάριστη εμπειρία για όλους όσους συμμετέχουν και το άλλο άκρο να αντανακλά μια αρνητική εμπειρία, εμπορική και επιζήμια για έναν ή όλους τους συμμετέχοντες. Ο τουρισμός, η τρίτη διάσταση, διευκολύνει τις ερωτικές περιπτώσεις και μπορεί να παίξει άμεσο ή έμμεσο ρόλο στις σεξουαλικές εμπειρίες των ανθρώπων.

2. Η ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟ

Ο ρόλος που παίξει το σεξ στην απόφαση του προορισμού ποικίλει και είναι το πρώτο πράγμα που θα πρέπει να διερευνηθεί. Στο ένα άκρο έχουμε το σεξ σαν κεντρικό άξονα του ταξιδιού, όπου υφίσταται εγγυημένα και στο άλλο άκρο έχουμε το σεξ που δεν παίξει κανένα ρόλο στην απόφαση του προορισμού. Η σεξουαλική δραστηριότητα κινείται ανάμεσα σε αυτά τα δύο άκρα, παίρνοντας διάφορες μορφές. Το σεξ, μπορεί να γίνει κάτι αναμενόμενο, όπως στην περίπτωση των μικρών αποδράσεων, μπορεί να γίνει ο στόχος του ταξιδιού, ιδίως αν οι τουρίστες κυνηγούν τον ρομαντισμό στις διακοπές τους με το σύντροφό τους ή ανυπομονούν να γνωρίσουν κάποιον και μπορεί επίσης να γίνει ένα απρόσμενο και αυθόρμητο γεγονός. Για πολλούς ανθρώπους, ειδικά για τα ζευγάρια ή τις οικογένειες που βρίσκονται σε διακοπές, το σεξ αποτελεί μια τυχαία δραστηριότητα, η οποία αντανακλά ακριβώς τη ρουτίνα της σεξουαλικής τους ζωής.

Οι οργανωμένες εκδρομές που έχουν αποκλειστικά στόχο το σεξ από το δυτικό κόσμο προς αναπτυσσόμενες χώρες, συνήθως έρχονται σαν σκέψη όταν το σεξ αποτελεί το κεντρικό θέμα του ταξιδιού. Πολλοί tour operators που προωθούν τις δραστηριότητές τους πρωτίστως μέσω του Internet (όπως η εταιρία exotic vacations “Vikings” ή Adulttravel.com) προσπαθούν πριν από όλα να γεμίσουν αυτό τον τομέα, γιατί ξέρουν πως δε θα κορεστεί ποτέ. Με την ίδια σκέψη, ένας μεγάλος αριθμός μικρότερων – αλλά πολύ οργανωμένων – δικτύων προωθεί την παιδική πορνεία.

Το σεξ σαν λόγος ταξιδιού, σκιάζεται από τους πολλούς ευφημισμούς που χρησιμοποιούνται για να περιγράψουν τη σεξουαλική δραστηριότητα. Οι tour operators πάντως, συνεχίζουν να πουλάνε σεξ αλλά το ντύνουν με άλλα συνώνυμα, τα οποία είναι περισσότερο κοινωνικώς αποδεκτά. Για παράδειγμα, το Παρίσι προωθεί τον έρωτα και το ρομαντισμό και χρησιμοποιεί τις ανάλογες φωτογραφίες

για να δημιουργήσει μια αίσθηση ερωτισμού και ανυπομονησίας. Για τους καταρράκτες του Νιαγάρα, χρησιμοποιούνται τα νερά που πέφτουν σαν το φόντο του απώτερου πάθους.

3. Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ

Η πλειοψηφία όσων ασχολούνται με το θέμα «τουρισμός και σεξ» τείνουν να προσηλώνονται στην άνιση φύση ανάμεσα στους τουρίστες και τους ερωτικούς τους συντρόφους στους προορισμούς. Επικεντρώνονται στην πορνεία, τα εγκλήματα πάθους, την παιδοφιλία και τη μετάδοση του ιού του AIDS σαν αποτέλεσμα του τουρισμού. Τα τελευταία χρόνια έχουν προκύψει διάφοροι οργανισμοί, όπως ο ECPAT, που άρχισε εκστρατεία για την καταπολέμηση της παιδικής πορνείας σε χώρες της Ασίας, ο ECTWT και πολλοί άλλοι από τα Ηνωμένα Έθνη, όπως ο ILO. Οι οργανισμοί αυτοί κάνουν υπεράνθρωπες προσπάθειες για να κρούσουν τον κώδωνα του κινδύνου γύρω από το σεξουαλικό εμπόριο. Σαν απάντηση, αρκετές από τις ιστοσελίδες που προωθούν το σεξουαλικό τουρισμό, καθώς και κάποια περιοδικά ενηλίκων διαφωνούν – χωρίς ακράδαντα επιχειρήματα -, υποστηρίζοντας πως το σεξ στον τουρισμό είναι ένα σημαντικό μέσο για την επίτευξη πολλών θετικών στόχων, συμπεριλαμβανομένης της καταπολέμησης της φτώχειας σε υπανάπτυκτα κράτη και της βελτίωσης της θέσης της γυναίκας στα κράτη αυτά (Crouphs 1996).

Χωρίς αμφιβολία, μερικές από τις δραστηριότητες που συσχετίζονται με το σεξ στον τουρισμό, είναι πραγματικά ελπιδοφόρες. Παρόλα αυτά, η πορνεία και άλλες μορφές εμπορικού σεξ αποτελούν μόνο μια μικρή μερίδα των συνολικών σεξουαλικών δραστηριοτήτων. Οι περισσότεροι τρόποι αντιμετώπισης είναι θετικοί και ικανοποιητικοί για όλους όσους συμμετέχουν. Σαν αποτέλεσμα, η δεύτερη διάσταση στη σχέση ανάμεσα σε στον τουρισμό και το σεξ, η αντιμετώπιση, μπορεί επίσης να θεωρηθεί σαν μια ευθεία γραμμή, στη μία άκρη της οποίας υπάρχουν τα αμοιβαία οφέλη και οι θετικές εμπειρίες και στην άλλη άκρη υπάρχουν οι αρνητικές.

Ωστόσο, μια σχέση μπορεί να θεωρηθεί θετική ή αρνητική από ένα ή από όλα τα μέλη της. Μπορούν όλοι οι συμμετέχοντες να επωφεληθούν, μπορεί να επωφεληθεί μόνο ο ένας ή να βλαφτούν όλοι από τα αποτελέσματα του τρόπου αντιμετώπισης. Επομένως, όταν πρόκειται για την πορνεία, προκύπτει το ερώτημα του ποιος

εκμεταλλεύεται ποιον. Παίρνουν πάντα όλοι αυτό που θέλουν; Ψάχνουν όλοι ακριβώς γι' αυτό που τους παρέχεται;

Από την άλλη πλευρά, όταν πρόκειται για εμπορευματοποιημένο σεξ, η εμπειρία θεωρείται σχεδόν πάντα θετική. Μια έρευνα σε πελάτες ξενοδοχείων που διεξήχθη στην Αυστραλία και τη Νέα Ζηλανδία, έδειξε ότι οι άντρες είναι πιο επιρρεπείς στο να γίνουν ρομαντικοί όταν μένουν σε ξενοδοχείο, εφόσον εκείνοι συνήθως ζητούν λουλούδια, σοκολάτες, σαμπάνια και δείπνα με κεριά (ξενοδοχείο On-Line 1999). Η έρευνα των Pruitt και Lafont (1995) στην Τζαμάικα, έδειξε ότι και τα δύο φύλα επωφελούνται από τη σχέση τους. Οι γυναίκες που ήταν συνήθως Βρετανίδες τουρίστριες, παραδέχτηκαν πως βρήκαν αγάπη και συντροφιά και ότι μπορούσαν να συμπεριφερθούν ελεύθερα, χωρίς τις δεσμεύσεις της κοινωνίας τους. Αλλά και οι ντόπιοι άντρες δήλωσαν πως κέρδισαν αγάπη και συντροφιά, εκτός από κύρος και χρήματα, προσθέτοντας ότι υπάρχουν αρκετές γυναίκες, οι οποίες επιστρέφουν εκεί κάθε χρόνο για να συνεχίσουν τη σχέση τους.

Καταλαβαίνουμε λοιπόν, ότι η αντιμετώπιση δεν είναι θέμα προσπάθειας, αλλά θέλησης. Η γνώση των παιδιών ήδη από τις μικρές ηλικίες και η ενημέρωση των πολιτών εις βάθος σίγουρα μπορούν να προφυλάξουν πολλούς ανθρώπους από τους κινδύνους που ενέχει ένα ταξίδι με σκοπό το σεξ. Η τηλεόραση, που είναι το πιο ισχυρό μέσο διάδοσης είναι σε θέση να ενημερώσει το ευρύ κοινό και συχνά το κάνει. Τα τεράστια οικονομικά οφέλη που υπάρχουν, όμως, δεν αφήνουν πολλά περιθώρια για καμία σοβαρή ενέργεια.

4. Η ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΗ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΕΙ Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Τα ταξίδια και οι αναρίθμητοι ανταγωνιστές που υπάρχουν στον τομέα αυτό, διευκολύνουν υπερβολικά στις σεξουαλικές δραστηριότητες στους τουριστικούς προορισμούς. Ο τουρισμός παρέχει το περιβάλλον και φτιάχνει τη διάθεση. Οι ρόλοι που μπορεί να παίξει ο τουρισμός σαν παράγοντας διευκόλυνσης στις δραστηριότητες αυτές, είναι οι εξής:

- Μηδενική Κατάσταση
- Διευκόλυνση στον Εφοδιασμό των Ατόμων
- Παροχή Φυσικών σκηνικών

- Παροχή Περιβάλλοντος
- Διευκόλυνση Σχέσεων
- Παροχή Καταλύματος

4.1. Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΣΑΝ ΜΗΔΕΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Η σημαντικότερη προσφορά του τουρισμού είναι η ελευθερία που προσφέρει στους τουρίστες μακριά από το σπίτι τους. Ένα “μηδενικό” περιβάλλον, χωρίς περιορισμούς, που ελαττώνει τις ανασφάλειες και τα ταμπού και αυξάνει τις ευκαιρίες για σεξ. «Μηδενική» ονομάζεται η κατάσταση, κατά την οποία το άτομο χαίρει πλήρους ελευθερίας και είναι ο μοναδικός κύριος του εαυτού του, χωρίς κανείς να τον υποχρεώνει να αναλάβει ευθύνες. Η κατάσταση αυτή περιγράφει περισσότερο μια νοητή πραγματικότητα, στην οποία επέρχεται το άτομο κατά τη διάρκεια των διακοπών του.

Οι γνώμες διχάζονται για το αν τα άτομα ζουν πραγματικά σε μια οικονομικά, κοινωνικά και πολιτικά απόλυτα δομημένη κοινωνία που καθορίζει τη ζωή τους, γεγονός που συμμερίζεται και ο Turner(1973). Ο ίδιος υποστηρίζει ότι σε κάποιο βαθμό, όλοι έχουν αποσπαστεί από τη δομή αυτή και αναπόφευκτα θα εισέλθουν σε κάποια άλλη δομή. Η διαδικασία αυτή αποκοπής και σύνδεσης, εκφράζεται με τρεις τρόπους: την αποκοπή - η οποία μπορεί να είναι σε τοπικό ή κοινωνικό επίπεδο -, το κενό – που συμβαίνει όταν κάποιος αφήνει το παρελθόν και δεν συνδέεται με το μέλλον – και η επανασύνδεση – στην ίδια ή σε διαφορετική κοινωνική ομάδα.

Η ίδια η πράξη του ταξιδιού αντιπροσωπεύει μια συμβολική διαδικασία μηδενικής κατάστασης, όπου ο τουρίστας φεύγει από το οικείο του περιβάλλον (αποκοπή) και μεταφέρεται σε κάποιον άλλο προορισμό (μηδενισμός ή κενό) και ύστερα επιστρέφει στο οικείο του μέρος (επανασύνδεση). Η Μηδενική Κατάσταση αντιπροσωπεύει ένα άλλο Κέντρο, το οποίο επισκέπτεται ο τουρίστας πριν γυρίσει στο αρχικό του.

Συνήθως, ο τουρισμός αντιμετωπίζεται θετικά γιατί επιτρέπει στον τουρίστα να εξερευνήσει ένα διαφορετικό Κέντρο και να επανασυνδεθεί ελεύθερα με όποιο θέλει. Ταξιδεύοντας σε έναν διαφορετικό τόπο, κερδίζει κατά κάποιο τρόπο ανωνυμία, που του παρέχει τη δυνατότητα να εκφραστεί όπως θέλει, ιδίως στον σεξουαλικό τομέα, ακόμα και υπερβάλλοντα.

Σαν αποτέλεσμα, το άτομο κάνει πράγματα που φυσιολογικά πιθανότατα να μην έκανε ποτέ. Με τη Μηδενική Κατάσταση εξηγείται και ο λόγος που υπάρχει αλλαγή στην σεξουαλική συμπεριφορά των τουριστών, είτε στην επιλογή του συντρόφου, είτε στη συχνότητα, είτε στον τρόπο με τον οποίο ενεργεί και αντιδρά.

Η Μηδενική Κατάσταση ουσιαστικά «παράγει» οφέλη για τον τουρίστα. Οι δυτικοί τουρίστες ξεπερνούν πολύ συχνά τα όρια όταν ταξιδεύουν. Η αίσθηση ανεξαρτησίας από τις υποχρεώσεις, τους ωθούν να πράξουν χωρίς να σκεφτούν επιπτώσεις, γιατί καλύπτονται από ανωνυμία και γνωρίζουν πως η συμπεριφορά τους αυτή είναι ανεκτή μόνο κατά τη διάρκεια των διακοπών τους. Στην πραγματικότητα, είναι η μοναδική τους ευκαιρία για να ξεπεράσουν τα στενά όρια, που ουσιαστικά, οι ίδιοι έχουν επιβάλλει στον εαυτό τους. Έτσι, οι περισσότεροι γίνονται διαφορετικοί στις διακοπές, δείχνοντας μία αλλιώτικη εικόνα του εαυτού τους, που ίσως να υιοθετούσαν στην κοινωνία τους, αν τους δινόταν η ευκαιρία. Η σεξουαλική συμπεριφορά είναι το πρώτο πράγμα που θα άλλαζε η πλειοψηφία των ανθρώπων που ζουν στην πόλη, με βάση τα αποτελέσματα έρευνας των Pruitt και Lafont (1995).

Βεβαίως, η Μηδενική Κατάσταση έχει και αρνητικές συνέπειες. έχει καταγραφεί ότι ορισμένοι τουρίστες έχουν απρεπή συμπεριφορά μετά από υπερβολική κατανάλωση αλκοόλ και χρήση ναρκωτικών ουσιών. Επίσης, ο Josiam(1998) ανέφερε ότι οι νεαροί τουρίστες και τουρίστριες είναι πιο επιρρεπείς στο σεξ χωρίς προφύλαξη στις διακοπές, από ό,τι είναι στο σπίτι τους, αυξάνοντας έτσι τον κίνδυνο μετάδοσης αφροδίσιων νοσημάτων. Επιπλέον, πολλοί επιφανείς τουρίστες δεν υπολογίζουν ηθικά ζητήματα ή αρχές και συμμετέχουν σε εμπορευματοποιημένο σεξ και παιδική πορνεία.

4.2. Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΗ ΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ

Η δεύτερη σημαντικότερη συμβολή του τουρισμού είναι ο εφοδιασμός των τουριστών με σύντροφο. Το εύρος των υποψήφιων συντρόφων είναι τόσο μεγάλο, όσο και το εύρος των επιλογών που έχει κάποιος για να διαλέξει προορισμό διακοπών. Αυτό συμβαίνει εν μέρει, γιατί στις διακοπές είναι όλοι πιο χαλαροί, συνεπώς πιο δεκτικοί στο ρομαντισμό. Οφείλεται επίσης στο γεγονός ότι ο τουρισμός

μπορεί να φέρει πολύ κοντά πολλούς ανθρώπους της ίδιας ηλικίας και των ιδίων ενδιαφερόντων.

Η διάρκεια της κάθε σχέσης φυσικά διαφέρει από τις άλλες. Γίνονται σχέσεις ανάμεσα σε ντόπιους και τουρίστες ή σε τουρίστες μεταξύ τους που είναι μακροχρόνιες, αλλά οι σχέσεις ανάμεσα σε τουρίστες και επαγγελματίες στη σεξουαλική βιομηχανία, οι οποίες κρατάνε μόνο όσο κρατάνε οι διακοπές ή και πολύ λιγότερο. Παρόλα αυτά, η προοπτική μιας σχέσης χωρίς μέλλον αποτελεί ένα ιδιαίτερα ισχυρό κίνητρο για τους νέους τουρίστες και συχνά είναι αυτό ακριβώς που ψάχνουν. Έχει διαπιστωθεί ότι οι νέοι των βόρειων ευρωπαϊκών κρατών επιλέγουν συγκεκριμένες περιοχές, όπως Ίμπιζα, Μύκονο και Μαγιόρκα, γιατί πιστεύουν ότι εκεί θα έχουν πολλές επιλογές για ευκαιριακό έρωτα, λόγω της ακούραστης νυχτερινής ζωής.

Κι ενώ όλα δείχνουν πως οι τουρίστες ενδιαφέρονται σχεδόν αποκλειστικά για σχέσεις της μίας βραδιάς, υπάρχουν πάρα πολλές μακροχρόνιες σχέσεις, ακόμα και επιτυχημένοι γάμοι, που ξεκίνησαν σαν αθώο φλερτ στις διακοπές. Η επιστημονική εξήγηση του γεγονότος αυτού είναι η χαλάρωση και η καταστολή του άγχους που αφήνουν το άτομο να παρατηρήσει τους γύρω του και να επιλέξει πιο καθαρά το σύντροφο που ανταποκρίνεται στα κριτήριά του.

Εφόσον όμως, οι περισσότεροι άνθρωποι ταξιδεύουν με το σύντροφό τους ή την οικογένειά τους, έχουν παρατηρηθεί πάρα πολλές εξωσυζυγικές σχέσεις, οι οποίες συνεχίζονται για χρόνια, αλλά ποτέ δεν απασχόλησαν ιδιαίτερα τους επιστήμονες, γιατί δεν περικλείουν ούτε σημαντικές αλλαγές στη ζωή των συντρόφων, ούτε είναι κάτι το ασυνήθιστο.

4.3. Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΦΥΣΙΚΩΝ ΣΚΗΝΙΚΩΝ

Η ιδέα των πολλαπλών επιλογών προορισμού διακοπών φαίνεται να δημιουργεί μια αύρα ερωτικής και ρομαντικής ανυπομονησίας. Η αλήθεια όμως είναι ότι στις περισσότερες περιπτώσεις, την αύρα αυτή δημιουργούν στην πραγματικότητα οι διαφημιστές. Όπως και να έχει το θέμα, κάποιοι τουριστικοί προορισμοί εμπνέουν αμέσως ερωτισμό και είναι στενά συνδεδεμένες μαζί του. Υπάρχουν περιοχές που έρχονται στο μυαλό με τη σκέψη του ερωτισμού και αμοιβαίως, ο ερωτισμός έρχεται

στο μυαλό με τη σκέψη των περιοχών αυτών. Δεν είναι απαραίτητα για όλους τους ανθρώπους οι ίδιες περιοχές εξίσου ερωτικές, αλλά καθένας συνδέει τον ερωτισμό με ό,τι του αρέσει περισσότερο. Σίγουρα πάντως, υπάρχουν και μέρη πάνω στο χάρτη που είναι κοινά αποδεκτά σαν ερωτικοί μαγνήτες.

Ομοίως, υπάρχουν και μέρη που θεωρούνται γενικά σεξουαλικού τουρισμού και εδώ, η έκφραση χρησιμοποιείται με την αρνητική έννοια. Για παράδειγμα, συγκεκριμένες περιοχές της νότιας Ασίας, είναι τόσο άρρηκτα συνδεδεμένες με τον εμπορευματοποιημένο σεξουαλικό τουρισμό, ώστε για τους άντρες που ταξιδεύουν εκεί, θεωρείται ότι πάνε για τον σκοπό αυτό και μόνο. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο λειτουργεί και η φήμη κάποιων άλλων περιοχών, όπως η Καραϊβική, μέρος της Αφρικής, η Πολυνησία και κάποιοι Μεσογειακοί προορισμοί είναι τουριστικοί παράδεισοι, ειδικά όταν οι ντόπιοι είναι πρόθυμοι να εκπληρώσουν τις σεξουαλικές επιθυμίες των τουριστών.

Με την ίδια λογική, κάποιοι τουριστικοί προορισμοί είναι περισσότερο συνδεδεμένοι με το σεξ απ' ό,τι κάποιοι άλλοι. Στο λεγόμενο “spring break” της βόρειας Αμερικής και στο αντίστοιχο “Schoolies Week” στην Αυστραλία, έχει δημιουργηθεί η φήμη για υπερβολές με σεξ, αλκοόλ και ναρκωτικά από σπουδαστές. Επίσης, ετήσια έρευνα που διεξάγει περιοδικό με αντικείμενο το σκι, παραθέτει αποτελέσματα πάνω σε ερωτήσεις που γίνονται στους σκιέρ, για ποικίλα θέματα, αλλά ποτέ δε ρώτησε τους σκιέρ για το πιο ισχυρό τους κίνητρο: το σεξ (Skiing 2000). Ομοίως, κάποιες επιχειρήσεις που διοργανώνουν εκδρομές για άτομα κάτω των 35, είναι τόσο στενά συνδεδεμένες με το σεξ, που τους είναι αδύνατον να διαφοροποιήσουν τη δημογραφική τους κατηγορία και να κάνουν εκδρομές με οικογένειες ή με ανθρώπους μεγαλύτερης ηλικίας.

4.4. Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Εκτός από την παροχή φυσικών σκηνικών, ο τουρισμός παρέχει και το περιβάλλον, ιδίως για τον ρομαντικό τουρισμό. Και πάλι, τα μηνύματα που στέλνουν οι εικόνες των προορισμών, εκπέμπουν αυτό ακριβώς: ρομαντισμό. Σύμφωνα με την Rao (1999), ο σεξοτουρισμός συχνά προωθείται με τον ίδιο τρόπο που προωθείται και η γαστρονομία. Κατά τη γνώμη της, η μεταφορά με το φαγητό είναι απαραίτητη στη

δόμηση της εικόνας του καταναλωτή ως γευσιγνώστη και ως κάποιου που αναζητά μια αυθεντική εξωτική εμπειρία. Υποστηρίζει επίσης, ότι πολλές περιγραφές γυναικών «προς πώληση» χρησιμοποιούν γαστρονομικές περιγραφές του τύπου «ένα κομμάτι κέικ». Οι εικόνες πολλών άλλων ειδών ρομαντικών διακοπών κατασκευάζονται προσεχτικά για να δίνουν την εντύπωση στους τουρίστες ότι τους παρέχονται πολύ περισσότερα από απλές διακοπές.

Οι πολλές επαφές μεταξύ τουριστών κι εργαζομένων στην τουριστική βιομηχανία δίνουν έμφαση στο γεγονός ότι σε κάποιες δουλειές χρειάζεται η σεξουαλικότητα. Σε κάποιες περιπτώσεις, η σεξουαλικότητα είναι μέρος της δουλειάς, μέρος του στυλ εξυπηρέτησης, που συχνά κάνει δυσδιάκριτη τη γραμμή ανάμεσα στην προώθηση της υπηρεσίας και την προώθηση της σεξουαλικότητας (Gilbert 1998). Πράγματι, υπάρχουν επαγγέλματα – πέρα από αυτά που σχετίζονται άμεσα με το εμπορευματοποιημένο σεξ -, τα οποία απαιτούν σεξουαλικότητα, σαν νοητή υπόδειξη ότι ο πελάτης μπορεί να λάβει κάτι περισσότερο από εξυπηρέτηση.

Με τον τουριστικό τομέα, η σεξουαλικότητα έχει άμεση σχέση. Ωστόσο, οι εργαζόμενοι σε τουριστικά επαγγέλματα πρέπει να αντιληφθούν νωρίς τα όρια και να ισορροπήσουν την πραγματικότητα ότι το σεξ πουλάει, αφήνοντας μεγαλύτερα κέρδη, με το γεγονός ότι προέχει η ασφάλειά τους και οι προσωπικές τους επιθυμίες. Επιπλέον, πολλές τουρίστριες, ειδικά αυτές που ταξιδεύουν μόνες ή με άλλες γυναίκες, υπόκεινται σε καταστάσεις, που μπορεί να είναι απλό φλερτ, αλλά και σεξουαλικές επιθέσεις, γιατί οι ντόπιοι άντρες και οι τουρίστες κάνουν υποθέσεις για το ποιόν τους (Brown 1999).

4.5. Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Συγκεκριμένα στοιχεία της τουριστικής βιομηχανίας διευκολύνουν πολύ τις σχέσεις που συνάπτονται κατά την περίοδο των διακοπών, καταρχήν γιατί εγγυούνται πολλές σεξουαλικές ευκαιρίες. Οι περισσότεροι από αυτούς τους παράγοντες διευκόλυνσης έχουν εμπορικό όφελος στην παροχή σεξ – νομίμως ή παρανόμως. Κάποιοι από τους ανθρώπους που επωφελούνται είναι νόμιμα μέλη του ταξιδιωτικού εμπορίου με άδεια, που ειδικεύονται στα ταξίδια με σκοπό το σεξ και tour operators,

οι οποίοι προσφέρουν τουριστικά πακέτα που μοιάζουν στη δομή με αυτά που προωθούν και όλοι οι υπόλοιποι, αλλά διαφέρουν ουσιαστικά στο περιεχόμενο.

4.6. ΠΑΡΟΧΗ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΥ ΚΑΤΑΛΥΜΑΤΟΣ

Τέλος, όχι όμως μικρότερης σημασίας, η τουριστική βιομηχανία ή πιο συγκεκριμένα, ο τομέας καταλυμάτων, παρέχει τις τοποθεσίες για να συμβούν οι σεξουαλικές δραστηριότητες. Οι ιδιοκτήτες καταλυμάτων παρέχουν με πολλούς τρόπους διευκόλυνση στις σεξουαλικές δραστηριότητες. Στα καταλύματα, για παράδειγμα, είναι όλοι οι εργαζόμενοι διακριτικοί και δεν ενοχλούν τους πελάτες. Επιπλέον, κάποια καταλύματα δεν χρησιμοποιούν τα ονόματα των πελατών κατά τη διαμονή τους.

Οι πολυτέλειες που παρέχονται στα καταλύματα (σπα, πισίνες, εξυπηρέτηση δωματίου, κρεβάτια πολύ μεγάλων διαστάσεων κ.α.), πολύ συχνά δεν υπάρχουν στα σπίτια των πελατών και αυτός είναι ένας ακόμα λόγος που τα καταλύματα φαίνονται πιο αισθησιακά και ρομαντικά στα μάτια των τουριστών. Η σημαντικότερη διευκόλυνση που μπορεί να γίνει πάντως, είναι η εξασφάλιση επαγγελματιών συνοδών για όσους τουρίστες το επιθυμήσουν.

5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Ο σύνδεσμος ανάμεσα σε τουρισμό και σεξ είναι πιο πολυπρόσωπος στην πραγματικότητα απ' ό,τι θεωρητικά. Καθώς οι άνθρωποι φεύγουν από τη σιγουριά του σπιτιού τους, αφήνουν πίσω μια κοινωνική βαλίτσα, που περιέχει την καθημερινή τους ζωή. Για όποιο λόγο και αν ταξιδεύουν – διασκέδαση, εργασία ή συμβατικούς λόγους -, είναι πιο ελεύθεροι και χαλαροί από όταν βρίσκονται στο σπίτι τους. Κατά τη διάρκεια της μικρής απουσίας από το σπίτι τους, αποζητούν καινούρια πράγματα, καινούριες εμπειρίες και εκπλήξεις και μπορεί επίσης να θελήσουν να εμπλακούν σε καταστάσεις ρομαντικής ή και ερωτικής φύσεως.

Ο τουρισμός, αν δε δεχτούμε ότι υποκινεί, σίγουρα υποβοηθά τις σεξουαλικές δραστηριότητες, γιατί παρέχει σε μεγάλο βαθμό όλα όσα χρειάζεται ο ρομαντισμός και ο ερωτισμός για να ακμάσουν. Οι σχέσεις που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια των διακοπών μπορεί να είναι βραχυχρόνιες ή να κρατήσουν για πάντα, ανάλογα με τις καταστάσεις. Οι παροδικές σχέσεις που συνάπτονται και προσφέρουν αμοιβαία οφέλη σε τουρίστες και ντόπιους, ενδυναμώνουν τα κυκλώματα πορνείας (είτε ενήλικης, είτε παιδικής) που υπάρχουν σε πολύ τουριστικές περιοχές και συντελούν στη διαίωσιση του φαινομένου αυτού. Παρά τις προσπάθειες που γίνονται, ωστόσο, είναι τρομερά δύσκολο να εξαλειφτεί τελείως κάθε ίχνος πορνείας, εφόσον αποτελεί κύρια πηγή εισοδήματος σε κάποιες από τις περιοχές που υπάρχει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1.1 Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ, ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ ΣΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟ

1.1.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Σαν τουρίστες, ταξιδεύουμε από το ένα μέρος στο άλλο και ανταλλάσσουμε το χρόνο της καθημερινής μας ζωής με αυτόν της πραγματικότητας ή μη-πραγματικότητας, των διακοπών μας. Τι μας συμβαίνει με την αλλαγή του τόπου και του χρόνου;

Για να λάβουμε έστω εν μέρει απάντηση στο ερώτημα αυτό, πρέπει να κάνουμε ένα σύντομο ταξίδι...στην ιδέα της αλλαγής. Το ταξίδι αυτό ξεκινά με τη συζήτηση του τόπου του τουρισμού και συνεχίζεται από εκεί με το τι συμβαίνει στις αισθήσεις μας και στον ίδιο τον εαυτό μας ακόμα, κατά τη μετάβαση από τα συνηθισμένα, στα άγνωστα.

1.1.2 ΤΟΠΟΣ

Ο τουρισμός έχει να κάνει με τη σχέση μας με την τοποθεσία ή τις τοποθεσίες. Η άποψη ότι ο τουρισμός είναι προϊόν της σημερινής κοινωνίας, είναι λανθασμένη. Λανθασμένη είναι επίσης η άποψη πως πρόκειται απλώς για μία προσωρινή αλλαγή τοποθεσίας. Τι ακριβώς εννοούμε όταν αναφερόμαστε στις «τοποθεσίες»; Για παράδειγμα, όταν μια τουρίστρια επισκέπτεται την Αθήνα για να δει την Ακρόπολη, σίγουρα επισκέπτεται ένα μέρος, αλλά για την ίδια πρόκειται για ένα μέρος ή αυτό το αντιλαμβάνονται μόνο οι μόνιμοι κάτοικοι της Αθήνας; Όταν ένας τουρίστας φεύγει για το γύρο του κόσμου, πηγαίνει πραγματικά σε κάποια τοποθεσία;

Οι διακρίσεις που γίνονται ανάμεσα στις τοποθεσίες και στη σύνδεση του ατόμου με αυτές, μοιάζουν περισσότερο με βιολογικά γνωρίσματα, παρά με πολιτισμικές ιδιαιτερότητες. Είναι πολύ χαρακτηριστικός ο τρόπος με τον οποίο ξεχωρίζουμε έναν τόπο όταν τον περιγράφουμε και τον συγκρίνουμε. Στην καθημερινή μας ζωή δεν αντιλαμβανόμαστε απαραίτητως τα διάφορα μέρη σαν ξεχωριστές ενότητες που μπορούμε να περιγράψουμε με βάση την τοποθεσία και τα έθιμά τους. Τα διάφορα μέρη ορίζονται πολιτισμικά. Δεν είναι απλώς φυσικές, χαρτογραφημένες περιοχές, γιατί για κάποιους ανθρώπους σημαίνουν πολλά. Η φυσική όψη ενός τόπου είναι βέβαια το πρώτο πράγμα που φαίνεται, αλλά οι μύθοι, οι θρύλοι, τα πρόσωπα και τα έθιμα προσθέτουν το κοινωνικό και πολιτισμικό του υπόβαθρο (Relph 1986, Shields 1991).

Η σημασία της κάθε τοποθεσίας, είναι αποτέλεσμα προσωπικών εμπειριών, υποκειμενικών προτιμήσεων και πολιτισμικών ενδιαφερόντων. Συνεπώς, το ίδιο μέρος μπορεί για κάποιους να θεωρείτο κάποτε ιερό και για κάποιους άλλους να θεωρείται σήμερα εξωτικό. Κάθε άτομο συνδέει έναν τόπο με διαφορετικά συναισθήματα με μία παρόμοια διαδικασία. Όσοι συμφωνούν με τον Relph, ότι τα τρία θεμέλια της σημασίας ενός τόπου είναι το φυσικό περιβάλλον, οι δραστηριότητες και η πρόθεση των δραστηριοτήτων αυτών, θα διαφωνήσουν με τη θεωρία πως μία ηλιόλουστη αμμουδιά είναι απλώς ένα μέρος, χωρίς ιδιαίτερη τοποθεσία.

Το φυσικό περιβάλλον είναι η θάλασσα, η αμμουδιά και ο ήλιος. Οι δραστηριότητες είναι το κολύμπι και η ηλιοθεραπεία. Η πρόθεση των δραστηριοτήτων αυτών είναι η χαλάρωση, το μαύρισμα, η διασκέδαση και ίσως το φλερτ. Η σημασία που έχει για τον τουρίστα το μέρος αυτό, συνοψίζεται στη λέξη «νότος». Με τον τρόπο αυτό οι βόρειοι λαοί αναφέρονται σε θερμούς προορισμούς (Μεσόγειο, Κανάρια Νησιά κτλ), χωρίς απαραίτητα να ονοματίζουν συγκεκριμένες περιοχές. Ο «νότος» είναι επομένως, η διέξοδος της κρύας καθημερινότητας κυριολεκτικά και μεταφορικά.

Σύμφωνα με τον Karl Jung, οι άνθρωποι έχουν γενικά παρόμοια γνωρίσματα με τον καιρό της περιοχής στην οποία ζουν. Στις βορειότερες περιοχές, για παράδειγμα, όπου ο καιρός είναι συνήθως μουντός, κρύος και «βαρύς», οι άνθρωποι είναι αναγκασμένοι να κλείνονται μέσα, να μη συναναστρέφονται συχνά με τους συνανθρώπους τους. Μαθαίνουν να τα βγάζουν πέρα μόνοι τους και να κλείνονται

στον εαυτό τους. Γίνονται δηλαδή, και οι ίδιοι, μουντοί, κρύοι και δύσκολοι στις σχέσεις τους με τους γύρω τους.

Αντίθετα, οι κάτοικοι των νοτιότερων περιοχών της γης, όπου συνήθως επικρατεί ηλιοφάνεια και ζέστη και όλα λούζονται στο φως, οι άνθρωποι βγαίνουν συχνότερα από τα σπίτια τους, έρχονται συνεχώς σε επαφή με τους γύρω, ανοίγονται και μιλάνε περισσότερο μαζί τους, με αποτέλεσμα να γνωρίζονται καλύτερα και να είναι ζεστοί, φιλικοί και φιλόξενοι απέναντι στους άλλους ανθρώπους. Το γεγονός αυτό έλκει υποσυνείδητα τους τουρίστες, οι οποίοι γνωρίζουν ότι με τη φιλία και τις κοινωνικές επαφές έχουν περισσότερες πιθανότητες να βιώσουν ρομαντικές και ερωτικές καταστάσεις.

Η ηλιόλουστη παραλία με τα ην άμμο, συνεπώς, δεν αποτελεί «νότο» μόνο γιατί βρίσκεται γεωγραφικά στα νότια, αλλά και γιατί είναι ένα σύνολο από υποκειμενικές προθέσεις και πολιτισμικές προτιμήσεις. Η ειρωνεία είναι ότι τις περισσότερες φορές, οι ντόπιοι κάτοικοι έχουν πολύ διαφορετικές προτιμήσεις και ο δικός τους «νότος» είναι πολύ μακριά.

1.1.3 ΧΡΟΝΟΣ - Η ΑΙΣΘΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Το παν στον τουρισμό όμως, δεν είναι οι επισκέψεις στις διάφορες περιοχές. Η όραση δεν είναι η μοναδική αίσθηση που αξιοποιείται στο έπακρο κατά τη διάρκεια των διακοπών. Οι τουρίστες απολαμβάνουν επίσης αυτό που οι Λατίνοι ονόμαζαν «tactile stimuli», δηλαδή τα «απτά ερεθίσματα», όπως για παράδειγμα, το νερό της θάλασσας στο δέρμα τους. Αυτές είναι απολαύσεις, τις οποίες δεν προσέχουμε στην καθημερινή μας ζωή. Ακόμα χειρότερα, τις περισσότερες φορές δεν έχουμε χρόνο για να σταματήσουμε και να τις χαρούμε. Ο Pasi Falk (1994) επισήμανε ότι το ανθρώπινο σώμα σαν φορέας αισθήσεων και αισθημάτων, καθορίζει τα όριά του μέσα στο μεγαλύτερο σύνολο (την κοινωνία). Ίσως η μεταφορά από το σπίτι του στο «νότο» του, να γίνει αντιληπτή ως η υπέρβαση των ορίων των αισθήσεών του.

Ο τουρίστας αντιλαμβάνεται το «νότο» συναισθητικά. Σε διαφορετικές περιπτώσεις, διαφορετικές αισθήσεις παίρνουν προτεραιότητα, αλλά η τουριστική εμπειρία πολύ σπάνια είναι φτωχή σε συναισθήματα, όπως υποστηρίζει η θεωρία των Veijola και Jokinen (1994). Ένα απλό παράδειγμα ξεκαθαρίζει και το εξής: βάλτε στο

βίντεο να παίζει μια κασέτα ενός μακρινού προορισμού, με τον ήχο κατεβασμένο στο μηδέν. Βιώσατε ποτέ κάτι ανάλογο ενώ βρισκόσασταν σε διακοπές; Το πλησιέστερο περιστατικό που θα μπορούσε να περιγραφεί, θα ήταν μια εκδρομή με κλιματιζόμενο πούλμαν, που δεν σταματάει πουθενά για να κατεβείτε και όπου κανείς δεν μιλάει. Μόλις το πούλμαν σταματήσει και ανοίξει τις πόρτες, φτάνουν στα αφτιά σας διάφοροι θόρυβοι και συνομιλίες των ντόπιων και νιώθετε την τοπική θερμοκρασία. Αισθάνεστε τον ήλιο στο δέρμα σας και μυρίζετε τα φαγητά του διπλανού εστιατορίου. Μετά από μια σύντομη περιήγηση, κολυμπάτε στη θάλασσα, το βράδυ πηγαίνετε βόλτα στην πόλη κι επιστρέφετε στο ξενοδοχείο.

Το παράδειγμα αυτό μας δείχνει ότι κάποιος που μόνο βλέπει έναν τόπο, δεν αλληλεπιδρά με το περιβάλλον με κανέναν άλλο τρόπο. Οτιδήποτε γίνεται αισθητό μόνο μέσω της όρασης διαφέρει πολύ από αυτά που αισθανόμαστε με όλες τις αισθήσεις. Οι ντόπιοι λοιπόν, ζουν το μέρος, ενώ οι τουρίστες, απλώς το βλέπουν.

Όπως ο Yi-Fu Tuan (1974) είπε κάποτε, «η εκτίμηση του τουρίστα είναι κυρίως αισθητική. Είναι η οπτική γωνία ενός τρίτου που βρίσκεται απ' έξω. Αυτός κρίνει από την εξωτερική εμφάνιση με τα δικά του κριτήρια. Χρειάζεται επιπλέον προσπάθεια για να τονιστούν οι ζωές και οι αξίες των ντόπιων. Ένα μέρος γίνεται πραγματικότητα στο μυαλό μας, μόνο αφού το έχουμε βιώσει συνολικά με όλες μας τις αισθήσεις».

Έχει επικρατήσει, πως ο τουρισμός επικεντρώνεται σε αυτόν τον επιφανειακό τρόπο επίσκεψης των τόπων. Στην πραγματικότητα, ο όρος «τουρίστας» αναφέρεται κυρίως σε ένα άτομο που ταξιδεύει σε διάφορα μέρη και βλέπει τα αξιοθέατά τους. Αυτό συμβαίνει, διότι η φιλοσοφική παράδοση έχει χωρίσει τις αισθήσεις σε ανώτερες και κατώτερες. Σύμφωνα με την ιεράρχηση των αισθήσεων από τον Αριστοτέλη, η όραση, η ακοή και η όσφρηση είναι ανθρώπινες αισθήσεις, ενώ η αφή και η γεύση είναι αισθήσεις των ζώων.

Στον τουρισμό, έχει δοθεί πολύ μεγάλη έμφαση στην αίσθηση της όρασης, φιλοσοφία που προέρχεται από την αριστοτελική σχολή. Κι επειδή οι πρώτοι τουρίστες της σημερινής εποχής, ήταν οι υψηλότερες τάξεις, τα αξιοθέατα και η παρατήρηση της αυθεντικότητας των αντικειμένων έχει συνδεθεί με τους τουρίστες υψηλών κοινωνικά στρωμάτων. Αντίθετα, οι «αισθήσεις των ζώων» (αφή και όσφρηση), συνδέθηκαν με τον μαζικό τουρισμό των μεσαίων και κατώτερων τάξεων.

Μέχρι και σήμερα, οι τουρίστες που κάνουν διακοπές σε πολυσύχναστα μέρη (σε όποια τάξη και αν ανήκουν), τείνουν να αρέσκονται περισσότερο στην κατανάλωση τοπικών φαγητών και ποτών και προτιμούν τις επαφές με τους ντόπιους και τους

υπόλοιπους τουρίστες, παρά στην επίσκεψη αρχαιολογικών χώρων και αξιοθέατων. Το γεγονός ότι στις διακοπές οι περισσότεροι τουρίστες επιζητούν ερωτικές σχέσεις, οφείλεται, όπως αποδεικνύεται, σε παλαιότερα ένστικτα, καθώς η αφή και η γεύση έχουν αμεσσότερη σχέση με τον ερωτισμό.

Ένας ακόμα παράγοντας που συντελεί στην αναζωογόνηση των ερωτικών κυττάρων, είναι η επαφή με τη φύση. Κατά τη διάρκεια των διακοπών, η φυσική και αισθητική σχέση των τουριστών με το περιβάλλον είναι πολύ πιο έντονη απ' ό,τι στην καθημερινή ζωή. Το γεγονός αυτό οδηγεί σε ένα είδος παλιμπαιδισμού που συμβαίνει σε όλους, μόλις έρθουν σε επαφή με τη φύση. Η αυτοκληρονομούμενη νοσταλγία των παιδικών χρόνων, συνδέει τις εικόνες της φύσης με οποιαδήποτε άλλη εικόνα ταυτίζεται με τα φυσικά ένστικτα. Η σεξουαλική έλξη είναι το πιο αρχέγονο ένστικτο, ακόμα πιο βασικό και από το αίσθημα της αυτοσυντήρησης (τα κύτταρα πρώτα πολλαπλασιάζονται και ύστερα τρέφονται).

Οι υποσυνείδητες αναμνήσεις των προϊστορικών ενστίκτων, μπορούν να έχουν μεγαλύτερη δύναμη και από τις σωματικές εμπειρίες (Curtis and Rajaczkowska, 1994: 206-207). Συνεπώς, το ερωτικό στοιχείο που κυριαρχεί στη ζωή των ανθρώπων όταν βρίσκονται μακριά από το σπίτι τους, προέρχεται ουσιαστικά από την ανάγκη τους για επαφή με τη φύση και το περιβάλλον.

Σύμφωνα με τον Lofgren (1990), πίσω από τις ηλιόλουστες διακοπές που προσδοκούν οι Σουηδοί τουρίστες, κρύβεται το όνειρο μιας «διαφορετικής» πατρίδας και ενός «διαφορετικού» ατόμου – «διαφορετικά», με την έννοια της τεμπελιάς και της χαλάρωσης και στον τρόπο που υπάρχει επαφή με τη φύση. Αυτό το όνειρο, είναι η ελευθερία που προσφέρει μια διαφορετική χώρα, όχι μόνο όσον αφορά το στερεότυπο του φαγητού, της κατανάλωσης αλκοόλ, και του σεξ που συνδέονται με μια ηλιόλουστη περιοχή, αλλά και σχετικά με την ανάγκη για μη-σουηδική συμπεριφορά. Η σουηδική συμπεριφορά σημαίνει τον έλεγχο της χώρας στις συνήθειες και την καθημερινότητα και τον κοινωνικό έλεγχο (Lofgren, 1990: 36).

Όταν ένα άτομο πηγαίνει διακοπές, πιστεύει ότι όλα μπορούν να συμβούν. Ο κανονικός χρόνος σταματάει, τα προβλήματα εξαφανίζονται, οι υποχρεώσεις εξαλείφονται, τα προγράμματα διαγράφονται και τα «πρέπει» δεν υπάρχουν στο λεξιλόγιο. Η απόλυτη ελευθερία είναι να μην έχει να κάνει τίποτα. Ή τουλάχιστον, τίποτα από τα συνηθισμένα. Το ανεξέλεγκτο φαγητό, αλκοόλ και σεξ, τα πάρτι, ο χορός και οι γνωριμίες, περιλαμβάνονται στα πράγματα που ένας τουρίστας μαζικού τουρισμού – και βέβαια νεαρής ηλικίας - κάνει οπωσδήποτε μακριά από το σπίτι.

Οι διαφημιστές υπόσχονται μετάβαση από τη συνήθεια, σε μια κατάσταση όπου όλα είναι πιθανά και τίποτα δεν μπορεί να τους προετοιμάσει για όσα περιμένουν να συμβούν. Υπόσχονται ηδονικές μέρες και νύχτες και ελευθερία εκτός ορίων. Άμεσα και έμμεσα, υπόσχονται ερωτικές καταστάσεις. Στην πραγματικότητα πουλάνε σεξ σε άτομα που σε μεγάλο βαθμό, το στερούνται, λόγω υποχρεώσεων. Οι τουρίστες αφήνουν το σπίτι τους με αυτή την προοπτική και κάνουν ό,τι μπορούν για να υλοποιηθούν οι υποσχέσεις των διαφημιστών.

Η ελευθερία που δίνεται στους τουρίστες όμως και τους «αναγκάζει» να αποδεσμευτούν από την καθημερινότητά τους, συχνά οδηγεί σε ακραίες καταστάσεις χουλιγκανισμού και κατανάλωσης αλκοόλ και ναρκωτικών ουσιών, το ασφαλές σεξ περνάει σε δεύτερη μοίρα και οι εφήμερες απολαύσεις έχουν τον πρώτο λόγο, εφόσον υποχρεώσεις για τους τουρίστες δεν υφίστανται.

Για κάποιους ανθρώπους φαίνεται να έχει μεγαλύτερη σημασία το γεγονός ότι ταξιδεύουν, παρά ο προορισμός στον οποίο πηγαίνουν. Αρκούνται να γνωρίζουν ότι ο προορισμός που έχουν επιλέξει, θα τους παρέχει πολλές ευκαιρίες για διασκέδαση, και ερωτικές εμπειρίες. Αγοράζουν το χρόνο – όχι το μέρος - και συγχρονίζονται με τους φυσικούς ρυθμούς του σώματός τους. Θέλουν οι διακοπές τους να τους θυμίζουν τα παιδικά τους καλοκαίρια, που ήταν ηλιόλουστα και ζεστά και προσπαθούν αυτό να κρατήσει όσο το δυνατόν περισσότερο.

Σήμερα, που οι τεταμένοι ρυθμοί πιέζουν τους ανθρώπους, εκείνοι που ταξιδεύουν δε δέχονται τίποτα λιγότερο στις διακοπές τους, από την απόλυτη ικανοποίηση των αναγκών τους ή καλύτερα, των αντικειμένων των επιθυμιών τους. Μέσω αυτών, οι τουρίστες προσπαθούν να βρουν εμπειρίες που διαφέρουν από αυτές που έχουν συνηθίσει, ώστε να γίνει η ζωή τους ενδιαφέρουσα και διασκεδαστική.

Ο Falk (1994) έχει κάνει αξιοπρόσεχτες παρατηρήσεις πάνω στις θεωρίες της διαφοροποίησης της κοινωνίας:

«Η μεταβατική κατάσταση από την καθημερινότητα σε κάτι καινούριο στις διακοπές, περιλαμβάνει χορό, τραγούδι, ερωτισμό, όργια, μέθη, έκσταση και έλλειψη πειθαρχίας. Με άλλα λόγια, γιορτάζει το σώμα, για το οποίο οι αισθήσεις και η ευχαρίστηση παίζουν κυρίαρχο ρόλο».

Στην καθημερινότητα το σώμα είναι «στριμωγμένο» ανάμεσα στις υποχρεώσεις και την έλλειψη χρόνου. Ο τουρίστας όμως έχει τη δυνατότητα να εξερευνήσει τις

ανικανοποίητες πτυχές της ζωής του και να αφηθεί στα προνόμια που του παρέχει η ανωνυμία και η χαλάρωση – σώματος και ηθών.

Αν θεωρήσουμε πως ο τουρισμός είναι η υπέρβαση των σωματικών και κοινωνικών ορίων, που από τη μία απελευθερώνει τον τουρίστα από τη ρουτίνα και από την άλλη ενεργοποιεί τις αισθήσεις, θα κατανοήσουμε την πολύπλευρη και πολύπλοκη σχέση που υπάρχει μεταξύ τουρισμού, ρομαντισμού και σεξ. Οι τουρίστες (αλλά και οι τουρίστριες) που εμπλέκονται σε εμπορευματοποιημένο σεξ, πολύ συχνά είναι άτομα ποτέ δεν έχουν κάνει κάτι παρόμοιο στο σπίτι τους, αλλά η καταπάτηση των κοινωνικών ορίων στα ταξίδια διευκολύνει αυτού του είδους τις ενέργειες. Το γεγονός αυτό ισχύει σε κάποιο βαθμό και για τους παιδόφιλους που πηγαίνουν ταξίδια με αυτό το σκοπό. Σε πολλές περιπτώσεις, πρόκειται για ανθρώπους απολύτως φυσιολογικούς στην καθημερινή τους ζωή, οι οποίοι μπορεί να έχουν ακόμα και οικογένεια. Στις διακοπές, όμως, συνηθίζεται η τάση διεύρυνσης και των σεξουαλικών ορίων επίσης.

Μια ενδιαφέρουσα σκιαγράφηση της σχέσης μεταξύ σεξ και τουρισμού, προέρχεται από τα ελληνικά νησιά, όπου έχει αναπτυχθεί μια ιδιαίτερη σεξουαλική σχέση ανάμεσα στους ντόπιους άντρες και τις σκανδιναβές τουρίστριες. Το φαινόμενο αυτό έχει τις ρίζες του πίσω στις δεκαετίες του 1960 και του 1970, όταν ο μαζικός τουρισμός έκανε την εμφάνισή του στις κλειστές κοινωνίες των νησιών. Οι τουρίστριες ήταν πιο συγκρατημένες ηθικά από τους άντρες τουρίστες. Δεν είχαν βιώσει ερωτική απελευθέρωση ποτέ πριν, ούτε είχαν κάνει προγαμιαίες σχέσεις.

Όμως, τα ελληνικά νησιά δεν έχουν το μονοπώλιο σε τέτοιου είδους σχέσεις. Το φαινόμενο έχει αναφερθεί και στην Καραϊβική, την Ισπανία, καθώς και στα δυτικά παράλια της Αφρικής. Χαρακτηριστικό παράδειγμα διεύρυνσης των κοινωνικών ορίων και των σχέσεων μεταξύ τουριστών και ντόπιων, δίνει ο λεγόμενος «τουρισμός των πάρτι», που εμφανίζεται στην Ίμπιζα της Ισπανίας.

Παρόλο που ο σεξοτουρισμός και η πλέον αποκρουστική μορφή του, η παιδοφιλία, συνήθως γίνονται το αντικείμενο της συζήτησης, όταν αυτή περιφέρεται γύρω από τον τουρισμό και το σεξ, δεν πρέπει να παραβλέπεται το γεγονός ότι οι αλλαγές συμπεριφοράς και σκέψης που συμβαίνουν στους τουρίστες, τις περισσότερες φορές έχουν θετικά αποτελέσματα – προσωπικά και ηθικά. Οι άνθρωποι φέρονται διαφορετικά στο οικείο τους περιβάλλον όταν έχουν δώσει μια ευκαιρία στον εαυτό τους να δείξει πως μπορεί να τα καταφέρει και πέρα από τα

στενά όρια της αυστηρής κοινωνίας τους. Ανέχονται περισσότερο, εκνευρίζονται σπανιότερα και αποδίδουν καλύτερα σε ό,τι κάνουν.

1.1.4 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Οι άνθρωποι επιζητούν πάντα αυτό που λείπει περισσότερο από τη ζωή τους. Εκείνο που επιζητούν περισσότερο οι τουρίστες είναι ο ιδανικός για τους ίδιους προορισμός, ο «νότος», όπου θα έχουν την ευκαιρία να περάσουν το χρόνο τους καλύτερα. Ο «νότος», που πήρε το όνομά του από τη γεωγραφική θέση στην οποία βρισκόταν ο προορισμός της τουριστικής μάζας των σκανδιναβικών χωρών, δεν έχει στην πραγματικότητα καμία σχέση με τη θερμοκρασία του προορισμού.

Οι τουρίστες σε ηλιόλουστες περιοχές επιλέγουν τον προορισμό τους με βάση τις ευκαιρίες που θα έχουν να χαλαρώσουν, να διασκεδάσουν και να κάνουν καινούριες γνωριμίες, που θα τους βοηθήσουν να τονώσουν την αυτοεκτίμησή τους και να καλύψουν την περιέργειά τους σε σεξουαλικά ζητήματα σε άγνωστους πολιτισμούς. Σε τέτοιου είδους ταξίδια, οι τουρίστες ταξιδεύουν περισσότερο σε μια άλλη νοητική, παρά εδαφική κατάσταση. Ο μαζικός τουρισμός μπορεί έτσι να δικαιολογηθεί ως απελευθέρωση των ατόμων από τα κοινωνικά δεσμά της καθημερινής τους ζωής.

Ο τουρισμός έχει πλέον καθιερωθεί και αποτελεί σχεδόν τελετουργία για τους περισσότερους Ευρωπαίους, οι οποίοι αγοράζουν για τον εαυτό τους και την οικογένειά τους χρόνο, ώστε να περάσουν σε κάποιο διαφορετικό πολιτιστικό επίπεδο για λίγο και να ξεφύγουν από τις συνηθισμένες καταστάσεις.

Ο τουρισμός βιώνεται με όλες τις αισθήσεις. Ωστόσο, η αφή και η γεύση προκαλούν τα εντονότερα συναισθήματα, γιατί συνδέονται στενά με τον τουρισμό μέσω της επαφής με τη φύση και του ερωτισμού που εμπνέει στους τουρίστες η ιδέα των διακοπών. Όταν το άτομο αφήνει το οικείο του περιβάλλον και πηγαίνει σε έναν άλλο τόπο, ουσιαστικά μεταφέρεται σε μία άλλη πολιτιστική διάσταση και εξοικειώνεται με τα νέα δεδομένα, που είναι έλλειψη υποχρεώσεων, μεγαλύτερη ελευθερία και πολλές ευκαιρίες για ρομαντικές στιγμές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

1. ΚΡΗΤΗ: ΡΟΜΑΝΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

1.1 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΚΡΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΩΝ

Στο παρελθόν, οι ειδικοί ερευνούσαν κυρίως θέματα, των οποίων τα στοιχεία είχαν συλλέξει κατά τη διάρκεια των περιόδων αιχμής, έχοντας κατά νου τις δραστηριότητες που λάμβαναν χώρα στις θερινές ατραξιόν. Το γεγονός αυτό δημιούργησε στερεότυπα. Το πιο αξιοσημείωτο ήταν αυτό των γυναικών που κατέφταναν μόνες από τις σκανδιναβικές χώρες, για να διασκεδάσουν με τους ντόπιους Κρητικούς. Το δεύτερο πιο αξιοσημείωτο στερεότυπο που δημιουργήθηκε, ήταν αυτό των γυναικών που μόνες ή με παρέα, περνούσαν ατελείωτες ώρες στην παραλία για να αποκτήσουν στο δέρμα το πολυπόθητο μαυρισμένο χρώμα. Το τρίτο στερεότυπο που καθιερώθηκε, είναι αυτό που θεωρείται φυσικό στα ελληνικά νησιά, η επίσκεψη των αρχαιολογικών χώρων.

Η γενική εικόνα που έχει ένας τουρίστας για την Κρήτη πριν την επισκεφτεί, πηγάζει από τους ελληνικούς μύθους και ίσως από τη αρχαία ελληνική ιστορία που κάποιες χώρες διδάσκουν στα σχολεία. Οι πιο καλά ενημερωμένοι έχουν ακούσει ιστορίες από τρίτους που έχουν επισκεφτεί την Κρήτη σε κάποια στιγμή της ζωής τους. Η πραγματικότητα βέβαια, είναι κάπως διαφορετική.

Υπάρχουν δύο λόγοι για τους οποίους κάποιος ξεκινά να κάνει ένα ταξίδι στην Κρήτη: ο πρώτος είναι τα πασίγνωστα αρχαιολογικά της μνημεία, που αποτελούν παγκόσμια κληρονομιά πολιτισμού. Ο δεύτερος λόγος, είναι οι ευκαιρίες διασκέδασης και γνωριμιών που «υπνωτίζουν» τους τουρίστες για να ακολουθήσουν πορεία προς στην Κρήτη, όπως οι Σειρήνες ανάγκαζαν τους Αργοναύτες να κατευθυνθούν προς το νησί τους, με το τραγούδι τους. Η μόνη διαφορά είναι ότι οι τουρίστες δεν μπορούν να αγνοήσουν το νεύμα που τους κάνει η προοπτική μιας νέας γνωριμίας στο νησί της Κρήτης, που θα τους χαρίσει μια εμπειρία ζωής.

Η Κρήτη είναι το μεγαλύτερο νησί της Ελλάδας και κάθε χρόνο δέχεται πάνω από 2 εκ. τουρίστες – το ¼ του συνολικού τουρισμού της Ελλάδας. Η Κρήτη είναι ήδη σε μία ώριμη φάση του κύκλου ζωής του τουριστικού προϊόντος (δέχεται χρόνια τουρίστες και έχει πλέον τις κατάλληλες υποδομές για να τους φιλοξενήσει) και είναι πολύ δημοφιλής. Οι κατηγορίες τουριστών που φιλοξενεί ποικίλουν. Την Κρήτη επισκέπτονται άτομα που ενδιαφέρονται μόνο για τη διασκέδαση και είναι πολύ χαμηλού προϋπολογισμού, οικογένειες με παιδιά που θέλουν απλώς να ξεκουραστούν, ομάδες μεγαλύτερης ηλικίας που επιστρέφουν κάθε χρόνο και τουρίστες που θέλουν μόνο να βιώσουν ρομαντικές και ερωτικές στιγμές και να απολαύσουν όσα έχει να τους προσφέρει το νησί.

Όμως η Κρήτη είναι γνωστή τόσο για τα αρχαιολογικά της ευρήματα, όσο και για τις σημερινές της απολαύσεις. Εκτός από τα αξιοθέατα που την έκαναν διάσημη σε ολόκληρο τον κόσμο, η Κρήτη έχει διατηρήσει ένα δικό της ύφος, που δεν αναμείχθηκε ιδιαίτερα με τις τεχνολογικές καινοτομήσεις της εποχής και προσελκύει όλους όσους είναι έτοιμοι να δεχτούν την πρόκληση μιας επιστροφής στο παρελθόν.

Οι τουρίστριες που επισκέπτονται την Κρήτη περιμένουν πάντα μια ξεχωριστή προσοχή από τους ντόπιους – και αν δεν την περιμένουν, την έχουν ούτως ή άλλως. Ακόμα και αν είναι χαμηλού προϋπολογισμού, γνωρίζουν ότι αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της πραγματικότητας του νησιού, που χρειάζεται τον τουρισμό για να επιβιώσει. Οι γυναίκες στις διακοπές παίρνουν αναπόφευκτα και αυθόρμητα, την πιο σεξουαλική τους μορφή, επιζητώντας με κάποιο τρόπο, την προσοχή. Αυτό είναι μέρος της ψευδαίσθησης των διακοπών ότι για λίγο μπορούν να αλλάξουν εαυτό και συνήθειες.

Υπάρχει φανερός ανταγωνισμός ανάμεσα στις τουρίστριες και τις ντόπιες για την κατάκτηση της προσοχής των ανδρικών βλεμμάτων. Η ύπαρξη των τουριστριών στο νησί δεν είναι κάτι καινούριο ή πρωτοφανές. Παρόλα αυτά, τις περισσότερες φορές αντιμετωπίζονται σαν κάτι θεόσταλτο, που εμφανίζεται για πρώτη φορά. Η εξήγηση του φαινομένου έχει και πάλι τις ρίζες της στο μακρινό παρελθόν, όπου το ανοιχτόχρωμο δέρμα αποτελεί αποκλειστική ιδιότητα των αρχοντικών και βασιλικών οικογενειών. Επομένως, υποσυνείδητα, αλλά και ενσυνείδητα, οι ντόπιοι βλέπουν τις τουρίστριες ως κάτι διαφορετικό και σπάνιο, που πρέπει οπωσδήποτε να κατακτήσουν. Οι τουρίστριες γνωρίζουν πως θα τύχουν τέτοιας αντιμετώπισης και αυτό είναι πολύ σημαντικό κίνητρο για την επίσκεψή τους στο νησί.

Για τις τουρίστριες από τις βόρειες χώρες, που είναι ανοιχτόχρωμες και δεν έχουν συνηθίσει τόση ελευθερία, ισχύει ένα παραπλήσιο κριτήριο έλξης προς τους ντόπιους. Το ηλιοκαμένο δέρμα είναι γι' αυτές υποσυνείδητη ένδειξη σκληρής δουλειάς και ελευθερίας. Παλιότερα, όσοι δούλευαν σε εξωτερικές εργασίες (γεωργοί, ψαράδες κτλ), είχαν ως ενδεικτικό στοιχείο το μαυρισμένο από τον ήλιο δέρμα και την τραχύτητα στα χέρια και τον χαρακτήρα, απαραίτητα προσόντα για την έλξη του αντίθετου φύλου.

Οι σχέσεις ανάμεσα σε τουρίστριες και ντόπιους είναι πολύ συνηθισμένες στην Κρήτη. Πολύ πιο συνηθισμένες από τις σχέσεις μεταξύ τουριστών και ντόπιων γυναικών. Πρόκειται για σχέσεις που συνήθως δεν αντέχουν στο χρόνο και γι' αυτό είναι πολύ δημοφιλείς, ιδιαίτερα στις νεαρές ηλικίες. Οι ντόπιες γυναίκες όμως, είναι πιο διστακτικές στο να συνάψουν σχέσεις με άντρες από άλλες χώρες, διότι η Κρήτη τηρεί ένα είδος παράδοσης σε αυτό τον τομέα. Εξυπακούεται πως οι κοπέλες θα κάνουν γάμο με βέρο Κρητικό που θα είναι Χριστιανός Ορθόδοξος και δεν θα υπάρξει ερωτική επαφή πριν από τη γαμήλια νύχτα. Συνεπώς, οι ντόπιες είναι ηθικά δεσμευμένες απέναντι στην οικογένεια και τη θρησκεία τους και δεν έχουν τόση ελευθερία, όση οι άντρες.

Οι Κρητικοί άντρες αντίθετα, δε διστάζουν ούτε λεπτό να διευρύνουν τους σεξουαλικούς τους ορίζοντες, συνάπτοντας σχέσεις με όσο το δυνατόν περισσότερες αλλοδαπές γυναίκες. Σε αυτούς δεν υπάρχουν τόσες δεσμεύσεις, γεγονός που τους ωθεί να αναζητούν τις υποψήφιες συντρόφους τους κάθε φορά που εκείνες πηγαίνουν για διακοπές στο νησί της Κρήτης.

2. ΣΧΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΟΙ ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ

Οι σχέσεις ανάμεσα σε ντόπιους κατοίκους και άτομα που κάνουν τουρισμό εκεί δεν μονοπωλούν το ενδιαφέρον των ειδικών. Εξίσου αξιοπρόσεχτο είναι και το φαινόμενο των τουριστών που συνάπτουν σχέσεις με άτομα που κάνουν επίσης τουρισμό. Στην προσπάθεια ανάλυσης των αιτίων σύναψης σχέσεων των τουριστών στις διακοπές, δημιουργείται η πιο περίπλοκη συλλογή χαρακτήρων που θα μπορούσε να βρεθεί. Τα άτομα αυτά κατατάσσονται σε τρεις κατηγορίες:

A. Είναι η κατηγορία, στην οποία εντάσσονται οι νεαροί τουρίστες που πηγαίνουν διακοπές χωρίς να έχουν πρώτα σκεφτεί καλά όλες τις λεπτομέρειες του ταξιδιού και συχνά φτάνουν για διακοπές σε μια ξένη τοποθεσία μόνο με ένα σακίδιο ώμου. Οι τουρίστες αυτοί θεωρούν τους εαυτούς τους ανεξάρτητους και ελεύθερους και δεν ενδιαφέρονται για πολυτέλειες κατά τη διάρκεια των διακοπών τους. Είναι αρκετά χαμηλού προϋπολογισμού και σκοπός τους είναι να ξοδέψουν όσο το δυνατόν λιγότερα χρήματα και να διασκεδάσουν όσο γίνεται περισσότερο. Είναι ιδιαίτερα επιρρεπείς στις ευκαιρίες που τους δίνονται για περιστασιακό και μη ασφαλές σεξ. Τα άτομα αυτά έχουν το σκεπτικό των παλιότερων «χίπις», οι οποίοι ήταν υπέρμαχοι της καλοπέρασης, των ναρκωτικών ουσιών και των ελεύθερων ερωτικών σχέσεων χωρίς σκοπό.

B. Η δεύτερη κατηγορία περιλαμβάνει άτομα λίγο μεγαλύτερης ηλικίας, που είναι στην πραγματικότητα ανεξάρτητα, πιθανότατα έχουν οικογένεια, ανήκουν στα μεσαία και υψηλότερα στρώματα της οικονομικής πυραμίδας και τους χρειάζεται να ξεφύγουν από την καθημερινότητα για λίγο. Πρόκειται για άτομα υψηλής κοινωνικής θέσης, που δεν νοιάζονται ιδιαίτερα για τα έξοδα των διακοπών, αρκεί να τους παρέχονται όλες οι πολυτέλειες που επιθυμούν. Δεν είναι άνθρωποι που εξερευνούν για πρώτη φορά τις απολαύσεις των διακοπών, όμως δεν είναι αρνητικοί στην προοπτική καινούριων συγκινήσεων, αλλά μάλλον επιρρεπείς σε αυτή, εφόσον οι προτεραιότητες στη ζωή τους μπορεί να τους απαγορέψουν να επαναλάβουν συχνά τέτοια ταξίδια.

Γ. Στην τελευταία κατηγορία κατατάσσονται άτομα ανάμικτων κοινωνικών και οικονομικών τάξεων. Ομάδες ανθρώπων που αποφασίζουν να ταξιδέψουν μαζί και δεν έχουν κάποιο κοινό σημείο αναφοράς ως προς το κοινωνικό ή οικονομικό επίπεδο. Η ε μπάσει περιπτώσει, έχουν μεταξύ τους τεράστιες διαφορές (το αφεντικό με τους υπαλλήλους). Τις περισσότερες φορές, οι ομάδες αυτές απαρτίζονται μόνο ή κυρίως από άντρες με μοναδικό σκοπό τις ερωτικές σχέσεις με άτομα που δεν ανήκουν στη δική τους κοινωνία.

Τα σενάρια που έχουν αφήσει τους ειδικούς να αναρωτιούνται γύρω από τον ρομαντισμό και τη φύση των ανθρώπινων σχέσεων κατά τη διάρκεια των ταξιδιών - όσον αφορά τις σχέσεις των τουριστών - είναι ήδη πάρα πολλά. Η κατηγοριοποίηση των τουριστών, έχει βοηθήσει αρκετά στην κατανόησή τους, αλλά κυρίως γίνονται υποθέσεις.

Εκτός από τις ευκαιρίες διασκέδασης, η Κρήτη προσφέρει απλόχερα στους επισκέπτες της το ρομαντισμό που ίσως λείπει από τη ζωή τους για να γίνει λίγο πιο πικάντικη. Για την πρώτη κατηγορία, τους νεαρούς τουρίστες που ενδιαφέρονται κυρίως για τη διασκέδαση, ο ρομαντισμός μπορεί να πάρει περίεργη μορφή. Συχνά συγχέεται με τον ενθουσιασμό και σχεδόν πάντα παραμένει σε αυτό το επίπεδο.

Η αισιοδοξία που διακατέχει τους νέους, δεν τους αφήνει να εγκαταλείψουν εύκολα την προσπάθεια μιας νέας ερωτικής επιτυχίας. Παρόλο που το μεγαλύτερο ποσοστό αυτού του είδους προσπαθειών βρίσκει αδιέξοδο, υπάρχουν πολλά κίνητρα για κάποιον να συνεχίσει να προσπαθεί (ηθική ικανοποίηση, συγκίνηση κτλ). Εξάλλου, η ίδια η ερωτική επιτυχία αποτελεί από μόνη της κίνητρο για κάποιους να ξεκινήσουν για διακοπές. Η ηθική ικανοποίηση μετά από μια ερωτική επιτυχία είναι τέτοια, ώστε συμβαίνει νεαροί οι τουρίστες να επισκέπτονται για δεύτερη φορά έναν τόπο, μόνο με την ελπίδα της επανάληψης μιας παρόμοιας επιτυχίας.

Όσο περίεργο και αν ακούγεται, οι νέοι στις διακοπές δεν αρκούνται σε απλό σεξ, ούτε πιστεύουν πως η όποια σχέση τους με τους ερωτικούς τους συντρόφους θα τελειώσει πραγματικά. Αναζητούν τον / την σύντροφό τους, έτσι ώστε μέσα από τη σχέση που θα δημιουργηθεί, να μπορέσουν να αναπτύξουν το χαρακτήρα τους.

Αντίθετα, η επιδίωξη των τουριστών λίγο μεγαλύτερης ηλικίας είναι να αφήσουν όσο λιγότερα «ίχνη» γίνεται. Ασφαλισμένοι πίσω από την ανωνυμία που τους παρέχει η αλλαγή τοποθεσίας, θέλουν να περάσουν σχεδόν απαρατήρητοι. Οι σχέσεις που δημιουργούν είναι τις περισσότερες φορές παράνομες και δεν έχουν σκοπό να συνεχίσουν κανενός είδους σχέση μετά τις διακοπές τους.

Σχετίζονται κυρίως με άλλους τουρίστες διότι απαλείφουν με αυτό τον τρόπο την περίπτωση μιας νέας συνάντησης και γνωρίζουν πως όλοι όσοι βρίσκονται μακριά από το σπίτι τους, είναι τόσο ελεύθεροι, όσο και οι ίδιοι. Περιορίζονται στο ευκαιριακό σεξ και δε διεκδικούν τίποτα περισσότερο. Είναι ελάχιστοι εκείνοι που προσφέρονται για κάτι σοβαρότερο και πιο μακροχρόνιο από ευκαιριακό σεξ, εφόσον οι περισσότεροι έχουν αφήσει πίσω τους δική τους οικογένεια.

Η τρίτη και τελευταία κατηγορία απαρτίζεται από άτομα που τις περισσότερες φορές δεν έχουν όμοιο επίπεδο στον οικονομικό ή τον κοινωνικό τομέα. Η κατηγορία αυτή έχει δημιουργηθεί αποκλειστικά για τις ομάδες ανθρώπων που ταξιδεύουν μαζί λόγω της δουλειάς τους και είναι συνήθως άντρες. Ένα από τα κίνητρα που πολλές εταιρίες προσφέρουν στους υπαλλήλους, είναι ταξίδια αναψυχής με σκοπό οι

εργαζόμενοι να γνωριστούν καλύτερα και να έχουν έτσι βελτιωμένα αποτελέσματα επάνω στη δουλειά τους.

Τα ταξίδια κινήτρου, όπως αποκαλούνται, είναι οικονομικώς εξασφαλισμένα από την εκάστοτε εταιρία και όσοι συμμετέχουν σε αυτά δε χρειάζεται να νοιάζονται για τίποτε άλλο, παρά μόνο τον καλύτερο τρόπο για να περάσουν καλά. Οι ομάδες αυτές αποτελούνται επίτηδες από άτομα που γενικά έχουν κοινά ενδιαφέροντα. Συνήθως εκείνοι που κερδίζουν από τις εταιρίες τα ταξίδια αυτά είναι οι άντρες, γιατί αποτελούν το μεγαλύτερο ποσοστό εργαζομένων σε επιχειρήσεις παγκοσμίως.

Οι τουρίστες αυτοί είναι μεν ελεύθεροι, όπως και όλοι οι υπόλοιποι τουρίστες να εξερευνήσουν το κομμάτι του εαυτού τους που δεν είχαν την ευκαιρία νωρίτερα και να δοκιμάσουν τις απολαύσεις που μπορεί να τους προσφέρει η σύντομη αυτή ελευθερία, έχουν όμως και ένα σημαντικό μειονέκτημα: την έλλειψη της ανωνυμίας! Όσοι απολαμβάνουν αυτό το αξιόπαινο δώρο των μεγάλων εταιριών, είναι δεσμευμένοι να περάσουν όλο τους το χρόνο με τους συναδέλφους τους, οι οποίοι φυσικά τους γνωρίζουν και θα συνεχίσουν να τους βλέπουν και μετά τις διακοπές.

Στην περίπτωσή τους δεν υπάρχει περιθώριο να κρυφτούν πίσω από την ασπίδα της μοναξιάς και της ανωνυμίας. Ο τρόπος με τον οποίο δρουν όμως, είναι πραγματικά άξιος ανάλυσης. Ο ρομαντισμός και η θέληση για ερωτικές γνωριμίες δεν τους εγκαταλείπει καθόλου. Οι πολύ ξεχωριστές αυτές ομάδες ανθρώπων που έρχονται κοντά ίσως για πρώτη και τελευταία φορά σε φιλικό επίπεδο, μαθαίνουν αμέσως να στηρίζουν τα μέλη τους και δεν τα προδίδουν σχεδόν ποτέ.

Οι τουρίστες της τρίτης κατηγορίας, όχι μόνο δεν περιορίζουν τις δραστηριότητές τους, λόγω των συναδέλφων τους, αλλά τους διακατέχει επίσης το πνεύμα του ανταγωνισμού ως προς τον αριθμό των ευκαιριών και των επιτυχιών. Δεν είναι λίγες οι φορές μάλιστα, που στο πακέτο των διακοπών που τους προσφέρεται, υπάρχει από την αρχή δέσμευση για παροχή υπηρεσιών από ντόπιες υπάρξεις, που ασχολούνται με την παροχή υπηρεσιών σε τουρίστες επαγγελματικά.

Οι περισσότεροι «τουρίστες κινήτρων» δεν υπολογίζουν στις σύντομες διακοπές τους για την εύρεση μόνιμου συντρόφου και συχνά δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να επαναλάβουν ένα παρόμοιο ταξίδι στον ίδιο ίσως προορισμό. Ο μοναδικός στόχος που βάζουν είναι να καρπωθούν τα αγαθά που έχει να τους προσφέρει ένας καινούριος τόπος και οι κάτοικοί του.

Παρόλο που για αυτό το είδος τουριστών η εξειδικευμένη παροχή υπηρεσιών είναι ένας ακόμα τρόπος ώθησης για βελτίωση των αποδόσεών τους, για κάποιους από

τους γηγενείς η εξυπηρέτηση που προσφέρουν είναι τρόπος ζωής. Για την ακρίβεια, είναι ο μόνος τρόπος ζωής που έχει διδαχτεί από παιδιά και αποτελεί ένα από τα λιγιστά έσοδα για την επιβίωσή τους.

Οι ερωτικοί σύντροφοι των τουριστών που στέλνονται από εταιρίες είναι κυρίως ντόπιοι, αλλά όχι αποκλειστικά. Μπορούν επίσης να είναι άλλοι τουρίστες που τυχαίνει να βρίσκονται στον ίδιο τόπο και που επίσης προσπαθούν να βρουν σύντροφο απλά για να περάσουν πιο ευχάριστα οι διακοπές τους. Η τρίτη κατηγορία περιλαμβάνει άτομα που δεν έχουν συγκεκριμένο στόχο ως προς τον ερωτικό σύντροφο και το μόνο τους κριτήριο είναι να βρουν κάποιον εξίσου διαθέσιμο για ερωτικές δραστηριότητες.

Τελευταίο, αλλά καθόλου λιγότερο σημαντικό, είναι το γεγονός της δημιουργίας ερωτικών δεσμών ανάμεσα στα μέλη της ίδιας ομάδας (ιδίως όταν αυτή είναι μικτή). Άνθρωποι που γνωρίζονται μεταξύ τους, δεν είχαν όμως νωρίτερα την ευκαιρία να προσέξουν ο ένας τον άλλο. Τέτοιοι δεσμοί δεν είναι τόσο συχνοί (αφού τις περισσότερες φορές οι ομάδες αποτελούνται από άτομα του ίδιου φύλου), είναι όμως οι μοναδικοί δεσμοί που αφορούν το συγκεκριμένο είδος τουριστών και έχουν τη δυνατότητα να διαρκέσουν και μετά τη λήξη του ταξιδιού.

Η περίπλοκες σχέσεις που απαντώνται σε τουριστικούς προορισμούς δεν υπάρχουν πουθενά αλλού, διότι πουθενά αλλού δεν υπάρχει συγκέντρωση πολλών ατόμων μαζί με παρεμφερή ενδιαφέροντα και δυνατότητα για πλήρη ελευθερία. Οι σχέσεις είναι τόσο πολύπλοκες, όσο και οι άνθρωποι που τις δημιουργούν, επομένως δεν μπορούν να συγκριθούν, ούτε να κατηγοριοποιηθούν περαιτέρω.

3. ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΤΑΞΙΔΕΥΟΝ ΜΟΝΕΣ

Είναι αυτονόητο ότι οι τουρίστες επιλέγουν για τις διακοπές τους το μέρος που νομίζουν ότι τους ταιριάζει περισσότερο. Υπάρχουν όμως πολλά μικρότερα ζητήματα που παίζουν καταλυτικό ρόλο στην επιλογή ενός προορισμού διακοπών από γυναίκες που ταξιδεύουν μόνες (ή με γυναικεία μόνο συντροφιά). Κάθε φορά, οι γυναίκες που αποφασίζουν να μην έχουν αντρική συντροφιά στο ταξίδι τους, έχουν αντιμετωπίσουν – εκτός των άλλων – τους άντρες που περιμένουν την άφιξή τους για να ευνοηθούν από τη συντροφιά τους.

Μια γυναίκα που ξεκινάει μόνη ή με γυναικεία συντροφιά ένα ταξίδι, γνωρίζει από την αρχή ότι θα υπάρξουν περιπτώσεις, που θα αναγκαστεί να αντιμετωπίσει διάφορους άντρες, είτε αυτοί έχουν βλέψεις για ερωτική συντροφιά, είτε θα βρεθούν απλώς στο δρόμο της. Όποια και αν είναι η δική της πρόθεση, η αντιμετώπιση των εκάστοτε περιπτώσεων με τον καλύτερο τρόπο θα παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο στο πόσο καλά θα περάσει η γυναίκα στις διακοπές της.

Σε τέτοια «μοναχικά» ταξίδια, το μεγαλύτερο ίσως πρόβλημα που έχουν να λύσουν οι γυναίκες, είναι οι άντρες που ξεκινάνε μια γνωριμία εύκολα με το κέρασμα ποτών και δεν αρκούνται σε απλή γνωριμία, συζήτηση ή ακόμα και δείπνο. Με απόκλιση 0,4 %, οι άντρες που αγοράζουν για μια άγνωστη γυναίκα ένα ποτό στις διακοπές, έχουν απώτερο στόχο μία τουλάχιστον ευκαιρία για ερωτική επαφή μαζί της. Σε πολύ τουριστικά νησιά της Μεσογείου, υπάρχουν ολόκληρες κοινωνίες που στηρίζονται οικονομικά από επίδοξους εραστές που αγοράζουν δώρα για τις υποψήφιες συντρόφους τους και κερνάνε ποτά σχεδόν όποια γυναίκα εμφανιστεί σε μπαρ ή καφετέρια χωρίς αντρική συνοδεία!

Μία τέτοια κίνηση (όπως το κέρασμα ενός ποτού) αναγνωρίζεται εύκολα από όποια γυναίκα έχει την προσοχή της τεταμένη. Αυτό που δεν γίνεται εύκολα αντιληπτό, είναι η πρόθεση κάποιων να εκμεταλλευτούν οικονομικά τις συντρόφους τους και να κερδίσουν τα προς το ζην εύκολα και γρήγορα. Οι άντρες αυτοί δεν είναι απαραίτητα ντόπιοι, αλλά μπορεί να είναι και οι ίδιοι τουρίστες που ψάχνουν για ευκαιριακό κέρδος. Αυτό είναι ένα ακόμα πρόβλημα που έχει να αντιμετωπίσει μια γυναίκα που ταξιδεύει χωρίς αντρική συνοδεία.

Προφανώς όμως, όποια γυναίκα επιθυμεί να ταξιδέψει μόνη, είναι ενήμερη για τις κακοτυχίες που μπορεί να της συμβούν και πιστεύει ότι μπορεί να τις ξεπεράσει και να φτάσει στο επιθυμητό για εκείνη αποτέλεσμα, δηλαδή τις μοναχικές διακοπές ή την εύρεση του κατάλληλου προσώπου που θα την συντροφεύσει όσο βρίσκεται μακριά από το σπίτι της.

Συνεπώς, μία βάσιμη δικαιολογία για να ξεκινήσει μια γυναίκα μια μοναχική πορεία προς άγνωστο (ή και γνωστό) προορισμό, είναι η ανάγκη για δημιουργία ρομαντισμού, που μπορεί να καταλήξει σε ερωτικό δεσμό. Οι σχέσεις που δημιουργούνται μπορούν να είναι είτε ανάμεσα στην τουρίστρια και κάποιο ντόπιο, είτε ανάμεσα στην τουρίστρια και κάποιον άλλο τουρίστα. Και στις δύο περιπτώσεις, αυτή που ωφελείται είναι η τοπική κοινωνία που καρπώνεται τα οικονομικά οφέλη οποιασδήποτε σχέσης εξελίσσεται στο έδαφός της, καθώς σε αυτήν παραμένουν τα

έσοδα από επικείμενες δραστηριότητες που σε άλλη περίπτωση δε θα γίνονταν. Δώρα, εξειδικευμένα αλκοολούχα ποτά και φαγητά (σαμπάνιες, ακριβά κρασιά, χαβιάρι κτλ) και παραμονές σε ξεχωριστά ή πολυτελή καταλύματα είναι έσοδα για τους ντόπιους που δημιουργούνται παράλληλα με τις ερωτικές σχέσεις και δε θα υπήρχαν αλλιώς.

Για το λόγο αυτό, σε πολλές περιοχές έχει αναπτυχθεί ένα κύκλωμα πορνείας που δεν αποτελείται από γυναίκες, αλλά από άντρες επαγγελματίες που είναι πρόθυμοι να προσφέρουν τη συντροφιά τους σε γυναίκες που κάνουν μόνες διακοπές. Η αμοιβή τους είναι βεβαίως αδρά και γι' αυτό δε συμφέρει την τοπική κοινωνία η κατάργησή τους. Σε αυτή την περίπτωση, με τα έξοδα επιβαρύνεται η γυναίκα, η οποία επιλέγει και το σύντροφό της.

Οι επαγγελματίες άντρες που προσφέρουν τις σεξουαλικές τους ικανότητες σε άτομα που βρίσκονται σε διακοπές έναντι αμοιβής, ονομάζονται ζιγκολό. Η λέξη στην αρχική της σημασία σημαίνει τον επαγγελματία χορευτή που συνοδεύει μια κυρία όταν χορεύει. Η διαφορετική σημασία που έχει πάρει σήμερα, οφείλεται στις παραδόσεις της Λατινικής Αμερικής, όπου υπήρχαν μαγαζιά νυχτερινής διασκέδασης, που πρόσφεραν επαγγελματίες χορευτές για να συνοδέψουν τις γυναίκες στους τοπικούς χορούς. Λίγο μετά τη δημιουργία των καταστημάτων αυτών, η εξέλιξη άλλαξε και ο συνοδός χορευτής συνόδευε επίσης τη ντάμα του στο κατάλυμά της.

Αν και σήμερα η λέξη «gigolo» τείνει να σημαίνει αποκλειστικά τον αμειβόμενο για τη σεξουαλική του προσφορά, καμία γυναίκα δε συγγεί την προσφορά του με αυτή του χορευτή. Οι γυναίκες που βρίσκονται μόνες σε διακοπές είναι αποφασισμένες είτε να συνεχίσουν τις διακοπές τους μόνες, είτε να γνωρίσουν κάποιον να τις συντροφεύσει. Ξέρουν την ιδιότητα αυτών των ατόμων και επαφίεται στη λογική τους αν θα τους προτιμήσουν ή θα διαλέξουν κάποιον μη-επαγγελματία για να συνεχίσουν τις διακοπές.

Τι γίνεται όμως όταν μια γυναίκα αντιλαμβάνεται ότι το ρομάντζο που εξελισσόταν με πρωταγωνίστρια την ίδια, ήταν στην πραγματικότητα μονόπλευρο και ο σύντροφός της το συμμετείχε μόνο επαγγελματικά; Στις περιπτώσεις που ο επαγγελματίας κρύβει στην αρχή τις πραγματικές του προθέσεις, η αποκάλυψη της αλήθειας μπορεί να αποτελέσει μια τραυματική εμπειρία για τη γυναίκα. Η αντίδραση της κάθε γυναίκας εξαρτάται από το χαρακτήρα της, αλλά ένα πολύ μικρό ποσοστό από αυτές καταγγέλλουν το γεγονός στις αρχές. Οι περισσότερες προσπαθούν να μην πάθουν πάλι κάτι παρόμοιο και κάποιες άλλες που αποτελούν επίσης ένα ιδιαίτερα

μικρό ποσοστό, εθίζονται σε αυτό και γίνονται τα λεγόμενα «θύματα» του ρομαντισμού που επιζητούν κάθε φορά επαγγελματική συντροφιά.

Δεν είναι εύκολο να εξεταστεί με ακρίβεια ένα τόσο λεπτεπίλεπτο θέμα, γιατί οι περισσότερες γυναίκες στις οποίες συμβαίνει νιώθουν άβολα με την αποκάλυψη μιας τόσο προσωπικής κατάστασης. Όσες το αποκαλύπτουν, το κάνουν εμπιστευτικά, εφόσον η μειονεξία είναι συνηθισμένο χαρακτηριστικό των συναισθημάτων, όταν η εμπειρία του ρομαντισμού έχει πλέον ξεθωριάσει.

Η άλλη όψη του νομίσματος, είναι οι γυναίκες που ταξιδεύουν μόνες με σκοπό να εξοικονομήσουν στις διακοπές τους χρήματα. Μετατρέπονται εκείνες σε επαγγελματίες και κρατούν παρέα σε τουρίστες (σε λιγοστές περιπτώσεις και σε ντόπιους) έναντι αμοιβής. Καθώς η σεξουαλική δραστηριότητα είναι πιο αυξημένη κατά τη διάρκεια των διακοπών, σε έναν τουριστικό προορισμό υπάρχει πληθώρα ευκαιριών για μια γυναίκα να εκμεταλλευτεί τα πρωτόγονα ένστικτα του τουριστικού πληθυσμού.

Σαφώς, οι άντρες που αναφέρουν στις αρχές εξαπάτηση από γυναίκες επαγγελματίες συνοδούς είναι επίσης λιγοστοί και αυτό καθιστά τη μελέτη του θέματος σχεδόν αδύνατη. Ωστόσο, είναι ευρέως γνωστό ότι αυτός ο επαγγελματικός τομέας δε θα πάψει ποτέ να υπολειτουργεί, διότι για τους τουριστικούς προορισμούς αποτελεί σημαντική πηγή εσόδων και τον έχουν ανάγκη.

4. ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΓΚΑΜΠΙΑ

Στην Γκάμπια της Αφρικής, οι λευκές γυναίκες δε γίνεται να περπατήσουν μόνες στην παραλία, χωρίς να βρεθεί έστω ένας ντόπιος και να προσπαθήσει να κερδίσει χρήματα από αυτές μέσω των σεξουαλικών υπηρεσιών που διατίθεται να προσφέρει.

Εκεί, οι επαγγελματίες του έρωτα ή boomsters, όπως ονομάζονται, ρωτούν ευθέως τις μοναχικές γυναίκες, και όχι μόνο εκείνες, αν χρειάζονται τις υπηρεσίες τους, γιατί για εκείνους το χάσιμο χρόνου σημαίνει κυριολεκτικά χάσιμο χρήματος.

Οι παραλίες της Γκάμπια είναι γεμάτες με «αγόρια Rasta», τα οποία δεν έχουν επάγγελμα, ούτε μέλλον και παραμονεύουν τις λευκές τουρίστριες, ακολουθώντας τακτικές gigolo, προσπαθώντας να επιβιώσουν. Το θετικό στην Γκάμπια, αντίθετα με

άλλες αφρικανικές χώρες, είναι ότι δεν υπάρχει έξαρση στο AIDS. Το αποτέλεσμα είναι οι ερωτικές συμπτύξεις να γίνονται πιο ελεύθερα.

Η πλειοψηφία των γυναικών που ταξιδεύουν στην Γκάμπια είναι ξεκάθαρη για το σκοπό του ταξιδιού. Οι Ευρωπαϊές συνήθως γυναίκες που πηγαίνουν εκεί, αφήνουν πίσω τους οικογένεια, δουλειά και μια οργανωμένη κοινωνική ζωή για να νιώσουν ελεύθερες και να ζήσουν για λίγο τον έρωτα που τους προσφέρει μια χώρα γνωστή κυρίως για το σεξουαλικό της τουρισμό.

Η φράση που χρησιμοποίησε μια απλή τουρίστρια στη Γκάμπια για να περιγράψει τον τρόπο με τον οποίο φέρονται οι ντόπιοι στις λευκές γυναίκες, ήταν «οι βασίλισσες της Γκάμπια». Οι γυναίκες αυτές έχουν διαφορές με τους ντόπιους, που η κοινωνία θεωρεί απαράδεκτες, ακόμα και για τα κοινωνικά δρώμενα χωρών, όπως η Ολλανδία. Το χρώμα του δέρματος, το οικονομικό επίπεδο, η θρησκεία και η κουλτούρα, είναι λίγες μόνο από τις διαφορές που αναγνωρίζονται σε ένα τέτοιο ζευγάρι.

Ενώ οι γυναίκες πηγαίνουν στην Γκάμπια για να νιώσουν εντελώς διαφορετικά από ό,τι στην πατρίδα τους, οι σχέσεις που κάνουν με τους ντόπιους, έγχρωμους νέους, είναι αρκετά διαφορετικές από αυτό που ίσως περίμεναν να βιώσουν στην

αρχή του ταξιδιού τους. Οι ντόπιοι βασίζονται οικονομικά σε αυτό που εκείνες θεωρούν διακοπές και δε βάζουν στη μέση άλλα συναισθήματα. Συντηρούνται από τις γυναίκες και αυτός είναι ο ένας λόγος για τον οποίο παραμένουν μαζί τους. Δεν προτίθενται να κάνουν σχέση μαζί τους, χωρίς να κερδίσουν κάτι

από εκείνες και πολλές φορές κάνουν πολλές «σχέσεις» ταυτόχρονα, παρόλο που η μουσουλμανική τους πίστη δεν το επιτρέπει.

Ο δεύτερος λόγος είναι ότι σχεδόν όλοι θέλουν μία μέρα να αφήσουν την Γκάμπια για να ταξιδέψουν στην Ευρώπη και να μείνουν για πάντα εκεί. Σκέφτονται μόνο αυτό που θέλουν και την ταρίφα που θα αποκομίσουν από τις γυναίκες, εάν αυτές δεχτούν να συζήσουν για διάστημα μιας εβδομάδας μαζί τους. Ο λεγόμενος «έρωτας a la carte» έχει διάρκεια μιας εβδομάδας, αντί μιας βραδιάς, με αποτέλεσμα να

δημιουργείται δέσιμο ανάμεσα στη γυναίκα και τον ντόπιο, γεγονός που οδηγεί τις γυναίκες αυτές να επιστρέφουν στο ίδιο μέρος και στον ίδιο σύντροφο κάθε χρόνο.

Ο εφήμερος έρωτας που δανείζουν οι κάτοικοι της Γκάμπια στις Δυτικές, είναι ένα διαβατήριο για την Ευρώπη και μια προσπάθεια απόκτησης πραγματικού διαβατηρίου για να γνωρίσουν τον «πολιτισμένο» κόσμο. «Τους ντόπιους και τις Ευρωπαίες χωρίζει η άβυσσος», είπε χαρακτηριστικά δημοσιογράφος που κάλυψε το θέμα για λογαριασμό γνωστού καναλιού. Οι γυναίκες όμως αρέσκονται σε αυτού του είδους τις διακοπές για τους δικούς τους λόγους. Πόσο μεγάλη αξία έχουν τα χρήματα, αν μέσω αυτών μπορείς να αγοράσεις τον παράδεισο;

5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Όσο καλά και αν γνωρίζονται οι άνθρωποι στις διακοπές, δεν υπάρχει πάντα απόλυτη ειλικρίνεια στις σχέσεις που αναπτύσσονται μεταξύ τους. Παρόλα αυτά, δε δίνουν πολλή βάση στο γεγονός αυτό, ακριβώς γιατί βρίσκονται σε διακοπές και όχι στην καθημερινή τους ζωή. Οι τουρίστες συνάπτουν σχέσεις που συχνά προκαλούν περιέργεια και για το λόγο αυτό οι ειδικοί τους έχουν χωρίσει σε τρεις κατηγορίες με βάση τα χαρακτηριστικά και τα ενδιαφέροντά τους.

Για τις γυναίκες που ταξιδεύουν χωρίς αντρική συντροφιά, υπάρχει πάντα ποικιλία ερωτικών εμπειριών που περιμένουν να εκδηλωθούν και εξαρτάται από την κάθε γυναίκα ποιο δρόμο θα ακολουθήσει για να αποφύγει ή να προκαλέσει τα γεγονότα που θέλει να της συμβούν. Οι προσδοκίες του κάθε ανθρώπου είναι ο καθρέφτης των ελλείψεών του και στηριζόμενοι σε αυτό οι επιστήμονες προσπαθούν να εξηγήσουν τη συμπεριφορά του κάθε τουρίστα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

1. ΤΑΪΛΑΝΔΗ

Η φιλοσοφία της παγκοσμιοποίησης και της υπερεθνικότητας έχει εστιάσει κυρίως στην μακρο-κοινωνιολογική διαδικασία της οικονομίας, της κυβερνητικής πολιτικής και του πολιτισμού. Της μακροχρόνιας δηλαδή προόδου των στοιχείων εκείνων που επηρεάζουν άμεσα την κοινωνία. Η μικρο-κοινωνιολογική διαδικασία, που περιλαμβάνει τις διαπροσωπικές επαφές, τις σχέσεις και τις συναλλαγές σε διεθνές επίπεδο, έχει στερηθεί του ενδιαφέροντος. Όμως, η μακρο-κοινωνιολογική πρόοδος συχνά συνοδεύεται από πολλές διαπροσωπικές σχέσεις σε παγκόσμια κλίμακα, φέρνοντας κοντά ανθρώπους από πολύ διαφορετικά επίπεδα σε όλους τους τομείς.

Αν και κάποιες από αυτές τις επαφές είναι επιφανειακές και προσωρινές, κάποιες μπορεί να οδηγήσουν σε πιο στενές σχέσεις, η πιο χαρακτηριστική μορφή των οποίων είναι οι διηπειρωτικοί γάμοι. Το φαινόμενο αυτό είναι νεοεμφανιζόμενο, αλλά κερδίζει συνεχώς έδαφος. Με τον τρόπο αυτό διευκολύνεται η παγκοσμιοποίηση, διευρύνεται η διεθνής αγορά και συγκλίνουν τα προσωπικά και πολιτισμικά χαρακτηριστικά των ανθρώπων.

Η έρευνα που έκανε ο Erik Cohen το 1998-1999 και αφορούσε τους γάμους που έγιναν ανάμεσα σε γυναίκες από την Ταϊλάνδη και άντρες από δυτικές χώρες (farang), έχει πολύ ενδιαφέροντα αποτελέσματα να επιδείξει. Η έρευνα επικεντρώνεται σε διηπειρωτικούς γάμους που προήλθαν από τις σχέσεις που σύναψαν οι δυτικοί τουρίστες με ιερόδουλες στην Ταϊλάνδη που πρόσφεραν τις υπηρεσίες τους ειδικά σε τουρίστες.

Προφανώς, δεν προέκυψαν όλοι αυτοί οι γάμοι από την πορνεία και βέβαια δεν υπονοείται πουθενά ότι τέτοιοι γάμοι αποτελούν παραλλαγμένη μορφή πορνείας! Πολλοί αλλοδαποί έχουν κάνει γάμους με Ταϊλανδές που ουδεμία σχέση είχαν ποτέ με την πορνεία. Η επιμονή όμως της ταϊλανδέζικης κοινωνίας να ονομάζει αυθαίρετα «πόρνες» όλες τις Ταϊλανδές που συνάπτουν γάμους με ξένους, αν και είναι λανθασμένη, έχει σοβαρές κοινωνικές επιπτώσεις στα ζευγάρια αυτά.

Εκτός από την παράθεση των αποτελεσμάτων της μελέτης, είναι απαραίτητο να γίνει και διαχωρισμός ανάμεσα στους ενδοκοινωνικούς μικτούς γάμους και τους διακοινωνικούς, διεθνείς γάμους.

Η πρόοδος των διεθνών γάμων εμποδίζεται από πολλές οριοθετήσεις. Οι διεθνείς γάμοι μεταξύ διαφόρων κοινωνικών, εθνικών, θρησκευτικών και κοινωνικο-οικονομικών ομάδων έχουν μελετηθεί και παλιότερα ως ευρύτερες κοινωνικές διαδικασίες, όπως η αφομοίωση και η κοινωνική ολοκλήρωση και όχι από απλό ενδιαφέρον. Οι περισσότερες μελέτες πάνω στο θέμα όμως έχουν επικεντρωθεί σε απογραφές και στατιστικά στοιχεία, ενώ πολύ λίγες είναι εκείνες που ασχολήθηκαν με την ουσία των πραγμάτων και τις άμεσες έρευνες στα ίδια τα ζευγάρια.

Η σύντομη ιστορία γάμων μεταξύ ατόμων που ανήκουν σε διαφορετικά κοινωνικά και πολιτιστικά επίπεδα, μας έχει διδάξει ότι οι γάμοι αυτοί έχουν πολύ περισσότερες πιθανότητες από τους υπόλοιπους να διαλυθούν, καθώς η κοινωνία γύρω τους δεν τους αποδέχεται εύκολα. Συστηματικές προσπάθειες έχουν γίνει για να διευκαλυνθεί το ζήτημα εάν οι τρεις κοινωνικές δυνάμεις – οι προτιμήσεις, ο κοινωνικός έλεγχος και η αγορά - επηρεάζουν στον ίδιο βαθμό και τους διεθνείς και τους ενδοκοινωνικούς γάμους.

1.1 ΓΑΜΟΙ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΤΑΪΛΑΝΔΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ ΚΑΙ ΞΕΝΟΥΣ

Στο παρελθόν, στους Ταϊλανδούς πολίτες απαγορευόταν δια νόμου να κάνουν γάμους με αλλοδαπούς. Ωστόσο, οι νόμοι αυτοί δεν ήταν ιδιαίτερα σκληροί. Στον 19^ο αιώνα, ξένοι έκαναν περιστασιακά γάμους με Ταϊλανδές, όμως «οι γάμοι με αλλοδαπούς δεν ήταν δημοφιλείς στους Ταϊλανδούς» (Bumroongsook, 1995). Στις αρχές του 20^{ου} αιώνα, Ταϊλανδοί βασιλιάδες και αριστοκράτες άρχισαν να παντρεύονται με γυναίκες από τη δύση, συχνά ενάντια στη θέληση των γονιών τους. Μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του '60, οι γάμοι με ξένους θεωρούνταν απαγορευμένοι, «εκτός από τους γάμους των Ταϊλανδών αριστοκρατών» (Smith, 1971).

Αυτοί οι γάμοι τυπικά περιελάμβαναν Ταϊλανδούς άντρες και αλλοδαπές γυναίκες. Κάποιοι είχαν γνωρίσει το σύντροφό τους ενώ σπούδαζαν, αλλά οι περισσότεροι συναντήθηκαν κατά τη διάρκεια των διακοπών του ενός από τους δύο. Δυστυχώς,

πολύ λίγοι από τους πρώτους γάμους ανάμεσα σε Ταϊλανδούς και ξένους – που παρέμεναν σε ταϊλανδέζικο έδαφος - δεν έφτασαν σε διαζύγιο. Το ότι δεν τελείωσαν όλοι αυτοί οι γάμοι με διαζύγιο, οφειλόταν μάλιστα στο γεγονός ότι οι γυναίκες δεν είχαν το δικαίωμα να ζητήσουν διαζύγιο, καθώς αυτό ήταν προνόμιο μόνο των αντρών (ίσχυε μόνο σε συγκεκριμένες περιοχές της Ταϊλάνδης).

Οι πιο πολλοί γάμοι διαλύονταν ωρίς, εξαιτίας της κακομεταχείρισης των γυναικών από τους άντρες, οι οποίοι έφταναν κάποιες φορές στο σημείο να νυμφεύονται και δεύτερη γυναίκα, αφού το επέτρεπε η θρησκεία τους. Επίσης, οι δυτικές γυναίκες που πήγαιναν να εγκατασταθούν στην πατρίδα του συζύγου τους δεν κατάφερναν να αντέξουν τους τοπικούς νόμους που υποβίβαζαν τη γυναίκα και της στερούσαν βασικά δικαιώματα.

Για πολλά χρόνια στην Ασία, προωθούσαν τον τουρισμό, ώστε να γίνονται πολλοί γάμοι με αλλοδαπούς άντρες και να αποκτούν οι Ασιάτες περισσότερο στρατιωτικό δυναμικό, όπως έγινε και στην περίπτωση της Ιαπωνίας, της Νότιας Κορέας και της Ταϊλάνδης. Σε καμία περίπτωση δε θεωρείται πως ο πόλεμος είναι διακοπές, αλλά υπήρχαν πολλές περιοχές, οι οποίες δε συμμετείχαν ενεργά στις μάχες και μετά το τέλος του πολέμου παρέμεναν τουριστικές λόγω των στρατιωτών.

Με την εμπλοκή των Αμερικανών στον πόλεμο του Βιετνάμ, για παράδειγμα, εγκαταστάθηκαν πολλές στρατιωτικές βάσεις στην Ασία και αρκετές από αυτές στην Ταϊλάνδη. Επιπλέον, τεράστιος αριθμός Αμερικανών που είχαν στρατοπεδεύσει στο Βιετνάμ και την Βανγκόγκ πήγαιναν στην Ταϊλάνδη για ξεκούραση και αναζωογόνηση. Το 1969, την περίοδο που η Αμερική έκανε την παρουσία της πιο αισθητή από ποτέ, ο αριθμός των Αμερικανών στρατιωτών που έμεναν στην Ταϊλάνδη ανερχόταν στις 49.000, ενώ ο αριθμός όσων την επισκέπτονταν για αναψυχή, είχε φτάσει τις 71.000 (Meyer, 1988).

Κάθε μία από τις αμερικανικές βάσεις περιτριγυριζόταν από μία «ζώνη αναψυχής», η οποία περιείχε εστιατόρια, καφετέριες, μπαρ, ταχυδρομεία, ξενοδοχεία και μαγαζιά νυχτερινής διασκέδασης. Στις «ζώνες αναψυχής» αναπτύσσονταν πολλών ειδών σχέσεις, που ποίκιλαν από τις ημι-εμπορευματοποιημένες σχέσεις, έως και τις λεγόμενες «ενοικιαζόμενες συζύγους», που ήταν και η πιο μόνιμη. Στην τελευταία περίπτωση, οι Ταϊλανδές που ενοικιάζονταν ζούσαν με έναν Αμερικανό στρατιώτη για όσο διαρκούσε η θητεία του στη χώρα.

Τυπικά, οι Ασιάτισσες πληρώνονταν για όλες τις υπηρεσίες που προσέφεραν – στο νοικοκυριό και σεξουαλικές -, αλλά πολλές φορές τα ζευγάρια δένονταν τόσο, που οι

διακανονισμοί γίνονταν μεταξύ τους. Μεγάλος αριθμός από τα ζευγάρια αυτά κατέληγε στο γάμο και συνήθως παρέμεναν στην Ταϊλάνδη, όπου και βρίσκονταν. Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι κάποιοι ζουν εκεί μέχρι και σήμερα.

Η πορνεία στην οποία είχαν υποπέσει οι Ταϊλανδές πριν παντρευτούν τους Αμερικανούς, δημιούργησε αμέσως στις συνειδήσεις - και ίσως στις επιλεκτικές μνήμες - των ντόπιων σύνδεση ανάμεσα σε πορνεία και γάμους με ξένους. Η σύνδεση συνεχίζεται μέχρι και σήμερα και έχει εξαπλωθεί σε όλους τους γάμους με αλλοδαπούς οποιασδήποτε καταγωγής και ανεξάρτητα από το παρελθόν των ατόμων.

Η παρουσία των Αμερικανών στην Ταϊλάνδη βοήθησε στην προώθηση της εικόνας της ως η «Πρωτεύουσα του Σεξ της Ανατολής». Τουλάχιστον αυτό ακουγόταν καλύτερα από την «Πρωτεύουσα της Πορνείας της Ανατολής» (Meyer, 1988). Παρόλα αυτά, η ουσία παρέμενε ακριβώς η ίδια. Πολλές νέες κοπέλες από απομακρυσμένα χωριά κατέβαιναν για να ασπαστούν την πορνεία και εξυπηρετούσαν κυρίως τουρίστες, όταν οι τουριστικές μάζες κατέφταναν στην Ταϊλάνδη και διοργανώνονταν εκδρομές εκεί με αποκλειστικό σκοπό τις σεξουαλικές εμπειρίες. Όπως είναι λογικό, οι μάζες αποτελούνταν κυρίως από άντρες, που είτε ήταν στρατιώτες που επέστρεφαν, είτε απλοί τουρίστες που είχαν γνωρίσει την Ταϊλάνδη

Η εύκολη πρόσβαση στο σεξ ήταν πόλος έλξης για καινούριους τουρίστες και οι καινούριοι τουρίστες προκαλούσαν με τη σειρά τους πολλές σεξουαλικές δραστηριότητες. Δημιουργήθηκε έτσι ένας κύκλος, που κάθε άλλο ήταν παρά φαύλος. Ο τουρισμός της χώρας αναπτύχθηκε τόσο, που η Ταϊλάνδη αποτελεί μέχρι και σήμερα έναν από τους πλέον σημαντικούς τουριστικούς προορισμούς του κόσμου. Με τον τουρισμό, η Ταϊλάνδη κατάφερε να ορθοποδήσει τουριστικά, δημιουργώντας μεγάλες ξενοδοχειακές μονάδες και προσφέροντας ποιοτικότερες υπηρεσίες στους τουρίστες.

Η πορνεία, που δεν έπαψε ούτε στιγμή να υφίσταται στην Ταϊλάνδη εφόσον εκείνη ήταν υπαίτια για τις τεράστιες τουριστικές μάζες που καταφτάνουν στην περιοχή μέχρι σήμερα, έχει περάσει σε άλλα επίπεδα: έναντι του συμφωνηθέντος ποσού, οι ιερόδουλες είναι διατεθειμένες να παραμείνουν με τον πελάτη – τουρίστα για όσο διαρκούν οι διακοπές του. Όπως συμβαίνει με κάθε τομέα, έτσι και σε αυτή την περίπτωση, δημιουργήθηκαν και μακροχρόνιες σχέσεις μέσα από τις καθαρά επαγγελματικές.

Πολλοί τουρίστες επιστρέφουν για να συναντηθούν πάλι με τη σύντροφο που έχουν αφήσει πίσω και δεν είναι λίγες οι φορές που γίνονται γάμοι ανάμεσα σε άτομα

που έχουν γνωριστεί με αυτό τον τρόπο. Οι τουρίστες έχουν την υποσυνείδητη εντύπωση πως με τη σύναψη ενός γάμου, θα λυτρώσουν την ιερόδουλη από το μαρτύριο της δουλειάς της. Δεν αποκλείονται βέβαια και οι τουρίστριες που επιστρέφουν για να παντρευτούν με κάποιον ντόπιο.

Ο κύριος λόγος που οι γάμοι αυτοί καταλήγουν σε διαζύγιο σήμερα, είναι ο έρωτας! Οι τουρίστες νιώθουν τόσο ερωτευμένοι όταν εγκαταλείπουν τους Ταϊλανδούς πολίτες, ώστε δεν μπορούν να αντέξουν την ιδέα του αποχωρισμού και πολύ σύντομα γυρίζουν πίσω για να παντρευτούν με τον / την σύντροφό τους. Αυτό μπορεί να γίνει ίσως και μερικές εβδομάδες μετά τη γνωριμία τους, συχνά χωρίς να γνωρίζει ο ένας το παρελθόν του άλλου, γεγονός που έχει σοβαρά αποτελέσματα στη σταθερότητα του γάμου. Γενικά, οι γάμοι αυτοί είναι τόσο επιπόλαιοι, που τις περισσότερες φορές το διαζύγιο είναι θέμα χρόνου.

Διαφορετικά είναι τα πράγματα με τουρίστες που ταξιδεύουν στην Ταϊλάνδη αποφασισμένοι να γνωρίσουν και να παντρευτούν Ταϊλανδές. Αυτοί οι άντρες είναι συνήθως στερημένοι σεβασμού στην πατρίδα τους ή δεν είναι ιδιαίτερα εμφανίσιμοι ή είναι πλέον γέροι και δε βρίσκουν την επιθυμητή γυναίκα στην πατρίδα τους ή είναι απογοητευμένοι από τις γυναίκες στην πατρίδα τους. Κάποιες φορές, οι επιλογές τους στην πατρίδα τους είναι πολύ περιορισμένες, γι' αυτό αναγκάζονται να ψάξουν στο εξωτερικό για σύζυγο. Για παράδειγμα, σε κάποια απομακρυσμένα χωριά, οι γυναίκες είναι τόσο λίγες, ώστε οι άντρες χρειάζεται να ταξιδέψουν σε μακρινές χώρες για να βρουν σύζυγο.

Τα τελευταία χρόνια, οι τουρίστες που πηγαίνουν στην Ταϊλάνδη για να γνωρίσουν την υποψήφια σύζυγό τους αυξάνονται με υπερβολικά γοργό ρυθμό. Ήδη έχουν ιδρυθεί πρακτορεία, τα οποία δεσμεύονται να μεσολαβήσουν στις γνωριμίες και να αναλάβουν όλα τα τυπικά χαρτιά, ώστε να έρθουν επαφή οι Ταϊλανδές με αλλοδαπούς που επιθυμούν να τις νυμφευτούν.

Γενικά, ο τουρισμός στην Ταϊλάνδη έχει πάψει να σημαίνει απλώς την περιήγηση και την ξενάγηση και έχει πάρει πολύ μεγαλύτερες διαστάσεις. Για όποιο λόγο και αν επισκέπτεται κάποιος την Ταϊλάνδη όμως, σίγουρα θα γνωρίσει τη σεξουαλική πλευρά του τόπου, που είναι ολοφάνερη και κραυγαλέα. Η πορνεία εξασφαλίζει στους τουρίστες διακοπές γεμάτες εμπειρίες και στους ντόπιους έσοδα και ανοιχτούς δρόμους για βελτίωση της ζωής τους.

1.2 ΠΟΡΝΕΙΑ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΓΑΜΟΙ

Κατά τη διάρκεια της παραμονής τους στην Ταϊλάνδη, οι τουρίστες έχουν τη δυνατότητα να γνωρίσουν υποψήφιες συζύγους σε πολλά σημεία συνάντησης, όπως στην εργασία τους, σε ακαδημαϊκά ιδρύματα, σε πρακτορεία παροχής πληροφοριών και κοινωνικές συγκεντρώσεις. Όμως, τα μέρη που υπάρχουν κατ' εξοχήν για αυτό το σκοπό, είναι οι οίκοι ανοχής, τα μπαρ, τα νυχτερινά κέντρα και τα κέντρα μασάζ. Οι τουρίστες που δεν έχουν πολυγλωσσικές ικανότητες και κοινωνικότητα, εξαιρούνται εκ των πραγμάτων από αυτά τα μέρη.

Το παρελθόν των συζύγων σε αυτές είναι πάντα αμφισβητήσιμο και ίσως η πιο άβολη ερώτηση που μπορεί να γίνει σε κάποιον από αυτούς τους τουρίστες, είναι «πού γνωρίσατε τον / τη σύζυγό σας;» Είναι πραγματικά ειρωνικό το γεγονός ότι σε έναν γάμο μεταξύ μιας Ταϊλανδής και ενός τουρίστα, το κοινωνικό περιβάλλον του τουρίστα πάντα θεωρεί τη γυναίκα ιερόδουλη – ακόμα και αν δεν είναι – και το κοινωνικό περιβάλλον της Ταϊλανδής πάντα θεωρεί τον άντρα ως αλλοδαπό εκμεταλλευτή – ακόμα και αν δεν ισχύει! Οι άνθρωποι αυτοί μπαίνουν πολύ εύκολα στο κοινωνικό περιθώριο και αντιμετωπίζονται ως διαφορετικοί, ενώ παράλληλα υπάρχουν χιλιάδες άλλοι που κάνουν το ίδιο ακριβώς πράγμα και ζουν με τον ίδιο ακριβώς τρόπο.

Οι ιερόδουλες που παρέχουν τις υπηρεσίες τους στους τουρίστες έχουν ένα πολύ βασικό μειονέκτημα σε σχέση με τις υπόλοιπες στην Ταϊλάνδη: είναι μεγαλύτερες σε ηλικία. Πιθανότατα έχουν ήδη έναν γάμο στη ζωή τους, ίσως και παιδιά, που πρέπει να φροντίζουν. Ο κύριος λόγος που ωθούνται εκείνες τόσο εύκολα στην πορνεία, δεν είναι το υψηλό εισόδημα, αλλά η μεγαλύτερη πιθανότητα να βρουν έναν αλλοδαπό σύζυγο που θα τις απαλλάξει από τα οικονομικά βάρη δια παντός. Άλλωστε, σε σύγκριση με την αυστηρότητα που επικρατεί στους Ταϊλανδούς άντρες, οι γυναίκες προτιμούν τους δυτικούς τουρίστες, γιατί τους φέρονται καλύτερα.

Οι συνθήκες ζωής έχουν αναγκάσει τους πολίτες να ψάχνουν διαρκώς για διέξοδο προς ένα καλύτερο μέλλον. Οι Ταϊλανδές πιστεύουν μάλλον εσφαλμένα ότι ο γάμος με έναν τουρίστα θα τις μεταφέρει αυτόματα στη δυτική κοινωνία και θα τους επιτρέψει να συνεχίσουν τη ζωή τους διαγράφοντας το παρελθόν τους. Συγχρόνως, είναι πολλοί εκείνοι που κυρίως λόγω προχωρημένης ηλικίας, στη μοναδική κατεύθυνση που μπορούν να κοιτάξουν ελπίζοντας σε γάμο με γυναίκες νεαρότερης ηλικίας, είναι ανατολικά. Έτσι δημιουργούνται ζευγάρια που ανοίγει ο ένας το

αδιέξοδο του άλλου και με κάθε κόστος αποφασίζουν να προσπαθήσουν για τη βελτίωση της κατάστασής τους. Είναι πάντως πραγματικότητα ότι η κοινωνία θεωρεί αυτούς τους γάμους σαν μία ακόμη μορφή πορνείας. Χαρακτηριστική είναι η έκφραση που χρησιμοποιείται για αυτές τις περιπτώσεις: «αντί να υπηρετούν σεξουαλικά πολλούς άντρες, υπηρετούν μόνο έναν».

Από την άλλη πλευρά, ο γάμος είναι μια διέξοδος από την ασταθή και άβολη κατάσταση της πορνείας. Ειδικά για τις μεγαλύτερες σε ηλικία γυναίκες, που εξοστρακίζονται από τις νεότερες και αποβλέπουν σε γάμο με κάποιον τουρίστα για σταθερότητα, σιγουριά και ασφάλεια. Η περιορισμένη ενημέρωση που έχουν πολλές φορές οι τουρίστες για το παρελθόν των γυναικών αυτών, τους κάνει εύκολα θύματα γάμου. Πολλές ιστορίες έχουν εμφανιστεί κατά καιρούς στον Τύπο, αποκαλύπτοντας Ταϊλανδές που παντρεύονταν συνεχώς τουρίστες ή τους έταζαν γάμο και τους παρατούσαν μόλις κατάφερναν να τους αποσπάσουν μεγάλα χρηματικά ποσά.

Ανάμεσα στα χαρακτηριστικά των Ταϊλανδών γυναικών και των δυτικών αντρών υπάρχουν πολλές εμφανείς διαφορές από κάθε άποψη, όπως η φυλή, η γλώσσα, η κουλτούρα, η θρησκεία και το χρώμα, που αναδεικνύουν τη διαφορετικότητά τους και σε πολλές περιπτώσεις αποτελούν την αιτία για αμοιβαία έλξη. Τα περισσότερα ζευγάρια όμως, διαφέρουν και σε χαρακτηριστικά που ίσως δε φαίνονται, όπως η ηλικία, το κοινωνικό επίπεδο, το μορφωτικό επίπεδο και η ανατροφή.

Οι άντρες είναι συνήθως πολλά χρόνια μεγαλύτεροι από τις συζύγους τους, έχουν μεγαλώσει σε μεγάλες πόλεις, είναι πολύ καλά μορφωμένοι και έχουν σεβαστή οικονομική επιφάνεια. Αντίθετα, οι γυναίκες είναι πολύ νεαρές (πολλές φορές μόλις που έχουν ενηλικιωθεί), προέρχονται από αγροτικές περιοχές, δεν έχουν ούτε στοιχειώδη μόρφωση και φυσικά έχουν πολλά οικονομικά προβλήματα. Αν δεν μιλάνε ούτε την ίδια γλώσσα, το αποτέλεσμα αυτών των διαφορών είναι τα ζευγάρια να βρίσκονται στις δύο απέναντι πλευρές ενός τεράστιου χάσματος που δε γεφυρώνεται ποτέ.

Συνεπώς, κλείνουν όλα τα κανάλια επικοινωνίας μεταξύ τους. Από το σημείο εκείνο, υπάρχουν συγκεκριμένες περιπτώσεις που συμβαίνουν. Αν το ζευγάρι συνεχίσει να είναι “μαζί”, συμβιβάζονται σε τυπική συνύπαρξη. Εάν χωρίσει, εκείνη επιστρέφει στην παλιά της ζωή κι εκείνος ψάχνει για νέα σύντροφο. Παρόλο που και οι δύο γνωρίζουν από την αρχή της σχέσης τους αυτή την περίπτωση, κανείς δεν

ξέρει αν παίρνουν αυτό το δρόμο από απόγνωση ή αν πραγματικά πιστεύουν ότι κάτι μπορεί να αλλάξει.

1.3 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Η ανάμιξη των Ταϊλανδών με τους δυτικούς ξεκίνησε υπό άσχημες συνθήκες, κατά τη διάρκεια του πολέμου του Βιετνάμ. Οι γάμοι που άρχισαν να γίνονται τότε, ήταν από ανάγκη, εφόσον οι γυναίκες κατέφευγαν στην πορνεία για να ανταπεξέλθουν οικονομικά στην καθημερινότητα και οι άντρες ήταν στρατιωτικοί, μακριά από την πατρίδα τους για πολύ καιρό. Μετά τον πόλεμο, η Ταϊλάνδη απέκτησε απότομα πολύ τουρισμό και οι γάμοι με αλλοδαπούς συνέχισαν να γίνονται με δραματικούς ρυθμούς. Ωστόσο, οι διαφορές ανάμεσα στα ζευγάρια τα αποξενώνουν και απομακρύνουν τον έναν από τον άλλο. Σήμερα, η Ταϊλάνδη είναι γνωστή παγκοσμίως ως η «Πρωτεύουσα του Σεξ της Ανατολής», γεγονός που έλκει κάθε χρόνο εκατομμύρια τουρίστες, με κάθε κόστος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

1. Η ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

1.1 Η ΟΠΤΙΚΗ ΓΩΝΙΑ ΤΩΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΚΑΤΑΛΥΜΑΤΩΝ

1.1.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο όρος «σεξοτουρισμός» χρησιμοποιείται σήμερα με υποτιμητική έννοια. Συνήθως αναφέρεται στην παιδική πορνεία ή σε οργανωμένα ταξίδια από τις δυτικές χώρες προς την Ασία, όπου οι τουρίστες εκμεταλλεύονται σεξουαλικά τις ντόπιες γυναίκες. Ο Oppermann στο βιβλίο του «Τουρισμός και Πορνεία» συνδέει τον τουρισμό με την πορνεία ήδη από τον τίτλο, προϊδεάζοντας τους αναγνώστες του. Εξηγεί παρόλα αυτά, ότι τα δύο αυτά φαινόμενα είναι ξεχωριστά, αλλά έχουν πολλά τεμνόμενα σημεία.

Ο Oppermann λέει επίσης, ότι οι σεξουαλικές δραστηριότητες στις διακοπές έχουν διττή σημασία. Για τους άντρες, η ανταλλαγή χρημάτων για σεξ, είναι ενδιαφέρουσα και αξίζει τον κόπο, ενώ για τις γυναίκες ο ρομαντισμός παίζει τον πιο σημαντικό ρόλο. Σύμφωνα με τους Hobson και Heung (Σεξ, Τουρισμός και Πορνεία), τα τρία κύρια συστατικά του τουρισμού είναι το ταξίδι, το σεξ και η οικονομικές συναλλαγές. Παρόλο που έχουν δοθεί διάφοροι ορισμοί για τον τουρισμό, υπάρχει διάσταση απόψεων για το πότε ένας τουρίστας είναι τουρίστας για σεξ. Για παράδειγμα, το σεξ θα πρέπει να είναι ο κύριος παράγοντας του σεξοτουρισμού ή απλά μια εμπειρία όπως τόσες άλλες; Όποια και αν είναι η απάντηση, ο σεξοτουρισμός καλύπτει ένα μεγάλο ποσοστό του συνολικού τουρισμού παγκοσμίως.

Έρευνες που διεξήχθησαν στη Γερμανία και τη Σουηδία έδειξαν ότι το 8 % των τουριστών είχαν μία τουλάχιστον σεξουαλική εμπειρία με άγνωστο άτομο που γνώρισαν στις διακοπές. Το άγνωστο αυτό άτομο θα μπορούσε να είναι εξίσου πιθανώς τουρίστας, ντόπιος ή επαγγελματίας.

Όσοι βρίσκονται μακριά από το σπίτι τους λόγω δουλειάς, μπορεί να χρησιμοποιήσουν τις υπηρεσίες μιας ιερόδουλης, αλλά κατατάσσουν τον εαυτό τους στους τουρίστες λόγω δουλειάς. Επίσης, στα συνέδρια που γίνονται ανά τον κόσμο, αποτελεί πλέον ένα είδος παράδοσης να προσφέρονται σεξουαλικές υπηρεσίες στους συνέδρους και θεωρείται μέρος του όλου συνεδρίου. Γενικά, λίγοι συμπεριλαμβάνουν τον εαυτό τους στους τουρίστες για σεξ, αλλά πολύ περισσότεροι ανταποκρίνονται στα κριτήρια.

Ο παραδοσιακός ρόλος των καταλυμάτων ήταν να παρέχουν στέγη για τη διανυκτέρευση των τουριστών. Άτομα του ίδιου φύλου μπορούσαν να μοιραστούν το ίδιο δωμάτιο, με τον όρο ότι τα κρεβάτια τους θα ήταν χωριστά. Αρχικά, για να μπει ένα ζευγάρι στο ίδιο δωμάτιο, έπρεπε να καταβάλει πειστήρια ότι είναι ενωμένο με τα δεσμά του γάμου. Σε ακόμα πιο συντηρητικές εποχές, οι ιδιοκτήτες των καταλυμάτων θύμιζαν οχυρό Βικτοριανής ηθικής.

Με τη δημιουργία του σημερινού «μοτέλ», όλα αυτά άλλαξαν για πάντα. Το πρώτο άνοιξε τις πόρτες του το Δεκέμβρη του 1925 στο San Louis Obispo της Καλιφόρνια των Η.Π.Α. Είκοσι χρόνια μετά, τα μοτέλ υπήρχαν παντού στην Αμερική. Δεν υπάρχει σιγουριά για την έλευση της ονομασίας τους, αλλά το πιο σίγουρο είναι ότι προήλθε από τις λέξεις motor + hotel (όχημα + ξενοδοχείο). Στον υπόλοιπο κόσμο έγιναν ευρέως γνωστά γύρω στο 1960, με αφετηρία την Αυστραλία.

Τα μοτέλ αποτελούνταν από ατομικά δωμάτια, έξω από τα οποία μπορούσαν να παρκάρουν οι πελάτες. Το νέο αυτό σχέδιο παρείχε διακριτικότητα και έγινε αμέσως αποδεκτό. Άρχισε τότε να θεωρείται ότι τα μοτέλ παρείχαν κάτι περισσότερο από υπηρεσίες διανυκτέρευσης. Πρέπει να υπογραμμιστεί ότι από εκείνο το Δεκέμβρη του 1960, οι ηθικές αξίες της κοινωνίας άλλαξαν δραματικά και στράφηκαν για πρώτη φορά προς τη μοντέρνα ζωή και την ελευθερία κινήσεων. Η κοινωνία έγινε πιο δεκτική στους προγαμιαίους δεσμούς και τις εξωσυζυγικές σχέσεις.

1.1.2 ΜΟΤΕΛ, ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΤΗΤΑ

Παρόλο που τα περισσότερα μοτέλ υπάρχουν για να διανυκτερεύουν οι περαστικοί, υπάρχουν και πολλά που μέχρι ένα βαθμό τουλάχιστον, συμβάλουν στη βιομηχανία του σεξουαλικού τουρισμού. Για κάποια μοτέλ, τα έσοδα από τους

τουρίστες που διαμένουν με σκοπό τις σεξουαλικές δραστηριότητες αποτελούν το μεγαλύτερο ποσοστό των συνολικών τους εσόδων. Οι ιδιοκτήτες γνωρίζουν ότι οι σεξουαλικές δραστηριότητες αποτελούν συχνά το κίνητρο για να γίνουν κρατήσεις στα δωμάτια. Αν και είναι πολλοί όσοι δεν αποδέχονται τέτοιου είδους ενέργειες στο κατάλυμά τους, είναι ακόμη περισσότεροι αυτοί που χαίρονται από τα έσοδα που τους αποφέρουν οι σεξουαλικές δραστηριότητες των τουριστών και τις αποδέχονται ευχαρίστως.

Σε μερικά μοτέλ, παρέχονται εκτός από τις συνήθεις ευκολίες, και κάποια κίνητρα για να τα προτιμήσουν οι τουρίστες. Τον τελευταίο καιρό, τα μοτέλ έχουν αποδειχτεί μαγνήτες για τις τουριστικές σεξουαλικές δραστηριότητες. Οι πελάτες έχουν δίπλα στο δωμάτιό τους όλα όσα χρειάζονται, συμπεριλαμβανομένης της διακριτικότητας, εφόσον δε χρειάζεται πλέον να περνάνε από τη ρεσεψιόν.

Παρόλο που πολλοί ιδιοκτήτες υποστηρίζουν ότι το κατάλυμά τους δεν συναινεί στον σεξουαλικό τουρισμό, οι υπηρεσίες και οι ευκολίες παρέχονται ούτως ή άλλως. Κάποιες από τις ευκολίες που παρέχονται, είναι οι εξής:

- Κρεβάτια που δονούνται
- Στρώματα νερού
- Ταβάνια με καθρέφτες
- Ταινίες για ενηλίκους
- Μονάδες σπα
- Διαφημιστικά φυλλάδια με τηλέφωνα από ιερόδουλες
- Άλλα βοηθήματα που ζητούνται από τη ρεσεψιόν

Στη βιομηχανία των μοτέλ, οι υπηρεσίες δωματίου που προσφέρουν οι ιερόδουλες, ονομάζεται «εμπόριο καυτού μαξιλαριού». Οι ιδιοκτήτες επωφελούνται πολύ οικονομικά από τους πελάτες που πηγαίνουν για αυτό το σκοπό και πλέον οι πινακίδες είναι ευδιάκριτες αμέσως.

Όπως πολύ καλά γνωρίζουν όλοι όσοι ασχολούνται με τον τουρισμό, το αντικείμενο που προσφέρουν οι τουριστικοί προμηθευτές (καταλύματα, αεροπορικές εταιρίες, μεταφορείς κτλ) είναι φθαρτό. Αυτό σημαίνει ότι δεν αποθηκεύεται και δεν πωλείται αργότερα. Κάθε στιγμή που δεν ενοικιάζεται ένα κρεβάτι ή μία θέση, ο ιδιοκτήτης χάνει χρήματα.

Αυτή είναι η απάντηση στο ερώτημα «γιατί οι υπεύθυνοι ‘κυνηγούν’ τόσο πολύ τους πελάτες για να κλείσουν δωμάτια ή θέσεις. Πουλώντας σεξουαλικές εμπειρίες,

οι υπεύθυνοι έλυσαν μεγάλο μέρος του προβλήματός τους. Η πληρότητα μπορεί με αυτό τον τρόπο πολύ εύκολα να φτάσει ακόμα και το 100 %.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

1. Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΣΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ

1.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Εκτός από τις οργανωμένες εκδρομές που έχουν ως σκοπό την ξεκούραση και τη γνωριμία με έναν άλλο τόπο, οργανώνονται επίσης εκδρομές που έχουν στόχο την εισαγωγή της περιπέτειας στη ζωή των ανθρώπων που ζουν σε πόλεις και έχουν να αντιμετωπίσουν, εκτός των άλλων, και τη ρουτίνα. Για εκείνους που διαθέτουν τόλμη και όρεξη, υπάρχουν ειδικά διαμορφωμένα ταξίδια με περιπετειώδες περιεχόμενο, που δίνουν μια τελείως διαφορετική έννοια στη λέξη «τουρισμός».

Όταν ξεκινούν για διακοπές, οι τουρίστες είναι ήδη προδιατεθειμένοι για διασκέδαση και περιπέτεια, χωρίς την πίεση της κατάκρισης από κάποιον γνωστό. Συνεπώς είναι και πιο χαλαροί και πιο έτοιμοι να δεχτούν κάποια ερωτική πρόκληση. Παρόλο που ήταν πάντοτε εύκολο να γίνει μια γνωριμία στις διακοπές, σήμερα υπάρχουν τόσα οργανωμένα ταξίδια σαν επιλογή, που και ο πιο ντροπαλός τουρίστας μπορεί να γνωρίσει πληθώρα ανθρώπων.

Δεν είναι μυστικό το γεγονός ότι αυτού του είδος οι εξορμήσεις μαγνητίζουν κυρίως τους αδέσμευτους τουρίστες, που συνεπαίρνονται από την προοπτική νέων γνωριμιών και ερωτικών εμπειριών. Μέσα από τις διάφορες δραστηριότητες, δίνεται στους συμμετέχοντες η δυνατότητα να έρθουν πιο κοντά και να αναπτύξουν τουλάχιστον φιλικές σχέσεις. Η χρησιμοποίηση του περιπετειώδους ταξιδιού σαν όχημα μεταφοράς από τη μοναξιά στη γνωριμία με κάποιο ενδιαφέρον άτομο μπορεί να έχει και πλεονεκτήματα:

- ❖ Μπορεί κανείς να παρατηρήσει το άτομο που τον / την ενδιαφέρει και να δει τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί, αλλά και φέρεται στους γύρω του, χωρίς πραγματικά να δείξει το ενδιαφέρον του / της.
- ❖ Μπορεί κανείς να παρατηρήσει την οξυδέρκεια του ενδιαφέροντος ατόμου και τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζει τις καταστάσεις.

❖ Φαίνεται καθαρά πόσο γυμνασμένος είναι κάποιος και σε τι φυσική κατάσταση βρίσκεται.

Το μειονέκτημα είναι βεβαίως ότι οι άνθρωποι στις διακοπές δε φέρονται πάντα με τον ίδιο τρόπο που φέρονται και στην καθημερινή τους ζωή. Το γεγονός αυτό οφείλεται σίγουρα σε κάποιους λόγους, κάποιιοι από τους οποίους μπορεί να είναι:

❖ Κατά τη διάρκεια των διακοπών, μακριά από το άγχος της καθημερινότητας, οι άνθρωποι συχνά βρίσκονται σε πολύ καλύτερη ψυχολογική κατάσταση.

❖ Οι τοποθεσίες, η φύση και γενικά το περιβάλλον μπορεί να επηρεάζει τον τρόπο με τον οποίο οι άνθρωποι δρουν και αντιδρούν.

❖ Αυτό που κάποιος στις διακοπές ονομάζει δυνατή σχέση, ο σύντροφός του μπορεί να το θεωρεί απλώς καλοκαιρινό φλερτ.

Κάτι επιπλέον που οι άνθρωποι κάνουν στις διακοπές τους, είναι να εκμυστηρεύονται πράγματα σε ανθρώπους, επειδή ακριβώς γνωρίζουν ότι δε θα τους ξαναδούν ποτέ. Αυτός είναι ένας ιδιαίτερα δημοφιλής τρόπος να πλησιάσουν δύο άνθρωποι ο ένας τον άλλο. Για πολλούς ανθρώπους είναι εντονότερη περιπέτεια να κάνουν μια νέα γνωριμία, παρά σαφάρι με άγρια ζώα.

Σε κάθε εκδρομή, οι συμμετέχοντες μπορεί να μοιράζονται το κοινό ενδιαφέρον προς τη φύση και την περιπέτεια, πολύ σύντομα όμως βγαίνει στην επιφάνεια το ιδιαίτερο στοιχείο του εαυτού τους που τους κάνει να ξεχωρίζουν και να χαρακτηρίζονται. Για παράδειγμα, υπάρχουν οι αθλητικοί τύποι, οι ευαίσθητοι, οι σοβαροί και φυσικά οι «κυνηγοί».

Οι «κυνηγοί» είναι εκείνοι που λαμβάνουν μέρος στην εκδρομή κυρίως για να «αιχμαλωτίσουν» ένα άτομο από την ομάδα. Τα άτομα αυτά, συνήθως δεν αφήνουν αμφιβολίες για τις προθέσεις τους. Είναι αποφασισμένα να πετύχουν το στόχο τους και είναι διατεθειμένα να το καταφέρουν πάση θυσία. Για το λόγο αυτό, επιστρατεύουν ό,τι θεμιτό και αθέμιτο μέσο διαθέτουν, αλλά κυρίως βασίζονται στην αυτοπεποίθησή τους. Οι περιπετειώδεις εκδρομές είναι μια πολύ καλή ευκαιρία για γνωριμίες, όχι μόνο στα πλαίσια των διακοπών, αλλά οποιαδήποτε στιγμή. Εξάλλου, αν δημιουργηθεί μια μακροχρόνια σχέση μέσα από μια τέτοια εκδρομή, το ζευγάρι θα

έχει όμορφες αναμνήσεις, όχι μόνο από την ίδια τη σχέση, αλλά και από τον τρόπο με τον οποίο αυτή ξεκίνησε.

1.2 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΠΕΛΑΤΩΝ ΚΑΙ ΞΕΝΑΓΩΝ

1.2.1 Η ΟΠΤΙΚΗ ΓΩΝΙΑ ΤΩΝ ΞΕΝΑΓΩΝ

Οι σχέσεις μεταξύ των ατόμων που συμμετέχουν στις εκδρομές και των ξεναγών τους, είναι ένα φαινόμενο που συμβαίνει αρκετά συχνά. Το καθήκον του ξεναγού να δημιουργήσει μια ευχάριστη ατμόσφαιρα για τους πελάτες και να τους ψυχαγωγήσει, διευκολύνει το δέσιμό του με τους υπόλοιπους της ομάδας. Σε πολλές περιπτώσεις δεν επιτρέπεται να αναπτυχθεί ερωτικός δεσμός μεταξύ του ξεναγού και ενός πελάτη. Και σε αυτές τις περιπτώσεις όμως, η γνωριμία είναι αρκετή για να αναπτυχθούν αργότερα (όταν ο πελάτης πάψει να είναι πελάτης) διάφορα συναισθήματα.

Σύμφωνα με το *Εγκυκλοπαιδικό Λεξικό Επιχειρηματικής Πολιτικής* του Blackwell, η ηθική ορίζεται ως «μία αντανακλαστική διαδικασία αυτοκριτικής, ώστε να μπορούν τα άτομα να παίρνουν αποφάσεις που αφορούν το ποιες πράξεις ή πολιτικές είναι σωστές, ποιες λανθασμένες και ποιες στα όρια του επιτρεπτού». Επομένως, επαφίεται στο ίδιο το άτομο να πάρει μία αντανακλαστική απόφαση για τη συμπεριφορά του.

Το κουτί των πρώτων βοηθειών (απαραίτητο στοιχείο κάθε εκδρομής στη φύση) περιέχει οπωσδήποτε συγκεκριμένα βοηθήματα για τις πρώτες βοήθειες σε περίπτωση ατυχήματος. Το μοναδικό στοιχείο που δεν συμπεριλαμβάνεται απαραίτητα στο κουτί πρώτων βοηθειών, αλλά συνήθως βρίσκει μια θέση εκεί, είναι τα προφυλακτικά. Το γεγονός ότι ορισμένες εταιρίες επιτρέπουν την ύπαρξή τους στα πλαίσια της εκδρομής, αποδεικνύει ότι οι υπεύθυνοι όχι μόνο εθελουφλούν μπροστά σε τέτοιες εξελίξεις, αλλά επιδιώκουν ερωτικές σχέσεις κατά τη διάρκεια των εκδρομών, γιατί πιστεύουν ότι με αυτό τον τρόπο οι τουρίστες θα φύγουν πιο ευχαριστημένοι και θα γίνει διαφήμιση από στόμα σε στόμα που θα τους αποφέρει περισσότερους πελάτες.

Οι ενέργειες ανάπτυξης σεξουαλικής σχέσης κατά τη διάρκεια μιας εκδρομής είναι σίγουρα ριψοκίνδυνες, ευκαιριακές και γεμάτες αυτοπεποίθηση. Ο πελάτης

ρισοκινδυνεύει ούτως ή άλλως τη σωματική του ακεραιότητα με τη συμμετοχή του στις διάφορες δραστηριότητες. Για εκείνον, ο κίνδυνος της αποκάλυψης των σεξουαλικών του ενεργειών είναι κομμάτι του συνολικού κινδύνου που επωμίζεται. Τα κίνητρά του ζευγαριού πάντως δεν μπορεί να είναι οικονομικής φύσεως, γι' αυτό τα άτομα είναι πιο ελεύθερα και πιο επιρρεπή στις σχέσεις αυτού του τύπου.

Η εκδοχή των Weiler και Hall στο βιβλίο τους «Το Ειδικό Ενδιαφέρον Του Τουρισμού» για τον τουρισμό της περιπέτειας, διαφέρει από τις υπόλοιπες, στο ότι οι συγγραφείς του βιβλίου είναι της άποψης πως οι σεξουαλικές σχέσεις στις εκδρομές έχουν και μια εμπορική διάσταση. Η βάση της δική τους εκδοχής είναι το γεγονός ότι οι εκδρομές όπου οι σεξουαλικές επαφές είναι ελεύθερες, είναι πολύ διαφορετικές από εκείνες όπου δίνεται προσοχή κυρίως στον αθλητισμό και τις υπόλοιπες δραστηριότητες. Επιπλέον, υποστηρίζουν ότι:

«Ο τουρισμός της περιπέτειας αντιπροσωπεύει ένα ευρύ φάσμα εμπορευματοποιημένων, ρισοκίνδυνων εξωτερικών δραστηριοτήτων, όπου το κύριο κίνητρο για αυτούς που τις παρέχουν, είναι το οικονομικό όφελος. Χαρακτηρίζεται από την εσκεμμένη πρόθεση και αποδοχή φυσικού κινδύνου από τον τουρίστα και το αποτέλεσμα εξαρτάται από τον συμμετέχοντα, το περιβάλλον και την προσεκτική προσαρμογή της εμπειρίας».

Ό,τι γίνεται επομένως, σύμφωνα πάντα με τους Weiler και Hall, είναι στα πλαίσια της διαφήμισης των δραστηριοτήτων και όλες οι ενέργειες είναι μελετημένες και προκαθορισμένες. Το ερώτημα που τίθεται εδώ είναι το εξής: μπορεί να υπάρξει εμπορευματοποιημένο σεξ χωρίς άμεσο χρηματικό αντίτιμο;

Οι Dutton και Aron (Αποδείξεις Σεξουαλικότητας Υπό Αγχώδης Συνθήκης, 1974) από την άλλη πλευρά, υποστηρίζουν ότι «η σεξουαλική έλξη επιτυγχάνεται με αυξημένη συχνότητα, κατά τη διάρκεια καταστάσεων δυνατών συναισθημάτων». Συναισθήματα, όπως ο φόβος και ο ενθουσιασμός είναι συνώνυμα με τις περιπετειώδεις δραστηριότητες. Χωρίς αυτές τις συναισθηματικές διακυμάνσεις, οι τουρίστες δε θα απολάμβαναν τόσο τις εκδρομές.

Οι αποδείξεις που οι Dutton και Aron κατέθεσαν, έδειξαν ότι οι άντρες είναι πολύ περισσότερο ελκυστικοί στις γυναίκες όταν κατέβουν μια βραχώδη και επικίνδυνη πλαγιά, παρά όταν κάνουν jogging σε ομαλό δρόμο. Έδειξαν επίσης ότι οι τουρίστες

που δεν είναι εξοικειωμένοι με τις δυσκολίες της φύσης και φοβούνται περισσότερο από τους άλλους, είναι πιο ελκυστικοί στους / στις ξεναγούς.

Εκτός από τον κίνδυνο που θέλουν να νιώσουν οι τουρίστες, επιθυμούν επίσης να βιώσουν μια μοναδική εμπειρία, που δε μοιάζει με αυτές που ζουν στην καθημερινότητά τους. Η επιθυμία τους αυτή συντελεί σε συμπεριφορές που δεν είναι τυπικές και εύκολα μπορεί να προκύψει μια ερωτική σχέση. Ποια εμπειρία θα μπορούσε να είναι πιο μοναδική σε μια εκδρομή από το να συνάψει κανείς σεξουαλική επαφή με τον / την ξεναγό του;

Πάρα πολλοί μελετητές έχουν ερευνήσει τα κίνητρα των τουριστών για επικίνδυνες δραστηριότητες και τον σεξουαλικό ρόλο που παίζουν. Η Hirschman για παράδειγμα, ασχολήθηκε με τη μελέτη της σχέσης ανάμεσα στα κίνητρα των επικίνδυνων δραστηριοτήτων και τα δύο φύλα. Το αποτέλεσμα της έρευνάς της έδειξε ότι η διασκέδαση, οι αποδράσεις από την καθημερινότητα και οι δυνατές σχέσεις κατά τις διακοπές ήταν στοιχεία που είχαν περισσότερο οι γυναίκες. Από την άλλη πλευρά, οι έντονες δραστηριότητες, οι αθλητικές δραστηριότητες, η βελτίωση της φυσικής κατάστασης και η ανταγωνιστικότητα σχετίζονται κυρίως με την αρρενωπότητα.

Ωστόσο, τα κίνητρα που σχετίζονται με την περιπέτεια και τον ενθουσιασμό ανήκουν εξίσου και στα δύο φύλα, είναι ουδέτερα. Το γεγονός αυτό οδηγεί στο συμπέρασμα ότι οι γυναίκες και οι άντρες έχουν κατά μέσο όρο ίδια επίπεδα ανάγκης κινδύνου, ενθουσιασμού και περιπέτειας (τα τρία αυτά στοιχεία οδηγούν στην παραγωγή της ορμόνης «αδρεναλίνης», που παράγεται στον ανθρώπινο οργανισμό όταν οι χτύποι της καρδιάς υπερβαίνουν για πολύ ώρα τον κανονικό αριθμό).

Τα ίδια επίπεδα ανάγκης για αδρεναλίνη εξηγούν το λόγο που ο αριθμός των ατόμων μιας εκδρομικής ομάδας είναι σχεδόν πάντα ανάλογα μοιρασμένος ανάμεσα σε άντρες και γυναίκες. Ο ξεναγός όμως, είναι συνήθως άντρας, για πολλούς λόγους. Καταρχήν, ο ξεναγός πρέπει να είναι καλά γυμνασμένος και δυνατός, για να ανταπεξέλθει στις ανάγκες μιας περιπετειώδους εκδρομής. Είναι αναγκασμένος να δουλεύει πολλές ώρες σε εξωτερικούς χώρους και μπορεί να λείπει για μέρες από το σπίτι του - όταν η εκδρομή διαρκεί πάνω από μία μέρες.

Για όλους αυτούς τους λόγους, ο ξεναγός είναι συνήθως άντρας. Σε συνεργασία με το γεγονός ότι μπορεί να δουλεύει για ολόκληρες περιόδους μακριά από την πόλη και δεδομένου του ότι υπάρχουν μόνο λίγες γυναίκες ξεναγοί που ζουν υπό τις ίδιες συνθήκες, δεν είναι καθόλου δύσκολο να συνάψει σεξουαλικές σχέσεις με τις

τουρίστριες που αναλαμβάνει να περιηγήσει. Δεν εξυπακούεται βέβαια ότι οι σχέσεις ανάμεσα στους ξεναγούς και τις τουρίστριες είναι απαραίτητα μικρής διάρκειας.

1.2.2 Η ΟΠΤΙΚΗ ΓΩΝΙΑ ΤΩΝ ΤΟΥΡΙΣΤΩΝ / ΤΟΥΡΙΣΤΡΙΩΝ

Αν υποθέσουμε ότι η στάση των ξεναγών απέναντι στους τουρίστες είναι δικαιολογημένη, πρέπει να εξετάσουμε τα πράγματα και από την πλευρά των τουριστών, για να κατανοήσουμε πλήρως τους λόγους που συνάπτονται ερωτικές σχέσεις μεταξύ τους.

Ο Cohen (Ο Ρόλος του Ξεναγού), είναι της άποψης ότι γύρω από τον ξεναγό υπάρχουν δύο νοητές σφαίρες: αυτή της αρχηγίας και εκείνη του μεσολαβητή. Με άλλα λόγια, ο ξεναγός πρέπει ταυτόχρονα να ηγείται της ομάδας και να μεσολαβεί στους τουρίστες όταν υπάρχει πρόβλημα. Η θέση του μπορεί να είναι πολύ δύσκολη, ακόμα και δυσάρεστη, όταν πρέπει να πάρει αποφάσεις για την ομάδα εις βάρος κάποιου ατόμου.

Όμως, και οι δύο αυτές νοητές σφαίρες μαγνητίζουν το ενδιαφέρον των τουριστριών. Είναι πολύ πιθανό να δημιουργηθούν οικείες σχέσεις μεταξύ του ξεναγού και των τουριστριών όταν απομονώνονται ή όταν βρίσκονται εν τω μέσω περιπετειώδους δραστηριότητας και είναι επίσης πιθανό να δημιουργηθούν ερωτικές σχέσεις μεταξύ τους.

Στην περίπτωση που η ξεναγός είναι γένους θηλυκού, η παρουσία της και μόνο μαγνητίζει το ενδιαφέρον. Οι τουρίστες έρχονται αντιμέτωποι με ένα θέαμα που δε βλέπουν συχνά στις μεγαλουπόλεις: η ξεναγός είναι μία καλογυμνασμένη, δυναμική γυναίκα, που δεν σταματάει μπροστά στις δυσκολίες της φύσης και δε φοβάται να αναλάβει υπό την προστασία τα μέλη μίας ολόκληρης ομάδας.

«Οι αρχηγοί πρέπει να εμπνέουν εμπιστοσύνη στην ομάδα τους, ώστε τα μέλη της να μπορέσουν να συνεργαστούν και να γίνουν πιο υπεύθυνα», λέει ο Heifeitz στο βιβλίο του, «Η Δυσκολία της Αρχηγίας». Ο ξεναγός πρέπει οπωσδήποτε να εμπνέει υπευθυνότητα για να μπορέσουν οι τουρίστες να τον εμπιστευτούν. Η εμπιστοσύνη, η υπευθυνότητα και η καθοδηγητικές ικανότητες, σε συνδυασμό με την καλή φυσική κατάσταση, το γυμνασμένο σώμα και την ικανότητα να αντιμετωπίζει τις δυσκολίες

μιας εκδρομής στο ύπαιθρο, καθιστούν τον ξεναγό πιο αρρενωπό από τους υπόλοιπους άντρες στα μάτια των τουριστριών.

Ο ξεναγός είναι πιο προσιτός και διαθέσιμος και υπάρχουν πάντα πολλές δικαιολογίες για να τον πλησιάσει μια τουρίστρια. Όταν όμως γίνει αντιληπτό από τους υπόλοιπους συμμετέχοντες ότι ο ξεναγός κάνει διακρίσεις σε ένα άτομο, είναι πολύ πιθανό να χαθεί η ισορροπία ανάμεσα σε εκείνον και τους πελάτες. Και μαζί με την ισορροπία χάνεται τότε και η εμπιστοσύνη που του είχαν δείξει. Πρέπει λοιπόν να είναι ιδιαίτερα προσεχτικός και τυπικός, γιατί η διάκριση από τη μεριά του και η ζήλια από τη μεριά των υπολοίπων μπορούν να χαλάσουν το ομαδικό πνεύμα.

Επιπλέον, αν ο ξεναγός ενδιαφερθεί για κάποια τουρίστρια, ίσως χρειαστεί να αντιμετωπίσει πιθανούς ανταγωνιστές που είναι στην ίδια εκδρομή. Αν όμως δυσανεστήσει κάποιον πελάτη και εκείνος κάνει παράπονα στη διοίκηση της εταιρίας που κάνει την εκδρομή, ο ξεναγός μπορεί να χάσει ακόμα και τη δουλειά του. Γι' αυτό, οι κινήσεις του πρέπει να είναι εξαιρετικά προσεγμένες.

1.3 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Οι ερωτικές σχέσεις ανάμεσα σε τουρίστες, αλλά και μεταξύ ξεναγών και τουριστών συμβαίνουν κάποιες φορές. Οι περιπετειώδεις δραστηριότητες και η απομόνωση συντελούν στη δημιουργία αυτών των σχέσεων, αλλά είναι πολύ σημαντικό να υπάρχει ισορροπία και εμπιστοσύνη στην ομάδα.

Εμπορευματοποιημένο ή όχι, το σεξ είναι ένα φαινόμενο που υφίσταται στις εκδρομές. Οι υπεύθυνοι των εκδρομών πρέπει να κινούνται προσεκτικά με τις ελευθερίες που δίνουν στους ξεναγούς τους, γιατί είναι πολύ εύκολο να δημιουργηθεί νομικό και συναισθηματικό πρόβλημα.

Γνωστοποιώντας στους ξεναγούς και στους τουρίστες τις αρνητικές συνέπειες των σεξουαλικών σχέσεων μεταξύ τους, οι οργανωτές ενεργούν πιο υπεύθυνα και βάζουν τα θεμέλια για επιτυχημένες εταιρίες σε μία πολύ ανταγωνιστική αγορά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

1. Η ΠΟΡΝΕΙΑ ΣΗΜΕΡΑ ΣΑΝ ΤΡΟΠΟΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΙΣΤΩΝ

Τα σημερινά νυχτερινά μαγαζιά στα οποία προσφέρονται σεξουαλικές υπηρεσίες από επαγγελματίες του είδους, αντιπροσωπεύουν την εξέλιξη που γίνεται με το χρόνο. Ανέβασαν το κοινωνικό επίπεδο των πελατών τους, προσάρμοσαν τις οικονομικές τους απαιτήσεις στα σημερινά δεδομένα και άλλαξαν το προφίλ τους, που κάποτε ήταν συνώνυμο με την πορνεία.

Τέτοια μέρη δημιουργούνται ειδικά για να γίνουν κερδοφόροι παραγωγοί ευχαρίστησης. Είναι επιχειρήσεις, των οποίων τα κεφάλαια επενδύονται για να αποφέρουν κέρδος στους ιδιοκτήτες με κάθε τρόπο. Γενικά, αυτός είναι ο σκοπός κάθε επιχείρησης, αλλά τα νυχτερινά μαγαζιά έχουν μια μεγάλη διαφορά από τα υπόλοιπα: όλα προσπαθούν να αποφέρουν κέρδος, αλλά στην πλειοψηφία τους είναι παράνομα. Ο λόγος που υπάρχουν, ακόμα και έτσι, είναι οι αγοραστικές δυνάμεις στις οποίες βασίζονται και τα στηρίζουν οικονομικά σχεδόν πάντα. Δηλαδή, η ύπαρξή τους βασίζεται σχεδόν αποκλειστικά στους νόμους της οικονομικής θεωρίας, σύμφωνα με την οποία η ζήτηση οδηγεί στην προσφορά.

Η βασική ανάγκη αυτών των μαγαζιών είναι να νομιμοποιηθούν, γιατί έτσι θα κερδίσουν την εμπιστοσύνη όλων των πολιτών, όχι μόνο των τουριστών. Στη Νέα Ορλεάνη των Η.Π.Α. υπάρχει μία οδός, η Bourbon Street, που είναι πασίγνωστη για το εξωτικό άρωμα που αποπνέει η παράδοση των νυχτερινών μαγαζιών αυτού του είδους. Είναι πλέον όλα νόμιμα και έλκουν μεγάλο αριθμό τουριστών κάθε χρόνο, γιατί η νομιμότητα που τα διακρίνει, αποτελεί εγγύηση για τις υπηρεσίες, τη διακριτικότητα και την ασφάλεια που προσφέρεται σε όλους τους τομείς.

Όπως και σε κάθε τυπική αγορά, οι εμπορικοί προμηθευτές συνυπάρχουν σε ένα πολύ ανταγωνιστικό περιβάλλον. Ανεξάρτητα από τις προσωπικές προτιμήσεις του ιδιοκτήτη, για να είναι επιτυχημένη μια εμπορική επιχείρηση, πρέπει πρώτα να αντανακλά την συγκαταβατική συμπεριφορά ενός ορισμένου μεριδίου της κοινωνίας. Συνεπώς, η βιομηχανία του εμπορικού σεξουαλικού τουρισμού πρέπει να γίνει

αποδεκτή από τους καταναλωτές, με την ίδια διαδικασία που το κάνει και κάθε άλλη βιομηχανία.

Επιπλέον, επειδή κάθε ρυθμιστικός μηχανισμός είναι τμήμα του νόμιμου εύρους των αγοραστικών δυνάμεων, πρέπει να υπάρξει η πρέπουσα προνοητικότητα, ώστε να φανεί πως ο ρυθμιστικός αυτός μηχανισμός βοηθά στη δομή και τη λειτουργία μιας εμπορικής επιχείρησης. Η ισορροπία ανάμεσα στα καταστήματα που προσφέρουν σεξουαλικές υπηρεσίες και τα παραδοσιακά καταστήματα είναι ιδιαίτερα εύθραυστη. Το κόστος από τη συσσώρευση της φύρας του τουριστικού προϊόντος απορροφάται αναγκαστικά από τη συνολική τοπική οικονομία, με αποτέλεσμα τη φειδωλή χρήση της τοπικής φιλοξενίας. Απεναντίας, η πλουσιοπάροχη προσφορά φιλοξενίας είναι μέσον προώθησης της τουριστικής πλευράς ενός τόπου, ακόμα και όταν οι τουρίστες δεν σκοπεύουν να χρησιμοποιήσουν οτιδήποτε προσφέρει ένας τόπος, παρά μόνο τις σεξουαλικές του υπηρεσίες.

Η κατάσταση όμως περιπλέκεται αρκετά, γιατί σχεδόν ποτέ δεν είναι ξεκάθαρες οι υπηρεσίες που προσφέρονται σε αυτά τα καταστήματα. Συνεπώς, δημιουργείται πρόβλημα ορισμού του κέρδους - ή της ζημίας - που προκύπτει από την επίδραση των τουριστικών δραστηριοτήτων σε έναν τόπο. Τα καταστήματα αυτά δε θα μπορέσουν ποτέ να απαλλαγούν από τη φήμη που υπάρχει γύρω από το είδος των υπηρεσιών που προσφέρουν, εν μέρει γιατί έτσι έχει απορροφηθεί από τις μνήμες των ανθρώπων και εν μέρει γιατί η φήμη αυτή δεν είναι πάντα άδικη.

Παρόλο που υπάρχουν πολλοί παράγοντες που είναι πολέμιοι στην ύπαρξη και τη δημιουργία νυχτερινών καταστημάτων με τέτοιου είδους περιεχόμενο, οι απαιτήσεις των νομικών και των ηθικών αρχών σήμερα έχουν οδηγήσει σε αυτά τα καταστήματα σε ένα είδος συνεργασίας και αλληλεγγύης, μέσα σε μία ευρύτερη, καλά οργανωμένη τουριστική βιομηχανία. Το αποτέλεσμα είναι η διεύρυνση του τουρισμού σε περιοχές που δεν είναι γνωστές για τα τουριστικά τους αξιοθέατα και η κερδοφόρα συνεισφορά των νυχτερινών καταστημάτων στην τουριστική βιομηχανία γενικότερα.

Έως κάποιο βαθμό, η διαφήμιση αυτή αποτελεί πηγή έλξης τοπικού τουρισμού. Σταδιακά, προβάλλεται ένα ξεχωριστό είδος τουρισμού, ανεξάρτητα από την ενδόμυχη πρόθεση των τουριστών. Η αμφιλεγόμενη - για πολλούς - ασφάλεια που προσφέρεται σε αυτόν τον διαφορετικό τουρισμό όμως, είναι για αρκετούς ταξιδιώτες μία ευκαιρία από την οποία δεν μπορούν να ξεφύγουν.

2. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΝΥΧΤΕΡΙΝΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Η ζήτηση οπωσδήποτε καθιστά τα νυχτερινά καταστήματα που προσφέρουν σεξουαλικές υπηρεσίες απαραίτητα. Είναι ο κύριος λόγος που παρά τις εμπόλεμες τακτικές που χρησιμοποιούν διάφοροι παράγοντες, δεν έχουν ακόμα καταργηθεί. Ωστόσο, χρειάζονταν ένα πολύ βαθύ θεμέλιο, ώστε να μην γκρεμίζονται οι προσπάθειες κάθε φορά που η δημιουργία ενός νέου καταστήματος ενοχλεί έναν κοινωνικό τομέα. Η απάντηση σε αυτό το πρόβλημα ήρθε μέσα από την ίδρυση των λεγόμενων «κηδεμόνων».

Οι «κηδεμόνες» είναι επίσης καταστήματα που έχουν νομιμοποιηθεί και υποστηρίζουν μικρότερες επιχειρήσεις του ίδιου τύπου, ώστε να συνεχίσουν να εξυπηρετούν τους τουρίστες. Όπως συμβαίνει και στην ίδια τη ζωή, οι επιχειρήσεις που δένονται μεταξύ τους είναι πιο δύσκολο να διαλυθούν. Η αλληλεγγύη γίνεται αλληλεξάρτηση και τελικά, συναίνεση και στροφή προς τον ίδιο στόχο.

Η δεύτερη κίνηση που έκαναν τα μεγάλης εμβέλειας καταστήματα, ήταν να δημιουργήσουν συνθήκες, ώστε να μην αποκλείουν κανέναν τύπου τουρίστα. Συνήθως, το target group (το κοινό – στόχος) στο οποίο απευθύνεται μια επιχείρηση είναι ιδιαίτερα στενό και συγκεκριμένο. Τα καταστήματα που ήθελαν να έχουν πελάτες διαφόρων τύπων, έπρεπε να διαμορφώσουν διαφορετικούς χώρους για να εξυπηρετήσουν διαφορετικά είδη ανθρώπων.

Για παράδειγμα, το French Quarter στη Νέα Ορλεάνη, παρόλο που ήταν και είναι από τα πιο οικονομικά ισχυρά νυχτερινά καταστήματα στην περιοχή, δημιούργησε μπαρ ειδικά διαμορφωμένο για τους ναύτες που καταφτάνουν εκεί – των οποίων ο αριθμός είναι διόλου ευκαταφρόνητος. Διαμόρφωσε επίσης χώρους για τους επιχειρηματίες πελάτες του και δημιούργησε φιλική ατμόσφαιρα για τους νέους ηλικιακά τουρίστες που το επισκέπτονται, ώστε να κερδίσει όσο το δυνατόν περισσότερους πελάτες σε αυτό τον υπερβολικά ανταγωνιστικό χώρο.

Ο στόχος τους είναι να μειώσουν τα θρησκευτικά εμπόδια και τα εμπόδια που δημιουργούν οι αρχές των ανθρώπων, ώστε να τους απελευθερώσουν από τη συγκρατημένη φύση τους και τα συναισθήματα που τους κρατούν δεμένους στην κοινωνική τους ζωή. Κι όμως, χρησιμοποιούν μια πολύ παραδοσιακή μέθοδο: οι

άντρες προσπαθούν να αποκτήσουν πρόσβαση στις γυναίκες και το αντίστροφο. Εξασφαλίζουν ευχάριστες δραστηριότητες με ένα μικρό ποσοστό κινδύνου – με γνωστά, αλλά απρόβλεπτα αποτελέσματα -, όπως γίνεται και στην ίδια τη ζωή.

Αν και δεν υπάρχει ακόμα απόλυτη εμπιστοσύνη από τη μεριά των τουριστών προς τα νυχτερινά καταστήματα που προσφέρουν και σεξουαλικές υπηρεσίες και το πιθανότερο είναι πως δε θα υπάρξει ποτέ, γίνονται προσπάθειες για να ανέβει το επίπεδο των εργαζόμενων, αλλά και των πελατών. Οι ιδιοκτήτες είναι όλο και περισσότερο διστακτικοί να ρισκάρουν με υπαλλήλους που δεν τηρούν τις προϋποθέσεις ασφάλειας και υγιεινής, γιατί με αυτό τον τρόπο μόνο να χάσουν πελάτες μπορούν και όχι να κερδίσουν έσοδα.

Τα περισσότερα από αυτά τα καταστήματα πληρώνουν πολύ καλά τους υπαλλήλους τους για τις ιδιαίτερες υπηρεσίες που προσφέρουν. Όταν στα καταστήματα αυτά υπάρχει και χορευτική παράσταση, τους χορευτές περιμένουν μεγάλα χρηματικά ποσά, αν οι πελάτες μείνουν ευχαριστημένοι από τις χορευτικές τους αποδόσεις. Οι χορευτές είναι πάντα επαγγελματίες και δεν προσφέρεται τίποτα λιγότερο από αυτό που περιμένει ένα απαιτητικό κοινό.

Το επίπεδο των εργαζομένων εκεί είναι τέτοιο, ώστε ο Mattson (1995) ανέφερε ότι πολλές φοιτήτριες σε μεγάλα κολέγια, όπως το Brown University, πρόσφεραν σεξουαλικές υπηρεσίες για να μπορέσουν να πληρώσουν τα δίδακτρα της σχολής τους. ανέφερε επίσης ότι η αμοιβή τους ήταν τόσο υψηλή, ώστε οι ίδιες υποστήριξαν ότι ακόμα και μετά το πτυχίο τους, ποτέ δεν πληρώθηκαν τόσο καλά όσο όταν προσέφεραν τις χορευτικές και σεξουαλικές τους υπηρεσίες.

Κάθε μία από αυτές τις επιχειρήσεις είναι μια μικρή κοινωνία, που κερδίζει χρήματα, πληρώνει μισθούς, καταναλώνει προϊόντα, προσφέρει υπηρεσίες και κάνει δημόσιες σχέσεις. Η ύπαρξή τους στηρίζει ολόκληρη την τοπική οικονομία και είναι ιδιαίτερα σημαντική για τις περιοχές όπου δημιουργούνται. Με μια ευρύτερη έννοια, οι τουριστικοί προορισμοί, ειδικά εκείνοι που χαρακτηρίζονται από τις αγορές τους, είναι «ζώνες μάχης». Έχουν τόσο ανταγωνισμό, ώστε οι προσπάθειες των εργαζομένων να προσελκύσουν πελάτες μπορούν να χαρακτηριστούν σαν μάχες σώμα με σώμα.

Πλέον, είναι πολλά τα μέτωπα που έχει να ανταγωνιστεί μια καινούρια επιχείρηση που προσφέρει σεξουαλικές υπηρεσίες στους πελάτες της. Ο Sin Section στο Άμστερνταμ, η Skin Street στην Ατλάντα, η Bourbon Street στη Νέα Ορλεάνη και η Red – Light Street στην Ταϊλάνδη είναι μερικές από τις περιοχές όπου

εκμεταλλεύτηκαν την προσέλευση των τουριστών με ένα διαφορετικό τρόπο και κέρδισαν φήμη και περισσότερο τουρισμό.

Σε πολλές περιπτώσεις, οι πελάτες είναι ένα κράμα από τουρίστες και ντόπιους. Οι ντόπιοι ενισχύουν την τοπική οικονομία, ενώ οι ξένοι φέρνουν νέο χρήμα, το οποίο ανακυκλώνεται και τελικά συσσωρεύεται στα χέρια των ιδιοκτητών των επιχειρήσεων. Οι περισσότεροι δεν παραδέχονται ούτε ανώνυμα ότι επισκέπτονται τα νυχτερινά καταστήματα που προσφέρουν υπηρεσίες πέρα των συνηθισμένων. Σήμερα όμως μπορούν να υπάρξουν αποδείξεις που διαψεύδουν αυτό την άρνησή τους σε αυτό τον ισχυρισμό.

3. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Στη Νέα Ορλεάνη, όπως και σε άλλα μέρη, η ψυχαγωγία των ενηλίκων δεν είναι πλέον απαγορευμένη ή παράνομη. Οι επιχειρήσεις που ασχολούνται με αυτήν, συντελούν σημαντικά στην τοπική οικονομία και αποτελούν ζωντανή διαφήμιση για τους τουρίστες. Η νομιμοποίηση είναι ό,τι σημαντικότερο για τις επιχειρήσεις αυτές, εφόσον μέσω της νομιμότητας καταφέρνουν να κερδίσουν την εμπιστοσύνη των τουριστών.

Συχνά, δημιουργούν τις κατάλληλες προϋποθέσεις για την προσέλκυση πολλών ειδών τουριστών, πετυχαίνοντας μεγαλύτερα έσοδα και περισσότερη διαφήμιση. Οι υπάλληλοι των νυχτερινών καταστημάτων που προσφέρουν σεξουαλικές υπηρεσίες είναι πλέον υψηλότερου επιπέδου από ό,τι παλιότερα, ανεβάζοντας συνολικά το επίπεδο της επιχείρησης. Πολλές φορές οι επιχειρήσεις αυτές δημιουργούν «ομάδες», που τις βοηθούν να μη διαλύονται και να ανταπεξέρχονται καλύτερα στα οικονομικά τους προβλήματα και στα προβλήματα ασφάλειας που τους παρουσιάζονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

1. ΠΡΩΗΝ «ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ» ΣΑΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΚΟΡΕΑ

Το 1999 ιδρύθηκε στο Kwangju της Νότιας Κορέας, στα προάστια της Σεούλ, ένα μουσείο, το οποίο χρηματοδότησαν τα μέλη της μεγαλύτερης βουδιστικής οργάνωσης της Νότιας Κορέας. Το μουσείο αυτό είναι αφιερωμένο στην εξερεύνηση και την παρουσίαση (και αναπαράσταση) της ιστορίας των γυναικών που έγιναν σκλάβες στις σεξουαλικές προτιμήσεις των Ιαπώνων στρατιωτών κατά τη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου και ονομάστηκαν «γυναίκες υποστήριξης». Ο κύριος σκοπός του μουσείου που λέγεται

Nanumui Jip, σύμφωνα με αυτούς που το διαχειρίζονται, είναι να αποκαλύψουν και να εκθέσουν αυτά τα ιστορικά γεγονότα που κρατιόνταν κρυμμένα από τη δημόσια θέα και να γνωστοποιήσουν στους Ιάπωνες και τους Κορεάτες τη βαθιά πληγή στην ιστορία των δύο λαών.

Το κεντρικό θέμα που βρίσκεται πίσω από όλα τα εκθέματα του μουσείου και το ερμηνευτικό σχόλιο του ξεναγού του μουσείου, είναι ότι το ζήτημα με τις «γυναίκες υποστήριξης» πρόκειται να διευκαλυνθεί. Για εκείνους είναι πολύ σημαντική η αποκάλυψη που πρόκειται να γίνει, γιατί δεν έχει γίνει ούτε επίσημη απολογία, ούτε έχει δοθεί ψυχολογική ή οικονομική υποστήριξη σε αυτές τις γυναίκες από την ιαπωνική κυβέρνηση.

Αντιθέτως, το ίδιο το μουσείο διεξάγει έρευνα και για την ακρίβεια, έχει δημιουργηθεί ένα ερευνητικό κέντρο, με πολλούς ερευνητές που εργάζονται εκεί με

πλήρη απασχόληση, για να μπορέσουν να συλλέξουν τα στοιχεία, τις ιστορικές αποδείξεις, τις μαρτυρίες και τα πειστήρια, ώστε να συνηγορήσουν υπέρ των γυναικών. Το κέντρο αυτό οργανώνει επίσης εβδομαδιαία συλλαλητήρια έξω από την ιαπωνική πρεσβεία στη Σεούλ, στα οποία συμμετέχουν και κάποιες από τις ίδιες αυτές γυναίκες. Όλες αυτές οι δραστηριότητες ισχυροποιούν και δραστηριοποιούν περισσότερο το μουσείο.

Είναι αξιοπρόσεχτος ο τρόπος με τον οποίο ένα κομμάτι της ιστορίας που σχετίζεται με σεξουαλική εκμετάλλευση και καταπίεση σε επίπεδο φυλών, εθνών και κοινωνικών τάξεων, έχει μεταμορφωθεί σε αντικείμενο τουριστικής επίδειξης και κατανάλωσης, μέσω της έρευνας που έγινε από το πρόσφατα ιδρυμένο μουσείο. Άξια μελέτης είναι επίσης τα κίνητρα που ωθούν τους τουρίστες να επισκεφτούν το μουσείο, που διαφέρει σε μεγάλο βαθμό από τις δραστηριότητες ευχαρίστησης που σχετίζονται με τους τουρίστες.

Το Nanumui Jip είναι το πρώτο και σημαντικότερο βήμα στην αποκάλυψη και την κατανόηση του συστήματος πορνείας του ιαπωνικού στρατού καθ' όλη τη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Για τους περισσότερους τουρίστες, μια επίσκεψη στο μουσείο, τους διευκολύνει να έρθουν πιο κοντά με το ζήτημα των «γυναικών υποστήριξης». Παραδόξως, το γεγονός αυτό έρχεται σε αντίθεση με το σκοπό του μουσείου να κάνει τους ανθρώπους πολέμιους του συμβάντος.

Τα μουσεία έγιναν πρόσφατα αντικείμενο συζήτησης, ειδικά σε σχέση με το ζήτημα της οικοδόμησης εθνικών ταυτοτήτων. Τίθεται, δηλαδή το ερώτημα για το εάν πρέπει τα μουσεία να έχουν πατριωτική ταυτότητα. Στην περίπτωση των εθνικών μουσείων, την εξουσία για τον καθορισμό της ταυτότητάς του έχει το κράτος. Οι κρατικές αρχές είναι πολύ συχνά υπεύθυνες για τις διαδικασίες τουριστικής ανάδειξης του κράτους, μέσω του πολιτισμικού και εθνικιστικού τουρισμού (μουσεία) ή μέσω εθνικής κληρονομιάς.

Επομένως, υπήρξε ένα σημαντικό ερώτημα για το αν έπρεπε να κατατάσσεται το μουσείο αυτό στα τουριστικά αξιοθέατα και αν θα έπρεπε να ταυτιστεί με τη γενική ιστορία της Νότιας Κορέας. Η απάντηση ήρθε μέσα από τα λόγια της Delany (1992) σε ομιλία της στο Καναδικό Μουσείο Πολιτισμού, σύμφωνα με τα οποία:

«Το μουσείο είναι τμήμα της πραγματικότητας της Νότιας Κορέας και δείχνει την πορνεία και την ποιότητα ζωής του τόπου. Τέτοια γεγονότα αναμένονται και πρέπει να βγαίνουν σε κοινή θέα».

Εμφανώς, τέτοιου είδους μουσειά θίγουν και πολιτικά συμφέροντα, εκτός από τις τουριστικές αξίες που έχουν. Οι τουρίστες που επισκέπτονται το μουσείο των «γυναικών υποστήριξης» φεύγουν από εκεί έχοντας διαμορφώσει μια συγκεκριμένη άποψη για τους δύο λαούς. Παρόλο που τα γεγονότα που περιγράφει και αναπαριστά το μουσείο έγιναν υπό μία συγκεκριμένη κατάσταση (κατάσταση πολέμου), στα εκθέματα φαίνεται καθαρά η σχέση που υπάρχει ανάμεσα στον τουρισμό και την ανθρώπινη σεξουαλικότητα.

Κανείς δεν γνωρίζει με σιγουριά εάν η ίδρυση του μουσείου οφείλεται στην αναγνώριση της σεξουαλικής σκλαβιάς που είχαν υποστεί οι Κορεάτισσες από τους Ιάπωνες στρατιώτες ή στον τουρισμό που μπορεί να προκαλέσει η ύπαρξη του μουσείου αυτού.

2. ΟΙ ΠΡΩΗΝ «ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ» ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗΣ ΣΚΛΑΒΙΑΣ

Έως τώρα το θέμα με τις «Γυναίκες Υποστήριξης» παρέμενε καλά συγκαλυμμένο και πολλοί ήταν εκείνοι που έψαχναν για μια απάντηση στο ερώτημα γιατί το θέμα δεν είδε το φως της δημοσιότητας μέχρι το τέλος του 20^{ου} αιώνα. Οι έρευνες πρόσφατα αποκάλυψαν το εύρος και τα χαρακτηριστικά του ιαπωνικού συστήματος στρατιωτικής πορνείας στις δεκαετίες του '30 και του '40. Εδώ παραθέτονται μερικά από τα αποτελέσματα των ερευνών:

- Η κυβερνητική πολιτική της Ιαπωνίας στην επιστράτευση γυναικών στην πορνεία για την εξυπηρέτηση των Ιαπώνων στρατιωτών ξεκίνησε στις

αρχές της δεκαετίας του 1930 και κράτησε μέχρι και το τέλος του 2^{ου} Παγκοσμίου Πολέμου.

- Οι εκτιμήσεις του αριθμού των γυναικών που απασχολήθηκαν στον τομέα της πορνείας κυμαίνονται από 200.000 έως 300.000.
- Οι γυναίκες αυτές μεταφέρθηκαν με τη βία από διάφορες περιοχές της Ασίας, οι οποίες ήταν είτε ιαπωνικές αποικίες, είτε ιαπωνικές σφαίρες επιρροής. Σε αυτές συμπεριλαμβάνονται και η Κορέα, η Ταϊβάν, η Κίνα, η Ινδονησία, η Μαλαισία, οι Φιλιππίνες και βέβαια η ίδια η Ιαπωνία.
- Παρά τον μεγάλο αριθμό περιοχών από όπου μεταφέρθηκαν οι γυναίκες, εκτιμάται ότι οι Κορεάτισσες αποτέλεσαν το 80 – 90% όλων των «Γυναικών Υποστήριξης».
- Περίπου το 80% των γυναικών ήταν μεταξύ δεκατεσσάρων και δεκαοχτώ ετών όταν επιστρατεύτηκαν.
- Η συντριπτική πλειοψηφία των γυναικών που αναγκάστηκαν να γίνουν κομμάτι αυτής της απάνθρωπης πτυχής της ιστορίας, δεν ήξεραν από την αρχή ότι τις προόριζαν για το συγκεκριμένο σκοπό, αφού το μόνο που τους είχαν πει ήταν ότι θα τους έβρισκαν εργασίες με ικανοποιητικούς μισθούς σε ιαπωνικά εργοστάσια και θα αποκτούσαν ιαπωνική υπηκοότητα.
- Ο Hicks (The Comfort Women) εκτιμά ότι η αναλογία του αριθμού των στρατιωτών προς τον αριθμό των «Γυναικών Υποστήριξης» ήταν 50:1.

Επιπλέον, είναι εξακριβωμένο ότι το σύστημα που χρησιμοποιήθηκε σε αυτές τις γυναίκες απαιτούσε χυδαίους τρόπους και άρση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων για τις γυναίκες. Μαρτυρίες έχουν αποδείξει ότι όχι μόνο οι γυναίκες κρατούνταν ενάντια στη θέλησή τους, αλλά επίσης πολλές από αυτές υπέφεραν από σωματικά και ψυχολογικά τραύματα και πολλές φορές εκδιώχονταν από τη ίδια την πατρίδα τους όταν και αν κατάφεραν να επιστρέψουν, λόγω κοινωνικής κατακραυγής.

Το ζήτημα αυτό βγήκε στο φως στη Νότια Κορέα το Νοέμβριο του 1990, όταν το Κορεάτικο Συμβούλιο Για Τις Γυναίκες Σεξουαλικά Θύματα Πολέμου ανάγκασε την Ιαπωνία να αποκαλύψει τα ιστορικά γεγονότα για να επανορθώσει για τα ανθρώπινα δικαιώματα που οι γυναίκες είχαν στερηθεί τόσο βάνουσα. Μετά την πρώτη επίσημη

κατάθεση μιας πρώην «Γυναίκας Υποστήριξης», της Kim Han Soon, τον Αύγουστο του 1991, ακολούθησαν ακόμη 150 προσωπικές καταθέσεις ατόμων που δέχτηκαν να μοιραστούν τις εμπειρίες τους. Οι περισσότερες γυναίκες παρόλα αυτά, είναι απρόθυμες να δημοσιεύσουν στοιχεία από τα βιώματά τους ως «Γυναίκες Υποστήριξης», γιατί φοβούνται να αντιμετωπίσουν την ντροπή και τον κοινωνικό εξευτελισμό που, όπως πιστεύουν, θα τους αποδώσει ο κόσμος.

Ο Hicks λέει στο βιβλίο του ότι “δεδομένης της τεράστιας αξίας που δίνεται στη σεξουαλική αγνότητα, οι «Γυναίκες Υποστήριξης» μπορεί να ατιμάζονταν σταθερά κατά τη διάρκεια του πολέμου, αλλά ακόμα δεν μπορούν να ρίξουν τις ευθύνες στα άτομα που τις εκμεταλλεύτηκαν. Πιστεύουν ότι θα κερδίσουν με τη σιωπή τους και θα χάσουν μαρτυρώντας τις εμπειρίες τους”.

Ωστόσο, σαν αποτέλεσμα προσωπικών μαρτυριών και καταθέσεων τόσο γυναικών, όσο και ιαπώνων στρατιωτών και γιατρών, αποκαλύφτηκε ότι εκτός και αν υπήρχε περίπτωση σοβαρής ασθένειας ή προχωρημένης εγκυμοσύνης (το τελευταίο δεν ήταν απόλυτο), οι γυναίκες υποχρεώνονταν να εξυπηρετούν από δέκα μέχρι σαράντα άντρες καθημερινά, εφτά ημέρες την εβδομάδα. Δεν υπήρχε αναβολή κατά τη διάρκεια της εμμηνόρροιας ή κάποιας ασθένειας. Πολλές από εκείνες που έμεναν έγκυος ή κολλούσαν σεξουαλικά νοσήματα εγκαταλείπονταν μέχρι θανάτου ή θανατώνονταν επί τόπου. Όταν η Ιαπωνία έχασε στον 2^ο Παγκόσμιο Πόλεμο, πολλές από τις γυναίκες εκτελούνταν από τους στρατιώτες πριν εκείνοι αυτοκτονήσουν.

Παρά τη δημοσιότητα που πήρε το γεγονός διεθνώς, η ιαπωνική κυβέρνηση ακόμα αρνείται να λάβει τις ευθύνες των πράξεών της και δεν έχει κάνει μέχρι σήμερα καμία επίσημη δήλωση. Έχει όμως ιδρύσει ένα Ταμείο (Ταμείο Ασιατών Γυναικών, AWF),

προσφέροντας σε κάθε θύμα από 17.000 \$ Αμερικής. Μεγάλο μέρος αυτών των γυναικών ωστόσο, αρνήθηκαν να λάβουν το ποσό κάτω από το συγκεκριμένο Ταμείο.

Τον Απρίλιο του 1998 η κυβέρνηση της Νότιας Κορέας έδωσε τέλος στις προσπάθειές της να πάρει ψυχολογική υποστήριξη από την ιαπωνική κυβέρνηση για τα θύματα. Αντί γι' αυτό, η ίδια η Κορέα πρόσφερε 20.000 \$ σε κάθε θύμα και διέθεσε σε κάθε μία γυναίκα ισόβια μηνιαία υποστήριξη 417 \$.

Η Κορέα έχει ρίξει τις ευθύνες εκ μέρος των «Γυναικών Υποστήριξης» σε διάφορους μη – κυβερνητικούς οργανισμούς, όπως το Κορεάτικο Συμβούλιο Για Τις Γυναίκες Σεξουαλικά Θύματα Πολέμου και τον Ιαπωνικό Οργανισμό Για τη Βία Κατά Των Γυναικών Στον Πόλεμο. Έως το 1992, στην Κορέα γίνονταν εβδομαδιαίες εκδηλώσεις, οι οποίες πήραν τη μορφή τουριστικών εκδηλώσεων. Η Κορέα προσφέρει μέχρι σήμερα στις γυναίκες αυτές ιατρική περίθαλψη και αναλαμβάνει τα έξοδα για τις κηδείες τους.

Το Δεκέμβριο του 2000, το Διεθνές Δικαστήριο Εγκλημάτων Πολέμου βρήκε την ιαπωνική κυβέρνηση ένοχη για εγκλήματα κατά των γυναικών κατά τη διάρκεια του 2^{ου} Παγκοσμίου Πολέμου, συμπεριλαμβανομένης της σεξουαλικής σκλαβιάς, των βιασμών και άλλων μορφών σεξουαλικής βίας, βασανισμών, εξοριών, φόνων και μαζικών εξοντώσεων. Η ιαπωνική κυβέρνηση και πάλι αρνήθηκε να δεχτεί την απόφαση του Δικαστηρίου.

Ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα της εποχής και κυρίως του 21^{ου} αιώνα, είναι η αυξανόμενη τάση να πλαισιώνονται ιστορικά γεγονότα βάνουσης συμπεριφοράς, συμπεριλαμβανομένης της σεξουαλικής εκμετάλλευσης και καταπίεσης, με την τουριστική δράση και τον τουρισμό γενικότερα. Έχουν γίνει ειδικές μελέτες πάνω στο γεγονός ότι τα μουσεία επιτρέπουν στους τουρίστες να «βιώνουν» και να συνειδητοποιούν τις συνθήκες εθνικής, φυλετικής και σεξουαλικής βίας, όποια και αν είναι η γνώμη τους για τα ιστορικά αυτά γεγονότα. Παρόλο που το φαινόμενο έχει πλέον κυρίως πολιτικές διαστάσεις, είναι αποδεδειγμένο ότι οι τουρίστες στην πλειοψηφία τους επιζητούν να δουν τέτοιου είδους μουσεία και δεν αποφεύγουν να τα επισκεφτούν.

Καθώς τα καταστροφικά γεγονότα των δύο Παγκοσμίων Πολέμων, διαφόρων εμφύλιων πολέμων και πολλών καταπιεστικών εθνικιστικών πολιτικών γίνονται αντικείμενα αντιπροσώπευσης, υπενθύμισης και ανασχεδιασμού, ο αριθμός των τουριστικών μουσείων, αλλά και των αποκτημάτων τους, έχει μεγαλώσει δραματικά.

Επομένως, παράλληλα με την ιστορία των γενοκτονιών, των ανθρωποφαγείων και των θυσιών στο βωμό της εξουσίας, η ιστορία της σεξουαλικής εκμετάλλευσης σε καιρούς πολέμων και συγκρούσεων άρχισε να παρουσιάζεται πλαισιωμένη από την τουριστική δραστηριότητα.

Ακόμα και όταν οι τουρίστες είναι πολύ νέοι για να έχουν προσωπικές αναμνήσεις από τα γεγονότα που αναπαριστώνται στα μουσεία, το κίνητρό τους μπορεί να είναι να παρακολουθήσουν από λίγο πιο κοντά την πορεία της ιστορίας και να δουν εθνικούς θησαυρούς που παραθέτονται στο κοινό. Η μειοψηφία θεωρεί ότι έχει υποχρέωση να επισκεφτεί ένα μουσείο, γιατί το ταυτίζει με αρχαιολογικό τόπο. Στην περίπτωση του μουσείου των «Γυναικών Υποστήριξης», οι τουρίστες νιώθουν ότι μία επίσκεψη θα τους φέρει πιο κοντά στην αλήθεια.

Το συγκεκριμένο μουσείο είναι αρκετά απομακρυσμένο από κατοικημένη περιοχή και διαθέτει επιγραφές μόνο στα ιαπωνικά και τα κορεάτικα, ωστόσο μετά την αποκάλυψη των γεγονότων, οι τουρίστες σπεύδουν να έρθουν σε επαφή με τα απομεινάρια της σεξουαλικής βιαιότητας που έδειξε ο ιαπωνικός στρατός στις γυναίκες, σα να ήθελε να επιβεβαιώσει το διαχωρισμό των ανθρώπων σε «δυνατό» και «αδύνατο» φύλο.

3. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Η ίδρυση ενός μουσείου στην Κορέα, το οποίο είναι αφιερωμένο στις γυναίκες που αναγκάστηκαν να εξυπηρετούν σεξουαλικά τους στρατιώτες κατά τη διάρκεια του 2^{ου} Παγκοσμίου Πολέμου και στο σύστημα σεξουαλικής σκλαβιάς που επικρατούσε στον ιαπωνικό

στρατό, έχει γίνει αφορμή πολλών συζητήσεων γύρω από την σεξουαλική εκμετάλλευση, την κακοποίηση και την καταπίεση σαν θέματα τουριστικής

δραστηριότητας. Το θέμα αυτό έχει ως φόντο τον τουρισμό, γιατί επιζητά την ψυχολογική παρέμβαση και υποστήριξη των τουριστών στα βιώματα των πρώην «Γυναικών Υποστήριξης».

Η σύνδεση με τον τουριστικό τομέα γίνεται ορατή, εάν αναλογιστεί κανείς ότι οι γυναίκες αυτές έπαιξαν και συνεχίζουν να παίζουν σπουδαίο ρόλο στην ταύτιση ορισμένων ασιατικών περιοχών με σεξουαλικούς προορισμούς. Το μουσείο είναι πολύ σημαντικό στην κατανόηση των πολύπλευρων και πολύπλοκων εκφράσεων της σχέσης που υπάρχει ανάμεσα στον τουρισμό και τα ιστορικά στοιχεία της σεξουαλικής βίας και εκμετάλλευσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

1. ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ AIDS: ΣΥΝΔΙΑΣΜΟΣ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΝΕΙ

Η μάστιγα της πορνείας δεν είναι η μοναδική που υπάρχει στις υπό ανάπτυξη τουριστικές χώρες. Το AIDS αποτελεί μία από τις πρώτες πέντε αιτίες θανάτου παγκοσμίως, μαζί με τα τροχαία, τον καρκίνο, την ανακοπή καρδιάς και την αστιτία. Ο ιός HIV, που εμφανίστηκε στα τέλη της δεκαετίας του 1970, προσβάλλει τα άτομα με τη μετάδοση αίματος ή σεξουαλικών υγρών από άτομο που ήδη νοσεί. Όπως είναι γνωστό, δεν κάνει διακρίσεις ανάμεσα στα φύλα ή στις ηλικίες και δεν έχει βρεθεί ακόμα το εμβόλιο. Είναι επομένως αναμενόμενο να ακμάζει σε περιοχές όπου οι σεξουαλικές επαφές μεταξύ αγνώστων είναι πολύ συχνές και δεν υπάρχουν φερέγγυα μέτρα ασφάλειας και υγιεινής. Σήμερα γνωρίζουμε ότι ο μοναδικός τρόπος αντιμετώπισης του ιού, είναι η καταπολέμησή του σε εξαιρετικά μικρό διάστημα από τη μετάδοσή του και φυσικά η πρόληψη.

Με τον τουρισμό να αυξάνει ολοένα και τη ζήτηση για πορνεία να ανεβαίνει κατακόρυφα, είναι πολύ πιθανό το AIDS να εξαπλωθεί ακόμα περισσότερο. Ο τουρισμός είναι ζωτικής σημασίας για πολλές χώρες, ώστε να επιβιώσουν αλλά και να αναπτυχθούν. Όμως, «η ανάπτυξη δε γίνεται ομοιόμορφα σε όλο τον πληθυσμό. Το πλουσιότερο 10% κερδίζει 12,4 φορές περισσότερα από το φτωχότερο 20%» (Batterink, 1994).

Η οικονομική ανάπτυξη είναι σίγουρα ένα θετικό αποτέλεσμα του τουρισμού, αλλά οδηγεί τους νέους στις πρωτεύουσες και τις μεγαλουπόλεις, για να αναζητήσουν την τύχη τους. Με τους περισσότερους να έχουν λάβει χαμηλή μόρφωση και τις απαιτήσεις της εποχής να επιζητούν καλπάζουσες δυνατότητες, πολλά νεαρά άτομα καταλήγουν στο δρόμο, χωρίς φαγητό και κατάλυμα και φυσικά, χωρίς δουλειά. Αποτέλεσμα αυτού είναι να βρίσκονται πολύ γρήγορα μπλεγμένοι στα δίκτυα της πορνείας και να παλεύουν για την επιβίωσή τους.

Οι ταξιδιώτες κουβαλάνε μεγάλη ιστορία για τη διάδοση ιών, που κατέληξαν ακόμα και σε τρομερές πανδημίες (τα караβάνια που ταξίδευαν από την Ασία στην Ευρώπη μέσω του «Δρόμου του Μεταξιού» ήταν η πιθανότερη αιτία εξάπλωσης του

«Μαύρου Θανάτου» ή Πανούκλας που θέρισε την Ευρώπη και την Ασία το 14^ο αιώνα, αφήνοντας 25 εκ. ανθρώπους νεκρούς – περίπου το 1/10 του συνολικού πληθυσμού της γης). Στην ιστορία μπορεί κανείς να βρει πολλά παραδείγματα μόλυνσης από ταξιδιώτες και το AIDS δεν αποτελεί εξαίρεση. Η ταχύτατη μετάδοση του ιού οφείλεται σίγουρα στις δραστηριότητες των τουριστών.

Ο τουρισμός θρέφεται από τις ευκαιρίες νέων εμπειριών που προσφέρει στους ανθρώπους (Barnett, 1999). Μια νέα σεξουαλική επαφή αποτελεί πάντα μια νέα εμπειρία, είτε με αμοιβή, είτε χωρίς. Συνεπώς, ο τουρισμός δημιουργεί εύκολα τις συνθήκες για να μεταδοθεί ο ιός και να εξαπλωθεί.

2. ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΣΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟ

Η μετάδοση του ιού του AIDS έχει βέβαια αντίκτυπο στον τουρισμό. Όπως πολύ σοφά αναφέρει ο Lewis, «και για τους επισκέπτες και για τη χώρα που τους υποδέχεται, ο τουρισμός γίνεται επικίνδυνη επιχείρηση όταν η τουριστική δραστηριότητα και το σεξ πωλούνται μαζί». Μεγάλες πόλεις, όπως η Μπανγκόκ και η Μανίλα, διαφημίζουν ανοιχτά τουριστικά πακέτα για σεξουαλικές διακοπές και επαναπαύονται στην σεξουαλική δραστηριότητα που πουλάνε για να θέλξουν τους τουρίστες τους. περιοχές που έγιναν πρόσφατα σπουδαίοι τουριστικοί προορισμοί, όπως η Καμπότζη και το Βιετνάμ, κινδυνεύουν να τραβήξουν την προσοχή τουριστών με αποκλειστικό σκοπό τις σεξουαλικές επαφές και χωρίς αποτελεσματική στρατηγική θα υιοθετήσουν τον σεξουαλικό τουρισμό, γιατί θα δουν ότι πρόκειται για προσοδοφόρα αγορά.

Όταν μία χώρα κριθεί επικίνδυνη για τη δημόσια υγεία, παύει να έχει τόσο τουρισμό όσο είχε πριν. Αμέσως τα τουριστικά πρακτορεία σταματάνε να πουλάνε εκδρομές προς τα εκεί και οι εκδρομείς την αποφεύγουν όσο γίνεται. Η κοινωνία στιγματίζει αμέσως. Πόσο μάλλον όταν πρόκειται για ένα θέμα τόσο σημαντικό, όσο αυτό της υγείας. Αυτόματα, η χώρα πρέπει να βρει άλλο πόρο εσόδων, εφόσον ο τουρισμός δε θα της τα προσφέρει πλέον. Δημιουργείται έτσι ένας φαύλος κύκλος, με άτομα να χάνουν τις εργασίες τους, την οικονομία να μειώνει τους ρυθμούς της και πολύ γρήγορα να επικρατούν συνθήκες φτώχειας, ειδικά όταν ο τουρισμός είναι η μοναδική ή η κύρια πηγή εσόδων.

Από το 1995 που έγινε γνωστό ότι το Βιετνάμ είναι από τις πόλεις που έχουν πρόβλημα με τον αριθμό των μολυσμένων από το AIDS, μειώθηκαν δραματικά οι αφίξεις από άλλες χώρες:

	1995	1996	1997	1998
Ταϊβάν:	224.127	175.486	156.068	138.529
Ιαπωνία:	119.540	118.310	124.862	95.258
Γαλλία:	137.890	87.795	81.513	83.371
Αγγλία:	52.820	40.692	44.719	39.631
Χονγκ Κονγκ:	21.133	14.918	10.696	8.573
Ταϊλάνδη:	23.117	19.626	18.337	16.474

ΠΗΓΗ: International Cooperation Department, VNAT, 1999

Οι παρακάτω πόλεις είναι περιπτώσεις μεγάλων ποσοστών μολυσμένων με τον ιό HIV / AIDS και παραθέτονται ορισμένοι από τους λόγους που τις έφεραν στη σημερινή τους κατάσταση, αλλά και κάποιες από τις κινήσεις που κάνουν για να απαλλαγούν από τον ιό:

2.1 ΑΣΙΑ

2.1.1 ΙΑΠΩΝΙΑ

«ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΛΟΓΟ ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΑΚΟΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ». Αυτή ήταν η απάντηση της κυβέρνησης της Ιαπωνίας όταν της ζητήθηκε να πάρει θέση για την εξάπλωση του ιού του HIV στη χώρα το 2005.

Η κύρια συνεισφορά του 7^{ου} Διεθνούς Συμβουλίου για το AIDS (ICAAP) στην Ιαπωνία, ήταν να εντείνει την προσοχή στη σύγκριση της εξάπλωσης του ιού στην

Ασία σε σχέση με την Αφρική. Το ξεκάθαρο μήνυμα που έστειλε ήταν ότι η κρίση στην οποία έχει εισέλθει η Ασία μπορεί να ξεπεραστεί μόνο με ισχυρά πολιτικά πλάνα πριν να είναι πολύ αργά. Το μοναδικό πρόβλημα στη δημιουργία δυνατής θέληση εκ μέρους της κυβέρνησης για να λάβει μέτρα για την αντιμετώπιση του προβλήματος, είναι ότι σύμφωνα με τα γνωστά στοιχεία, η μετάδοση του ιού δεν αποτελεί «κρίση» με την πολιτική έννοια της λέξης.

Πράγματι, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, στην Ιαπωνία παρουσιάζονται ποσοστά νοσούντων περίπου 3 %, αριθμός που δε θεωρείται μεγάλος, μέχρι να ληφθούν υπ' όψιν τα τεράστια πληθυσμιακά νούμερα που υπάρχουν στην Ασία (η Ιαπωνία μόνο είχε πληθυσμό 127.417.244 άτομα στην πιο πρόσφατη απογραφή). Κάθε μέρα, 1.500 άνθρωποι πεθαίνουν από AIDS στην Ασία και 3.500 μολύνονται. Αυξανόμενος είναι επίσης ο αριθμός των βρεφών που γεννιούνται μολυσμένα με τον ιό. Σήμερα, περίπου το 60 % των μολυσμένων στην Ιαπωνία δέχεται θεραπεία, αλλά το πρώτο βήμα για να καταπολεμηθεί ένα πρόβλημα, είναι να γίνουν αντιληπτές οι διαστάσεις της σοβαρότητάς του. Η Ιαπωνία δε δέχεται ότι το AIDS αποτελεί μάστιγα για τη χώρα.

Ωστόσο, σαν μέλος των G-8 της Ασίας, αλλά και σαν μία χώρα, όπου ο αριθμός των μολυσμένων από τον ιό HIV, η Ιαπωνία συμφώνησε να πάρει δραστικότερα πολιτικά και οικονομικά μέτρα απέναντι στην εξάπλωση του ιού και ήδη διέθεσε 500 εκ. αμερικάνικα δολάρια στο παγκόσμιο Ταμείο κατά του ιού.

ΠΗΓΗ: Eric Johnson, The Japan Times, 6 Ιουλίου 2005

2.1.2 ΝΕΠΑΛ

Στο Νεπάλ η μετάδοση του ιού του AIDS είναι σχετικά νέα, αλλά αποτελεί ένα πρόβλημα που παίρνει γρήγορα μεγάλες διαστάσεις. Πρόσφατα κυκλοφόρησε στο Νεπάλ ένα βιβλίο με τον τίτλο «Παγιδευμένοι στο AIDS» («Ensnared By AIDS»), το οποίο εξετάζει τον τρόπο με τον οποίο οι ντόπιοι κάτοικοι αντιμετωπίζουν τον ιό. Εξετάζει επίσης τον τρόπο με τον οποίο η κοινωνία αντιμετωπίζει την επιδημία, σύμφωνα με τα πιστεύω και τις προκαταλήψεις της.

Το βιβλίο αυτό γράφτηκε με σκοπό να προστατέψει τους ντόπιους από τον ιό πριν αυτός μεταδοθεί και να βοηθήσει τον κόσμο να διακρίνει την ευχαρίστηση από τον

κίνδυνο της υγείας. Οι περισσότεροι κάτοικοι στο Νεπάλ είναι χαμηλής μόρφωσης και δεν γνωρίζουν την πρόληψη και την προστασία από τα σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα.

Η κυβέρνηση του Νεπάλ κάνει προσπάθειες να καλυτερέψει το Σύστημα Υγείας της χώρας, δημιουργώντας περισσότερα νοσοκομεία με εγκαταστάσεις ειδικά για άτομα μολυσμένα με τον συγκεκριμένο ιό, αλλά κυκλοφορεί επίσης με έξοδα του κράτους ιατρικά και ψυχολογικά βιβλία, ώστε να μάθουν οι κάτοικοι να αντιμετωπίζουν πιο ανθρώπινα τα άτομα που έχουν ήδη μολυνθεί.

ΠΗΓΗ: WWW.AIDSINNEPAL.COM/INDEX.ASP

Family Health International, Nepal

2.2 ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ & ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΣΙΑ

Παρά την πρόοδο που έχει γίνει τα τελευταία χρόνια στις χώρες της ανατολικής Ευρώπης και της κεντρικής Ασίας, ο ιός συνεχίζει να εξαπλώνεται με γρήγορους ρυθμούς. Λόγω του σεξουαλικού τουρισμού που ανθίζει στις χώρες αυτές, το AIDS βρίσκει πρόσφορο έδαφος για να μεταδοθεί και να χειροτερέψει την κατάσταση. Οι συνθήκες υγιεινής που επικρατούν σε αυτές τις περιοχές δεν είναι οι καλύτερες και η φτώχεια δεν έχει αφήσει περιθώρια για ιατρικές μελέτες.

Οι κυβερνήσεις των χωρών αυτών είναι απασχολημένες με διάφορα άλλα διακρατικά προβλήματα και σε κάποιες από αυτές τις χώρες επικρατεί εμφύλιος, με αποτέλεσμα να γίνεται ακόμα πιο δύσκολη η λήψη μέτρων ασφαλείας για τη δημόσια υγεία. Ο πληθυσμός της ανατολικής Ευρώπης και της κεντρικής Ασίας είναι επίσης πολύ μεγάλος και τα ποσοστά μπορούν να ξεγελάσουν σε σχέση με τα άτομα που νοσούν σε κάθε χώρα.

Ένας από τους τρόπους προφύλαξης των ντόπιων αλλά και των τουριστών και σαν μέτρο αναπτυξιακής πολιτικής που ακολουθούν ορισμένα από τα κράτη αυτά, είναι η πρόσβαση όλων στο Διαδίκτυο σε δημόσιους χώρους, ώστε να υπάρχει στοιχειώδης ενημέρωση στο ευρύ κοινό. Παρ' όλες τις προσπάθειες όμως, εκτιμάται ότι ο αριθμός

των μολυσμένων σε αυτές τις περιοχές σήμερα ανέρχεται συνολικά στα 1,6 εκ άτομα, σύμφωνα με τα γνωστά στοιχεία.

ΠΗΓΗ: <http://siteresources.worldbank.org/INTECA/Resources?ECA-MDG-full.pdf>

2.3 ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ

2.3.1 ΚΟΛΟΜΒΙΑ

Το εμπόριο ανθρώπινης σάρκας είναι η τρίτη πιο επικερδής επιχείρηση στον κόσμο, πίσω από το εμπόριο όπλων και το εμπόριο ναρκωτικών. Σε συνδιασμό με το γεγονός ότι οι γυναίκες είναι πιο ευάλωτες και εκτίθενται συχνότερα στις σεξουαλικές επαφές χωρίς προφυλάξεις, προκύπτει η συνεχώς αυξανόμενη ισχύς της εξάπλωσης του ιού του AIDS. Σύμφωνα με επίσημα στατιστικά στοιχεία, 100.000 γυναίκες και παιδιά γίνονται κάθε χρόνο αντικείμενο σεξουαλικού εμπορίου στη Λατινική Αμερική και τα νησιά της Καραϊβικής.

Η πολιτική αστάθεια και το γεγονός ότι σε κάποιους τομείς δεν υπάρχει ποτέ αδράνεια, έχουν δημιουργήσει ένα πολύ καλό κλίμα δράσης για τους εμπόρους λευκής σαρκός. Ειδικά με τα πειθαρχικά μέτρα που έχουν επιβληθεί σε πολλές περιοχές στην Ασία όσο αφορά το σεξουαλικό τουρισμό, το εμπόριο στην Αμερική έχει πάρει επικίνδυνες διαστάσεις.

Σύμφωνα με την Interpol, περίπου 35.000 γυναίκες πωλούνται σε άλλα κράτη από την Κολομβία κάθε χρόνο. Τον Ιούλιο του 2001, η επίσημη αναφορά από τις Η.Π.Α. σχετικά με το εμπόριο λευκής σαρκός στο Δυτικό Ημισφαίριο έκανε γνωστό ότι η κυβέρνηση της Κολομβίας έχει τις απαραίτητες δυνατότητες για την καταπολέμηση του φαινομένου και το δικαστικό της κύκλωμα μπορεί να αντιμετωπίσει τέτοιου είδους καταστάσεις. Ταυτόχρονα τέθηκε σε εφαρμογή ένας νέος νόμος, που αναλογούσε αυστηρότερες ποινές για τα ίδια αδικήματα σεξουαλικής φύσεως. Επίσης, ιδρύθηκε Μονάδα Σεξουαλικών Εγκλημάτων, η οποία εξετάζει ειδικά τις περιπτώσεις σεξουαλικής βίας και η κυβέρνηση της Κολομβίας πιστεύει ότι με την

κατάργηση του ανθρώπινου εμπορίου, θα μπορέσει να θέσει υπό έλεγχο και τη μετάδοση του φονικού ιού.

ΠΗΓΗ: www.Survivorrightsinternational.org/ms_word_files/Colombia.doc

2.3.2 ΒΡΑΖΙΛΙΑ

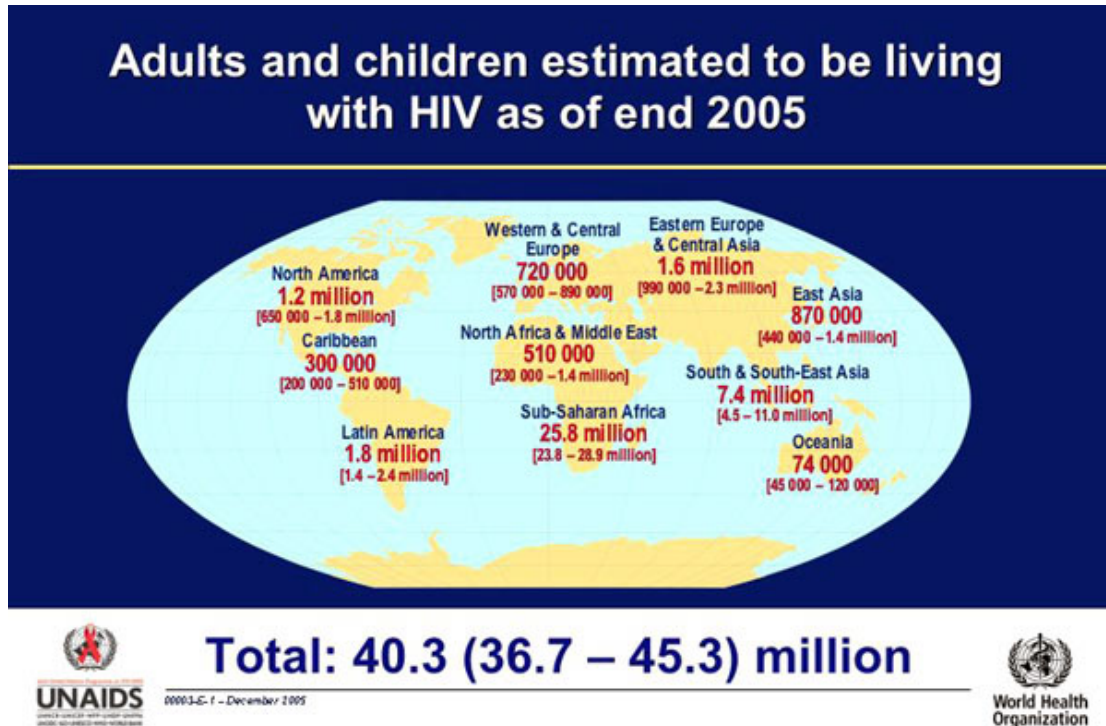
Αυτό που είναι γνωστό ως ο «παγκόσμιος κανόνας απαγορεύσεως λόγου στη βουλή» της Ουάσιγκτον, είναι η άρνηση της κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών να χρηματοδοτήσει οποιονδήποτε ξένο οργανισμό που σχετίζεται με τις εκτρώσεις. Το γεγονός έχει συντελέσει στην απομάκρυνση πολλών εκατομμυρίων δολαρίων από προσφορές σε ιδιωτικές κλινικές σε ολόκληρο τον κόσμο και έχει προκαλέσει αντιδράσεις στη διεθνή κοινότητα.

Το Μάιο του 2005, άλλη μία κυβερνητική πρόταση προκάλεσε σύγχυση στη διεθνή κοινότητα: η ανακοίνωση ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες θα σταματούσαν να χρηματοδοτούν όλους τους οργανισμούς που είχαν να κάνουν με το AIDS σε όλο τον κόσμο εκτός των συνόρων τους. ενώ ακόμα η υπόθεση εκκρεμούσε, η Βραζιλία έγινε η πρώτη χώρα διεθνώς που εναντιώθηκε δημόσια στην κυβερνητική πολιτική του Bush, που έκοβε κάθε ελπίδα από τις φτωχότερες χώρες να έχουν τέτοιους οργανισμούς.

Οι Η.Π.Α. δεν άλλαξαν στάση απέναντι στις εναντιώσεις της Βραζιλίας, οπότε όλοι οι ιδιωτικοί οργανισμοί που χρηματοδοτούνταν μέχρι εκείνη τη στιγμή από την Αμερικανική κυβέρνηση έπρεπε να στηριχτούν στη βοήθεια του κόσμου. Η κυβέρνηση της Βραζιλίας πιστεύει ότι το σημαντικότερο είναι να διατηρηθούν σε υψηλό επίπεδο τα δικαιώματα των ατόμων που πάσχουν από τη μεταδοτική ασθένεια και θα στηρίξει όσο το δυνατόν περισσότερο τις δημόσιες και ιδιωτικές κλινικές που ασχολούνται με τις εκτρώσεις και τους ασθενείς με AIDS.

ΠΗΓΗ: Sarah Boseley & Suzanne Goldenberg, The Guardian, 4 Μαΐου 2005

Τα στατιστικά στοιχεία που αφορούν το μέσο όρο του αριθμού των ατόμων που είναι φορείς του ιού HIV παγκοσμίως, είναι τα εξής:

Εικόνα 7.1 Πληθυσμός που φέρει τον ιό του AIDS έως στο τέλος του 2005

- Δυτική & Κεντρική Ευρώπη: 720.000
- Βόρεια Αμερική: 1.200.000
- Νησιά Καραϊβικής: 300.000
- Λατινική Αμερική: 1.800.000
- Βόρεια Αφρική & Μέση Ανατολή: 510.000
- Κεντρική & Νότια Αφρική: 25.800.000
- Ανατολική Ευρώπη & Κεντρική Ασία: 1.600.000
(Ελλάδα: 2.000)
- Ανατολική Ασία: 870.000
- Νότια & Ανατολική Ασία: 7.400.000
- Ωκεανία: 74.000

ΠΗΓΗ: www.globalhealth.org

3. ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΡΝΕΙΑ

Τα τελευταία χρόνια, η σύνδεση της οργανωμένης σεξουαλικής βιομηχανίας με τον αυξημένο τουρισμό, έχει τραβήξει την προσοχή των ακαδημαϊκών του τουρισμού και έχει δημιουργήσει μεγάλη ποσότητα έντυπου υλικού που αναφέρεται στη σύνδεση αυτή. Ο Cohen ήταν ένας από τους πρώτους συγγραφείς που τόνισαν τη σημαντικότητα του σεξ ως στοιχείο που θα έπρεπε να ληφθεί υπ' όψιν, σαν σοβαρό πεδίο μελέτης από τους ερευνητές. Τον τελευταίο καιρό έχουν δημοσιευτεί κάποιες ενημερωτικές μελέτες πάνω στο θέμα, το οποίο μέχρι πριν λίγα χρόνια θεωρούνταν κοινωνικό ταμπού.

Αρκετές θεωρίες έχουν προσπαθήσει να δώσουν ερμηνεία στο λόγο που η πορνεία έχει πήρε τόσο μεγάλες διαστάσεις στην Ασία. Οι Goughlin, Phongpaichit και Truong έχουν δείξει ότι η πορνεία στην Ταϊλάνδη είναι μέρος της εθνικής ιστορίας και της παράδοσης και ότι οι οίκοι ανοχής υπάρχουν εδώ και πολλούς αιώνες. Οι Kirsch και Khin Thitsa υποστήριξαν ότι ουσιαστικά ο βουδισμός είναι αυτός που σπρώχνει τις γυναίκες στην πορνεία, γιατί τις θεωρεί κατώτερες, απαξιώνει το θηλυκό σώμα και πνεύμα και τις κάνει να νιώθουν τόσο ατιμωτικά για τον εαυτό τους, ώστε νομίζουν ότι δεν τους απομένει τίποτα άλλο από το να γίνουν ιερόδουλες. «Όντως, η παραδοσιακή έμφαση στην πολυγαμία μέσα στις βουδιστικές κοινότητες ενθαρρύνει την ευρεία πρακτική της πορνείας στη σύγχρονη Ταϊλάνδη», είπε συγκεκριμένα ο Khin Thitsa.

Παρατηρητές του φαινομένου είναι της άποψης ότι οι κυβερνήσεις έχουν παίζει επίσης πολύ σημαντικό ρόλο στη διευκόλυνση του σεξουαλικού τουρισμού. Στην Ταϊλάνδη, οι πολιτικοί αρχηγοί έχουν επίσημα πάρει θέση υπέρ της πορνείας, όταν αυτή εξυπηρετεί τα τουριστικά συμφέροντα (Del Rosario – 1994, Lee – 1991, Richter – 1989). Παραδέχτηκαν δημόσια την οικονομική σημασία που έχει για αυτούς ο σεξουαλικός τουρισμός και συνεισέφεραν με την υποστήριξή τους στη συνέχιση της κατάστασης. Κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί το γεγονός ότι όλοι αυτοί οι παράγοντες έχουν βοηθήσει στη μεσουράνηση της πορνείας σε αυτές τις περιοχές και την έχουν κάνει μία από τις πιο διαδεδομένες στον κόσμο.

Το πρόβλημα κάθε άλλο, παρά τοπικό είναι. Κάθε χρόνο, 500.000 χιλιάδες γυναίκες διακινούνται σε συνθήκες που ισοδυναμούν με σύγχρονη δουλεία και εξαπατώνται ή εξαναγκάζονται στην πορνεία και σε άλλες μορφές σεξουαλικής εκμετάλλευσης. Τα θύματα της παράνομης διακίνησης (trafficking) ζουν σε

καθεστώς πλήρους ανελευθερίας, σε άθλιες συνθήκες και υπόκεινται σε ψυχολογική και σωματική βία από τους εκμεταλλευτές τους, ενώ οι δυνατότητες διαφυγής από το κύκλωμα είναι ελάχιστες.

Στη Μεγάλη Βρετανία, για παράδειγμα, το πρόβλημα θεωρείται τόσο οξύ, ώστε η καταπολέμησή του συγκαταλέγεται στις προτεραιότητες της νέας υπηρεσίας για την Πάταξη του Σοβαρού Οργανωμένου Εγκλήματος (SOCA), που έχει δημιουργηθεί στη μορφή του FBI και ξεκίνησε επίσημα τη δράση του στις 3 Απριλίου 2006. σύμφωνα με το Υπουργείο Εσωτερικών της Μεγάλης Βρετανίας, ενώ το 2000 είχαν μπει παράνομα στη χώρα 1400 γυναίκες, σήμερα το 80 % των ιερόδουλων στις μεγάλες πόλεις, όπως Λονδίνο και Γλασκόβη, προέρχεται από το trafficking. Πολλές από αυτές τις γυναίκες είναι φτωχές, χωρίς οικογένεια και αντιμετώπιζαν σεξουαλική βία και εκμετάλλευση ήδη από την πατρίδα τους.

Όπως και στην περίπτωση της Ταϊλάνδης, οι μισθοί των εργαζομένων στα εργοστάσια στην Ασία και των οικιακών βοηθών – των άλλων δύο επιλογών των γυναικών για εργασία – είναι χαρακτηριστικά χαμηλοί. Οι Cooper και Hanson ήταν της άποψης ότι η σεξουαλική βιομηχανία στο Βιετνάμ μπορεί να εξηγηθεί μόνο μέσα από κοινωνικές και οικονομικές σχέσεις, που συμβαίνουν στα πλαίσια κάθε κοινωνίας. Είναι προφανές ότι η εκμετάλλευση της ήδη υπάρχουσας υποδομής εμπορευματοποιημένου σεξ, μπορεί μόνο να θεωρηθεί εξειδικευμένη υποκατηγορία της ευρύτερης σεξουαλικής βιομηχανίας που λειτουργεί στο κόσμο. Το σίγουρο πάντως είναι ότι η σεξουαλική βιομηχανία, όπως και κάθε άλλη βιομηχανία, αναπτύσσεται και λειτουργεί μέσα σε οποιαδήποτε αγορά που υπάρχουν πελάτες και οι τουρίστες αποτελούν απλώς το μεγαλύτερο τμήμα πελατών και όχι το σύνολο.

Η πορνεία δεν είναι καινούρια, ειδικά στο Βιετνάμ. Μέχρι το τέλος της αμερικάνικης φάσης στον Πόλεμο του Βιετνάμ το 1973, εκτιμάται ότι υπήρχαν 300.000 – 500.000 ιερόδουλες στο Νότιο Βιετνάμ. Μετά τη νίκη του Βόρειου Βιετνάμ εις βάρος του Νότιου, πολλές από τις ιερόδουλες στάλθηκαν σε στρατόπεδα αποκατάστασης. Ο αριθμός των ιερόδουλων δε θα είναι ποτέ ξεκάθαρος, γιατί η αστυνομία έχει επίσημα πολύ μεγαλύτερο αριθμό από αυτόν της κυβέρνησης ίσως λόγω της αμήχανης θέσης στην οποία φέρνει μια κυβέρνηση η παραδοχή της πορνείας, πολιτικά και ιδεολογικά.

4. Ο ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΣΑΝ ΜΕΣΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΟΡΘΩΣΗΣ

Έχει περάσει ένας χρόνος και πέντε μήνες από τη μέρα που όλη η ανθρωπότητα καθηλώθηκε από την εξέλιξη που πήρε ένας υποθαλάσσιος σεισμός στη νότια Ασία. Τα αλληπάλληλα υπερμεγέθη κύματα που δημιουργήθηκαν, προκάλεσαν χάος σε τεράστια ακτίνα. Στην Ταϊλάνδη, την Ινδία, την Ινδονησία, τη Σρι Λάνκα, τις Μαλδίβες, τη Σομαλία και τις Σεϋχέλλες, χιλιάδες άνθρωποι πνίγηκαν, χιλιάδες έχασαν τους οικείους τους και χιλιάδες έμειναν άστεγοι και έχασαν όλη τους την περιουσία κάτω από το νερό, του οποίου η ορμή βρήκε διέξοδο αρκετά χιλιόμετρα μέσα στη στεριά.

Η πληγή φαινόταν αγιάτρευτη. Κι όμως, μόνο ενάμιση χρόνο μετά, τα ξενοδοχεία έχουν επισκευαστεί, τα περισσότερα σπίτια έχουν επιδιορθωθεί και ολόκληρη η ζωή έχει ξεκινήσει από την αρχή, για να υποδεχτεί και πάλι τον τουρισμό, ο οποίος είναι πιθανώς η μόνη λύση για να σταθούν οι ντόπιοι οικονομικά στα πόδια τους. «Ο τουρισμός θα μας θεραπεύσει», ήταν το λογότυπο σε όλες τις διαφημίσεις για τουριστική επίσκεψη στην Ταϊλάνδη, περιοχές της οποίας επλήγησαν περισσότερο.

Με τόσο μεγάλη έμφαση να δίνεται – και όχι άδικα – στο tsunami, κάποιοι σκέφτηκαν να εκμεταλλευτούν το γεγονός ότι μία φυσική καταστροφή μπορεί να στρέψει τόσα βλέμματα προς μία κατεύθυνση. Ελάχιστες εβδομάδες μετά το tsunami, στήθηκε ένα εμπορικό παζάρι, στο οποίο κανείς μπορούσε να βρει από μπλουζάκια με κύματα και DVD με στιγμιότυπα της καταστροφής, έως και πίνακες ζωγραφικής που απεικόνιζαν ανθρώπους να τρέχουν για να σωθούν από τα τεράστια κύματα.

Η εμπορικότητα του φαινομένου δεν άργησε να εξελιχτεί ακόμα περισσότερο. Οι κάτοικοι περιοχών, όπως το Πουκέ, υπέφεραν λόγω της οικονομικής τους κατάστασης και οι κυβερνήσεις ήταν σχεδόν ανήμπορες να βοηθήσουν όλους όσους είχαν καταστραφεί, ενώ η βοήθεια που κατέφτανε από άλλα κράτη, δεν αρκούσε για όλους. Οι περισσότεροι δεν είχαν πλέον απολύτως κανέναν άλλο πόρο ζωής και έπρεπε να βρεθεί μια λύση τάχιστα.

Οι περιοχές που επλήγησαν περισσότερο ήταν ήδη γνωστές για τις φυσικές τους ομορφιές, αλλά επίσης είχαν και τη φήμη των σεξουαλικών προορισμών και εκεί θα έπρεπε να στηριχτούν για να συνεχίσουν να επιβιώνουν. Όλα τα χρόνια που οι περιοχές αυτές προσπαθούσαν να ξετινάξουν από πάνω τους το χαρακτηρισμό «σεξουαλικοί προορισμοί», διαγράφηκαν μονομιάς και ξεκίνησε ένας αγώνας

δρόμου για το ποιο κράτος θα προσέλκυε τους περισσότερους σεξουαλικούς τουρίστες.

Το γεγονός ότι η σεξουαλικότητα που ενέπνεαν αυτές οι χώρες ήταν ήδη διαδεδομένη, έγινε λαβή για κατηγορίες από προληπτικούς και θρησκόληπτους να κατηγορήσουν τις σεξουαλικές δραστηριότητες που λάμβαναν χώρα για τη φυσική καταστροφή. Ένα σημάδι από το Θεό ή μια προειδοποίηση για το μέλλον, οι φανατικοί οπαδοί των οiwωνών θεώρησαν ότι η κατάσταση είχε φτάσει στο απροχώρητο. Η ζωή απέδειξε ειρωνικά ότι εκεί έπρεπε να στηριχτούν και πάλι για να ανακάμψουν οικονομικά.

Η πορνεία είναι τεχνικά παράνομη στην Ταϊλάνδη, αλλά ανάμεσα στους Ταϊλανδούς δεν υπάρχει ντροπή για αυτό που κάνουν. Οι τουρίστες είναι και πάλι σε θέση να θαυμάσουν τις ομορφιές της άγριας φύσης σε συνδιασμό με την άγρια ομορφιά που προσφέρουν οι ντόπιες παρουσίες. Τα χρήματα που αφήνουν οι τουρίστες για τις σεξουαλικές υπηρεσίες που μπορούν να προσφέρουν οι εργαζόμενοι – πλέον – στην πορνεία, είναι πολύ λίγα σε σχέση με αυτά που χρειάζονται οι ντόπιοι για να ανακάμψουν. Ωστόσο, και τα χρήματα που ζητούν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι είναι επίσης λίγα, γιατί η ανάγκη δεν τους έχει αφήσει περιθώρια απαιτήσεων. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα τις επισκέψεις ακόμα περισσότερων τουριστών, οι οποίοι επιζητούν φτηνές σεξουαλικές υπηρεσίες.

Προς το παρόν, φαίνεται πως η δίοδος που βρήκαν οι ντόπιοι κάτοικοι της Ταϊλάνδης και άλλων περιοχών που είχαν καταστροφές από το tsunami, έχει αντίκρισμα, αφού λίγα είναι εκείνα που θυμίζουν ακόμα πως η παλίρροια άλλαξε τον τρόπο ζωής εκατομμυρίων ανθρώπων. Η προώθηση του σεξουαλικού τουρισμού στις πληγείσες περιοχές συνεχίζεται, το ίδιο και η προσπάθεια για αναστήλωση των κτιρίων και της ψυχικής διάθεσης των ντόπιων. Ποιος όμως μπορεί να κατηγορήσει τα άτομα αυτά για τις ενέργειές τους;

5. Η CAPE TOWN ΠΡΟΩΘΕΙ ΤΟ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟ ΤΟΥΡΙΣΜΟ

Η Cape Town, το κυριότερο τουριστικό θέρετρο της Νοτίου Αφρικής, που δέχεται κάθε χρόνο πάνω από 1,2 εκ. ξένους τουρίστες, σχεδιάζει να αυξάνει το μερίδιο που της αναλογεί στην παγκόσμια τουριστική αγορά, προωθώντας την πόλη ως

παγκοσμίου φήμης προορισμό για σεξουαλικό τουρισμό. Ένας νέος οργανισμός, ο Cape Town Tourism (CTT), δημιουργήθηκε το 1998, σαν μία προσπάθεια να σταματήσει την πρόσφατη μείωση των τουριστικών επισκέψεων. Λέγεται πως ο CTT μίσθωσε άτομα για να συμβουλεύουν τους τουρίστες γύρω από τις υπηρεσίες των ιερόδουλων που μπορούσαν να προσφερθούν στην πόλη.

Η διευθύντρια του οργανισμού, Cheryl Ozinsky, διέψευσε την κατηγορία αυτή στο κανάλι BBC, προσθέτοντας: «το μόνο που κάναμε, ήταν να διαχειριστούμε κατάλληλα μία ήδη υπάρχουσα υπηρεσία». Ισχυρίστηκε επίσης ότι ο οργανισμός θα επικεντρωνόταν στις δίκαιες συνθήκες μεταχείρισης των εργαζομένων στην πορνεία, στους ελέγχους υγιεινής και τις φαρμακευτικές αγωγές προς τα άτομα αυτά. Αυτό θα βοηθούσε στον αγώνα ενάντια στο AIDS, υποστήριξε, όπως θα έπρεπε να κάνει εξ αρχής όποιος προορισμός ήθελε να έχει σεξουαλικό τουρισμό. Η διευθύντρια του CTT τόνισε επίσης ότι «η εναλλακτική θα ήταν να αγνοηθεί το θέμα, αλλά κλείνοντας τα μάτια δεν εξαφανίζεις μια ενοχλητική κατάσταση».

Η πορνεία είναι απαγορευμένη στην Cape Town και για την ακρίβεια αποτελεί ποινικό αδίκημα υπό το νόμο 23 του 1957. Παρόλα αυτά, το σχέδιο της νοτιοαφρικανικής πρωτεύουσας, που ακόμα εξελίσσεται, φαίνεται να έχει τις ευλογίες της κυβέρνησης, αλλά και των τοπικών αρχών.

6. ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΡΙΟ ΝΤΕ ΤΖΑΝΕΙΡΟ

Το Ρίο ντε Τζανέιρο είναι ο πιο γνωστός προορισμός παγκοσμίως για τον εορτασμό του καρναβαλιού. Καθώς οι καιρικές συνθήκες το επιτρέπουν, εκατομμύρια άνθρωποι συγκεντρώνονται στην πολιτισμική αυτή πόλη της Βραζιλίας, για να διασκεδάσουν στους ξέφρενους ρυθμούς του καρναβαλιού. Υπολογίζεται ότι περίπου τέσσερα εκατομμύρια άτομα ταξιδεύουν προς το Ρίο ντε Τζανέιρο τη συγκεκριμένη περίοδο, το 80 % του οποίου έχει ως σκοπό το σεξουαλικό τουρισμό, πέρα από την παρακολούθηση του διάσημου συμβάντος.

Είναι ευνόητο ότι για τη σεξουαλική εξυπηρέτηση τόσων ατόμων σε τόσο λίγο διάστημα, όσο αυτό που διαρκεί το καρναβάλι, χρειάζονται πολλά άτομα που να εργάζονται στην πορνεία. Η Λατινική Αμερική είναι γνωστή για το παρελθόν που έχει στην πορνεία και το σεξουαλικό τουρισμό. Το Ρίο ντε Τζανέιρο είναι η

πρωτεύουσα του σεξουαλικού τουρισμού και της πορνείας κατά την περίοδο του καρναβαλιού, με την παιδική πορνεία να ακμάζει και τους εργαζόμενους στην πορνεία γενικά, να φτάνουν τις 45.000.

Έως σήμερα δεν έχει γίνει έμπρακτα καμία προσπάθεια να απαγορευτεί η πορνεία και η παιδική πορνεία στο Ρίο ντε Τζανέιρο. Λόγω του καρναβαλιού που συγκεντρώνει άτομα από ολόκληρο τον κόσμο, οι σωματέμποροι βρίσκονται στον παράδεισο της πορνείας και η ζήτηση που έχει το εξζητημένο αυτό προϊόν δένει τα χέρια των υπευθύνων, καθώς ο τουρισμός αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους οικονομικούς πόρους, όχι μόνο της πόλης του Ρίο, αλλά και ολόκληρης της Βραζιλίας.

7. ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΠΟΡΝΕΙΑ

Για να προσδιοριστεί η πιθανότητα της μετάδοσης του ιού HIV από τις ιερόδουλες στους τουρίστες, έγινε μια έρευνα στους οίκους ανοχής επάνω στις σεξουαλικές πρακτικές που ακολουθούν οι ιερόδουλες. Όσες ιερόδουλες πήραν μέρος στην έρευνα, έπρεπε να δώσουν δημογραφικές πληροφορίες, όπως ηλικία και μορφωτικό επίπεδο και να δηλώσουν εάν ήταν υπό την επήρεια αλκοόλ και / ή ευφορικών ουσιών και αν χρησιμοποίησαν κάποιο μέτρο προφύλαξης.

Η πλειοψηφία όσων απάντησαν ήταν μεταξύ δεκαέξι και δεκαοχτώ ετών, λίγες από αυτές δήλωσαν ότι είχαν παρακολουθήσει τις πρώτες τάξεις του σχολείου και οι περισσότερες παραδέχτηκαν ότι βρίσκονταν υπό την επήρεια αλκοόλ, αλλά όχι ναρκωτικών ουσιών την ώρα της δουλειάς. Οι περισσότερες απάντησαν ότι καταναλώναν αλκοόλ μαζί με τον πελάτη πριν την εργασία τους και φρόντιζαν να καταναλώσει και ο πελάτης όσο το δυνατόν περισσότερο αλκοόλ. Και αυτές που είχαν κάνει χρήση ναρκωτικών όμως, υποστήριξαν ότι δεν είχαν χρησιμοποιήσει βελόνες. Επίσης, οι περισσότερες από αυτές που απάντησαν, είπαν ότι χρησιμοποιούσαν μέτρα προφύλαξης με τους πελάτες.

Σύμφωνα με τις απαντήσεις τους, υπάρχει αρκετά μεγάλη πιθανότητα να διαδίδεται το AIDS και τα άλλα αφροδίσια νοσήματα από τους εργαζόμενους στην πορνεία. Μία σεξουαλική επαφή χωρίς προφυλάξεις είναι αρκετή για να μεταδώσει τον ιό και όλες απάντησαν ότι αυτή η μία φορά έχει υπάρξει σίγουρα. Το 57,9 % όλων των ερωτηθέντων είπαν ότι η χρηματική αμοιβή ήταν ο λόγος που δεν χρησιμοποιούσαν πάντα μέτρα προφύλαξης.

Εκτός από τα άτομα που εργάζονταν στην πορνεία, ερωτήθηκαν επίσης και οι πελάτες τους, οι οποίοι συμφώνησαν απόλυτα μαζί τους σε όλες τις περιπτώσεις. Το τελευταίο αποτέλεσμα που βγήκε από την έρευνα, ήταν το γεγονός ότι οι περισσότεροι πελάτες στους οίκους ανοχής είναι αλλοδαποί.

8. ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΑ ΣΕΝΑΡΙΑ

Επί του παρόντος, τα στοιχεία και οι πληροφορίες που υπάρχουν πάνω στη μετάδοση των αφροδισίων νοσημάτων λόγω της έλλειψης δραστικών μέτρων προφύλαξης κατά τη διάρκεια των σεξουαλικών επαφών των εργαζομένων στην πορνεία με τους πελάτες, δείχνουν ότι η εξάπλωσή τους θα συνεχίσει με γρήγορους ρυθμούς. Όλα δείχνουν ότι η εθνικότητα του κάθε ατόμου θα παίζει πολύ σημαντικό ρόλο στην εξάπλωση των νοσημάτων αυτών, αφού η Αυστραλιανή κυβέρνηση και αρκετές από τις Ευρωπαϊκές και Αμερικανικές κυβερνήσεις έχουν χρηματοδοτήσει εκπαιδευτικά προγράμματα για να αυξήσουν τις πιθανότητες ασφαλών σεξουαλικών επαφών στους πολίτες τους.

Δυστυχώς, το επίπεδο άγνοιας των τουριστών στις νεότερες γενιές, αντί να γίνεται όλο και υψηλότερο, έχει πάρει αντίθετη κλίση και έχει καταλήξει πολύ χαμηλότερα από όσο θα ευχόμασταν. Η Ρωσία, για παράδειγμα, από την οποία έχουν αρχίσει εκδρομές με περισσότερα άτομα απ' ό,τι παλιότερα, φαίνεται να μη γνωρίζει καλά τους κινδύνους που μπορούν να υπάρξουν μέσα από μία και μοναδική σεξουαλική επαφή. Παρόλα αυτά, χώρες όπως η Κίνα, έχουν παρουσιάσει στο κοινό μαζικές εκστρατείες υγείας και προγράμματα για να γίνουν γνωστοί στους νέους οι τρόποι προφύλαξης, γιατί σε αυτή την περίπτωση η άμυνα είναι σίγουρα η καλύτερη επίθεση.

Αν παρθεί η απόφαση να από-εγκληματικοποιηθεί ο σεξουαλικός τουρισμός, δηλαδή να νομιμοποιηθούν οι εργαζόμενοι στην πορνεία και να γίνουν νόμιμα όλα όσα - σε λογικά επίπεδα – σήμερα ντροπιάζουν και διώκονται από τις αρχές, είναι πολύ πιθανό ότι θα εδραιωθούν υψηλότερα επίπεδα τόσο στον τομέα υγείας, όσο και στους ίδιους τους εργαζόμενους. Κάτι τέτοιο θα βοηθήσει τα κράτη να καταπολεμήσουν τη μετάδοση επικίνδυνων ασθενειών, όπως ήδη γίνεται σε περιοχές της Γερμανίας, της Τουρκίας και της Αυστραλίας.

Από την άλλη πλευρά, αν δεν γίνει τίποτα και το πρόβλημα απλώς αγνοηθεί, τα τεράστια χρηματικά ποσά που κερδίζονται από την παράνομη πώληση και προώθηση του σεξ, έχουν πολλές πιθανότητες να συμβάλουν στην εξάπλωση των αφροδίσιων νοσημάτων διεθνώς και να προβάλλουν μία εξαιρετικά άσχημη εικόνα στις χώρες όπου το πρόβλημα δε θα είναι τόσο έντονο.

9. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Σαν συμπέρασμα, το Βιετνάμ θα πρέπει να επανεξετάσει τις πολιτικές του στρατηγικές που αφορούν την πορνεία. Ο σεξουαλικός τουρισμός είναι μία σημαντικότερη είσοδος ξένου κεφαλαίου, αλλά η αύξηση της ζήτησης για πορνεία υπό τις συνθήκες που είναι σήμερα μπορεί να φέρει καταστροφικά αποτελέσματα και να επηρεάσει την παγκόσμια υγεία. Ωστόσο, ο τουρισμός και συγκεκριμένα ο σεξουαλικός τουρισμός είναι αυτός που βοήθησε πολλές περιοχές στο παρελθόν να ορθοποδήσουν οικονομικά και να μπορέσουν να βγουν από το οικονομικό αδιέξοδο των φυσικών καταστροφών.

Μία λύση για να βελτιωθεί η κατάσταση και να μειωθεί ο ρυθμός εξάπλωσης των αφροδίσιων νοσημάτων, είναι να ενημερωθούν όλοι και να χρησιμοποιούνται τα απαραίτητα μέτρα προφύλαξης πριν από κάθε σεξουαλική επαφή μεταξύ εργαζομένων στην πορνεία και πελατών. Η λύση δηλαδή, έγκειται ουσιαστικά στην καλύτερη εκπαίδευση των παιδιών από τα πρώτα χρόνια της ζωής τους, ώστε να πάρουν στα σοβαρά την επικινδυνότητα της κατάστασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

1. Η ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Για το ευρύ κοινό, η σεξουαλική επιθυμία ήταν πάντοτε ταυτόσημη με τη βιολογική ανάγκη. Η σεξουαλική επιθυμία όμως, δεν μπορεί να ταυτιστεί και με τη σεξουαλική επαφή, γιατί η δεύτερη χρησιμοποιείται μόνο για σεξουαλικές δραστηριότητες που είναι απόλυτα νόμιμες. Για κοινωνική αποδοχή και πολιτική ορθότητα, αρκεί η λέξη «βιολογική». Ωστόσο, το σεξ είναι πολύ πιο πολύπλοκο από μια βιολογική ανάγκη, γιατί υπάρχει ένα κοινωνικό παρελθόν πίσω από αυτό που οι άνθρωποι θεωρούν ως το ιδανικό και από αυτό που αποκλείουν ως απρεπές. Οι ερωτικές επιθυμίες απαιτούν παράξενους, ασυνήθιστους και μη βιολογικούς τρόπους εκπλήρωσης. Οι απαιτήσεις μπορεί να είναι δημιουργικές, αλλά και βίαιες.

Ο σεξουαλικός τουρισμός εξηγείται με μη βιολογικούς παράγοντες. Για παράδειγμα, το σεξ μεταξύ ενός τουρίστα και μιας ντόπιας ιερόδουλης δεν θεωρείται σημαντικό, αλλά κανείς από τους δύο δε νιώθει το ίδιο. Παρ' ό,τι συχνά δεν υπάρχει ιδιαίτερη λεκτική επικοινωνία, οι περισσότεροι αισθάνονται την ανάγκη να συστηθούν, σε όποια γλώσσα μπορούν.

Ποιος θεωρείται τουρίστας με σκοπό το σεξ; Μια έρευνα που έγινε στις διαφημίσεις για τον σεξουαλικό τουρισμό, έδειξε ότι το κύριο αντικείμενο – στόχος των διαφημίσεων αυτών ήταν ένας άντρας που περνάει την κρίση της μέσης ηλικίας, που έχει κουραστεί από τις φεμινιστικές προσπάθειες για απελευθέρωση των γυναικών και από τη ρουτίνα της σεξουαλικής του ζωής. Θα μπορούσε να είναι οποιοσδήποτε άντρας, οποιασδήποτε κοινωνικής και οικονομικής θέσης. Η παγκοσμιοποίηση έχει συντελέσει, ώστε ο καθένας να μπορεί να ταξιδέψει ακόμα και στις πλέον απομακρυσμένες γωνιές του πλανήτη. Ταυτόχρονα έχει επιτρέψει την απελευθέρωση των σεξουαλικών προτιμήσεων, με αποτέλεσμα την έναρξη μιας εποχής, όπου κάθε άνθρωπος είναι ελεύθερος να χειριστεί μόνος του το χρόνο του.

Στην ιστορία της σεξουαλικότητας, η σύνδεση ανάμεσα στη σεξουαλική επαφή και τη βία παραμένει συγκαλυμμένη, αν και έχει γίνει δεκτή η ύπαρξή της στα σκοτεινά ενδόμυχα του ανθρώπου. Στο προσκήνιο έχει βγει η μεταφυσική και ρομαντική πλευρά της σεξουαλικότητας. Οι επικίνδυνες και ισχυρές δυνάμεις της ταυτότητας, τα συστήματα και τα ταμπού (οι ενοχές απρεπούς πράξης) και οι

απαγορεύσεις που οι κοινωνίες έχουν ανορθώσει για να ελέγξουν αυτές τις δυνάμεις, συχνά δεν περιλαμβάνουν καμία απάντηση στο ερώτημα «γιατί χρειαζόμαστε αυτά τα ταμπού».

Χωρίς αυτή την πολυπόθητη απάντηση, η ανυπόμονη συμπεριφορά της λαχτάρας και της λαγνείας ξεφεύγει από κάθε έλεγχο. Επαναστατικές θεωρίες που θέλουν τον Έρωτα να νικάει κατά κράτος τον Θάνατο, δεν έχουν επίσης μπορέσει να εξηγήσουν το λόγο για τον οποίο οι δυνάμεις της βίας και της καταστροφής, του σαδομαζοχισμού και άλλων μορφών βίας έχουν συνεχίσει να κυριαρχούν στην ιστορία της σεξουαλικότητας (Rattray Taylor 1965, *Sex in History*).

Παρόλο που σήμερα είναι ξεκάθαρο ότι ο τουρισμός δεν εκθέτει μόνο τη δημιουργική πλευρά της σεξουαλικότητας, συνεχώς δημιουργούνται θύματα της δυσάρεστης πλευράς της σεξουαλικότητας. Η αποδοχή της πορνείας δείχνει ένα είδος κοινωνικής συνομοσίας ανάμεσα σε αυτούς που αποφασίζουν ποια θα είναι τα κοινωνικά πρότυπα και σε αυτά που θεωρούν ως πρόποντα. Για το λόγο αυτό, η πορνεία βρίσκεται στην κόχη της νομιμότητας με την παρανομία και αποτελεί το αρχαιότερο επάγγελμα, γιατί κάποιοι άνθρωποι έχουν να πάρουν μια απόφαση που είναι δίκικο μαχαίρι: να εργαστούν στην πορνεία ή να κλείσουν κάθε πόρο εσόδων.

Πιο δυσάρεστο και από το γεγονός της ύπαρξης της πορνείας, είναι όμως το γεγονός ότι η πορνεία παρουσιάζεται από τις κυβερνήσεις σαν ένα «αναγκαίο κακό» για την εξυπηρέτηση των τουριστών και δεν νομιμοποιείται, χρησιμοποιώντας σαν βαλβίδα ασφαλείας κοινωνική προκατάληψη. Το αποτέλεσμα είναι να υπάρχουν άνθρωποι κατατρεγμένοι κοινωνικά για πάντα, που αντιμετωπίζονται επίσης σαν «αναγκαίο κακό», φυσική συνέπεια της πορνείας. Έχει γίνει προσπάθεια να νομιμοποιηθεί εξ ολοκλήρου η πορνεία και να αποκτήσουν οι εργαζόμενοι σε αυτήν τα ίδια δικαιώματα με όλους τους άλλους εργαζόμενους. Ωστόσο, κυβερνητικοί οργανισμοί (NGO), φεμινιστικοί οργανισμοί και άλλοι οργανισμοί που ασχολούνται με τα ανθρώπινα δικαιώματα, αντιστέκονται σε αυτή την προσπάθεια.

Ας ξεκινήσουμε με τη σεξουαλική παρενόχληση σαν απειλή και σαν έγκριση. Η παρενόχληση έγκειται στον ισχυρισμό ότι η το άτομο που παρενοχλείται - που τις περισσότερες φορές πρόκειται για γυναίκα, αλλά όχι πάντα - υπάρχει μόνο για να προσφέρει σεξουαλική ευχαρίστηση στο άτομο που ασκεί την πίεση, είναι αντικείμενο και όχι υποκείμενο και δεν έχει ίσα σεξουαλικά δικαιώματα. Ανήκει στο ισχυρότερο (σωματικά ή ψυχολογικά) άτομο και εκείνο παίρνει τις αποφάσεις. Το αντικείμενο λοιπόν, της παρενόχλησης είναι ευάλωτο και αδύναμο και νιώθει πολύ

εύκολα φόβο. Σύμφωνα με ψυχολογικές έρευνες, νιώθει συνήθως και έλξη προς το δυνατότερο άτομο, γι' αυτό και δεν αντιδρά πάντα (Kitzenger 1985, Woman's Experience of Sex).

Στην Ασία, οι ετεροφυλικές σχέσεις είναι μια έκφραση κοινωνικής ανισότητας. Η κακοποίηση παιδιών, η αιμομιξία και ο βιασμός είναι σήμερα γνωστά αδικήματα. Ομάδες υποστήριξης και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης συχνά ασχολούνται με τέτοια περιστατικά και βγάζουν στο φως τους δυνατούς δεσμούς που κρύβονται πίσω τους. Αυτές οι βιολογικές ανάγκες που ήταν κρυμμένες τόσο καιρό, βγαίνουν τώρα στην επιφάνεια και κανενός είδους κοινωνία δεν είναι στο απυρόβλητο.

Η πορνεία είναι ένα κανάλι βίας, η οποία διοχετεύεται σε άτομα που δεν είναι αγαπητά, σεβαστά ή έστω ελεγχόμενα από το άτομο που ασκεί τη βία. Τα χρήματα δίνουν τη δύναμη και την εξουσία πάνω στα άτομα που εργάζονται στην πορνεία, πολλά από τα οποία είναι θύματα του ίδιου τους χαμηλού κοινωνικοπολιτικού επιπέδου, της πίεσης από την οικογένεια, των φυσικών καταστροφών και της εμπορευματοποίησης της ανθρώπινης σάρκας. Αρκετά από αυτά τα άτομα εργάζονται στο σεξουαλικό τουρισμό, όπου οι τουρίστες μπορούν για λίγο να αποκτήσουν δύναμη πάνω τους και να κάνουν πράγματα που ίσως δεν μπορούν στην πατρίδα τους, ακόμα και αν δεν ανήκουν στις ανώτερες κοινωνικές τάξεις.

Η μεγαλύτερη ώθηση για την αποκάλυψη, την προσοχή και τη μετρίαση των εμπορευματοποιημένων σεξουαλικών δραστηριοτήτων, δόθηκε μέσα από την ανάγκη να ελεγχθεί η εξάπλωση του ιού του AIDS, για τον οποίο γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά ότι μεταδίδεται κυρίως με τη σεξουαλική επαφή, είναι θανατηφόρος και μέχρι σήμερα έχουν αποτύχει οι προσπάθειες για να βρεθεί αντίδοτο. Οι εργαζόμενοι στην πορνεία είναι οι υπ' αριθμόν ένα εκτεθειμένοι στον κίνδυνο μόλυνσης από τον ιό, καθώς τα μέτρα ασφάλειας είναι σχεδόν ανύπαρκτα σε πολλές περιπτώσεις.

Οι έρευνες έχουν ξεσκεπάσει ένα κομμάτι της εγκληματικής σύνδεσης που υπάρχει ανάμεσα στην πορνεία και το εμπόριο. Αυτή ακριβώς η σύνδεση υπήρξε το κεντρικό θέμα συζήτησης σε μια μεγάλη εκστρατεία δράσης και αντίδρασης στο Πεκίνο το 1995. Το φαινόμενο περιγράφηκε ως η πλέον ανυπόφορη μορφή δουλείας σήμερα. Στη Νότια Ασία, το πρόβλημα είναι πιο έντονο στη Μπομπάη, το Νεπάλ, την Καλκούτα, το Μπαγκλαντές και το Πακιστάν.

Η πορνεία όμως, δεν είναι το μοναδικό πρόβλημα που χρήζει αντιμετώπισης. Το ανθρώπινο εμπόριο δεν περιορίζεται στη σεξουαλική και οικονομική εκμετάλλευση. Σε κάποιες περιοχές της Ασίας γίνονται επίσης αγοραπωλησίες ατόμων, τα οποία

μεταφέρονται πολλές φορές σε άλλη χώρα με τη βία και συνεχίζουν τη ζωή τους μακριά από το σπίτι τους στην ίδια άβολη κατάσταση.

Σύμφωνα με τη UNIFEM, εκτιμάται ότι περίπου δύο εκατομμύρια παιδιά ωθούνται στην πορνεία κάθε χρόνο. Τη δυσάρεστη πρωτιά έχει το νοτιότερο άκρο της Ασίας, όπου υπάρχει περίπου ένα εκατομμύριο παιδιών κάτω των δεκαέξι ετών σε οίκους ανοχής μόνο, αλλά ο αριθμός είναι εξαιρετικά δύσκολο να γίνει πιο ακριβής. Περίπου δώδεκα χιλιάδες παιδιά εξυπηρετούν σεξουαλικά τους τουρίστες στο Νεπάλ και τις Ινδίες και γύρω στις διακόσιες χιλιάδες άτομα (γυναίκες και παιδιά) πωλήθηκαν από το Νεπάλ στις Ινδίες για τον ίδιο σκοπό μέχρι το 1998, από τα οποία το 10 % ήταν μεταξύ δέκα και δεκατεσσάρων ετών, σύμφωνα πάντα με τα στατιστικά στοιχεία της UNIFEM. Τουλάχιστον 50 % των εκατό χιλιάδων ατόμων που εργάζονται στην πορνεία στην Μπομπάη κατάγονται από το Νεπάλ, ενώ την ίδια στιγμή, τα στατιστικά στοιχεία στις Ινδίες τοποθετούν αυτό το ποσοστό στο 5 %.

Παρόλο που οι τουρίστες σε ινδικούς οίκους ανοχής προτιμούσαν πάντοτε τα κορίτσια από το Νεπάλ και ήταν ευρέως γνωστό πως γινόταν ανθρωπινή αγοραπωλησία εκεί, για την «πολιτισμένη» κοινωνία, η πρώτη προσπάθεια για εξάρθρωση αυτού του παράνομου και εγκληματικού εμπορίου έγινε σε έναν από τους πιο δημοφιλείς οίκους ανοχής της Μπομπάης, το Kamathipura. Με την πίεση της Εθνικής Επιτροπής Γυναικών, οι αρχές ελευθέρωσαν από τον οίκο 450 κορίτσια από το Νεπάλ, σε μια προσπάθεια για καταπολέμηση της παιδικής πορνείας. Τα διακόσια από αυτά ήταν πολύ μικρής ηλικίας και ήταν ήδη προσβεβλημένα από τον ιό του AIDS όταν τα οδήγησαν πίσω στο Κατμαντού.

Το εμπόριο ιερόδουλων είναι σήμερα ένα πολύ σημαντικό θέμα για τις Ινδίες και το Νεπάλ και η καταπολέμησή του εξακολουθεί να συζητείται. Πρόκειται για ένα ζήτημα που έχει πάρει μεγάλες διαστάσεις παγκοσμίως. Το εμπόριο αυτό συμπεριλαμβάνει πλέον ιστοσελίδες στο διαδίκτυο, αλλά η βία, η άσκηση εξουσίας και η στέρηση ελευθερίας παραμένουν ακόμη τα κύρια χαρακτηριστικά του. Είναι ειρωνικό το γεγονός ότι σαν εγκληματίες αντιμετωπίζονται οι ίδιοι οι εργαζόμενοι στην πορνεία και όχι οι άνθρωποι που τους αναγκάζουν σε αυτή. Παρόλα αυτά, το οικονομικό όφελος για την Ασία, είναι τόσο μεγάλο, ώστε είναι σίγουρο πως το φαινόμενο θα πάρει και μεγαλύτερες διαστάσεις.

Σήμερα, το Νεπάλ δέχεται τεράστιες πιέσεις από Διεθνή Προγράμματα Δόμησης Και Προσαρμογής και την World Bank για ταχύτατη ανάπτυξη του τουρισμού. Έχουν ήδη δημιουργηθεί κάποια τουριστικά κέντρα και υπάρχουν πολλές βιομηχανίες

χαλιών, οι οποίες απασχολούν άτομα χαμηλής ηλικίας, συνήθως κορίτσια, που τις περισσότερες φορές καταλήγουν στην πορνεία, γιατί παρασύρονται από τις υποσχέσεις των επιτήδειων για γάμο με Δυτικούς και μια καλύτερη ζωή.

Τα νεαρά άτομα κάποιων εθνικών ομάδων, όπως οι Δαλίτες, αλλά και πολλών άλλων φυλών, προορίζονται για την πορνεία από την αρχή της ζωής τους, είτε στο Νεπάλ, είτε σε οίκους ανοχής της Ινδίας. Το 1996 3.138 κορίτσια πωλήθηκαν από δεκαεννιά Επαρχιακές Αναπτυσσόμενες Κομητείες από την περιοχή του Νουκαγούτ μόνο. Τετρακόσια κορίτσια προέρχονταν από ένα και μόνο χωριό, το Γκιανπέντι. Οι αγοραπωλησίες σήμερα έχουν στραφεί και προς το ανατολικό Νεπάλ, στην περιοχή του Μόρανγκ.

2. ΚΑΤΗΓΟΡΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Οι ερευνητές έχουν χωρίσει το εμπόριο σάρκας σε δύο κατηγορίες: το «σκληρό» ή καταναγκαστικό εμπόριο και το «μαλακό» εμπόριο ή την παρακίνηση από την οικογένεια. Από τους χαρακτηρισμούς μπορεί κανείς να καταλάβει τον τρόπο με τον οποίο γίνεται το ανθρώπινο εμπόριο και την οδό που ακολουθεί σε κάθε περίπτωση.

Οι έμποροι που αναγκάζουν ένα άτομο στην πορνεία και κάνουν «σκληρό» ή καταναγκαστικό εμπόριο, συνήθως το πλησιάζουν φιλικά και του πλάθουν έναν ιδανικό κόσμο, έξω από τα σύνορα του χωριού ή της κοινότητας. Τα θύματα, που είναι πολύ νεαρής ηλικίας, εντελώς αμόρφωτα και εξαιρετικά εύπιστα, παγιδεύονται σε μία παγίδα που δε χρειάζεται να είναι καν καλοστημένη. Έχουν τόσο μεγάλη ανάγκη να βιώσουν κάτι διαφορετικό από την εξευτελιστική φτώχεια, ώστε μπλέκονται εθελήματα στον ιστό. Ενθουσιάζονται από τα δώρα που τους προσφέρονται και το κύρος και την αίγλη που έχει ο έμπορος.

Οι έμποροι, αφού κερδίσουν την εμπιστοσύνη των ατόμων – τα οποία είναι συνήθως νεαρά κορίτσια -, τους προσφέρουν δουλειά σαν καμαριέρες σε μεγάλες πόλεις, ακόμα και σαν ηθοποιοί σε αστικό κέντρο. Μία ταινία είναι αρκετή για να παρασύρει οποιοδήποτε άτομο έχει το σενάριο της ταινίας σαν όνειρο ζωής. Μία ακόμη μέθοδος είναι ένας λευκός γάμος. Τις περισσότερες φορές προσφέρονται χρήματα σε κάποιο άτομο για να κάνει λευκό γάμο μαζί τους και φυσικά να εξαφανιστεί αμέσως μετά τη μεταφορά των υποψήφιων ιερόδουλων στον οίκο ανοχής

που πρόκειται να περάσουν τα επόμενα χρόνια της ζωής τους. στις περισσότερες των περιπτώσεων, οι γονείς δε μαθαίνουν ποτέ που είναι τα παιδιά τους.

Τα προάστια του Κατμαντού, που είναι γεμάτα με βιομηχανίες χαλιών και φτηνών ρούχων, είναι μία από τις περιοχές από όπου παίρνουν πολύ εύκολα οι έμποροι νεαρά κορίτσια. Όποια και αν είναι η περιοχή, ο τρόπος παραμένει ο ίδιος. Τα κορίτσια πείθονται με μεγάλη ευκολία να φύγουν από το σπίτι τους, μόλις τους προσφερθεί ένας μισθός, έστω και εξευτελιστικός, ή ένας γάμος. Κατά τη μεταφορά τους από το ένα μέρος στο άλλο, γίνεται συχνά χρήση ναρκωτικών ουσιών, ώστε να μη μπορέσουν να φέρουν αντίρρηση σε δημόσιους χώρους, όπως αεροδρόμια, τραίνα και δρόμους. Κάποιες φορές, τους εμπόρους βοηθούν εργαζόμενοι στα σύνορα, αστυνομικοί και πολιτικοί και αυτός είναι ένας ακόμα λόγος που δεν βγαίνουν στη δημοσιότητα πολλές περιπτώσεις.

Το «μαλακό» εμπόριο επαφίεται στην παρακίνηση που δέχονται τα παιδιά από το ίδιο τους το σπίτι. Οι γονείς σε κάποιες περιπτώσεις σπρώχνουν τα παιδιά τους στην πορνεία γιατί αυτή είναι ίσως η μοναδική ευκαιρία τους να σταματήσουν να τα συντηρούν. Σε κάποιες άλλες περιπτώσεις, οι γονείς εθελουφλούν ευχαρίστως, προκειμένου τα παιδιά τους να αποκτήσουν δικά τους έσοδα. Και στις δύο περιπτώσεις πρόκειται για παρακίνηση από το σπίτι, εφόσον οι γονείς που είναι υπεύθυνοι για το μέλλον των παιδιών δεν τα εμποδίζουν να εργαστούν στην πορνεία.

Αν και υπάρχουν πολύ λίγα ντοκουμέντα, είναι αρκετά κοινότυπο για τους συγκεκριμένους γονείς να στέλνουν τις κόρες τους στην Ινδία για να κερδίσουν το εισόδημά τους. οι οικογένειες μπορούν να είναι στερημένες από βασικές «πολυτέλειες», αλλά και αρκετά αχάριστες. Επιπλέον, οι γονείς δέχονται καλύτερα την προοπτική λίγων εσόδων από το παιδί τους, παρά την προοπτική ενός γάμου που δεν ξέρουν πόσο θα αργήσει.

Τα κορίτσια που στέλνονται συνήθως στην πορνεία είναι μεταξύ δώδεκα και δεκατεσσάρων ετών και είναι αρκετά αμφισβητήσιμη η υπόθεση του αν γνωρίζουν το μέλλον που τα περιμένει. Αμφίβολο είναι επίσης το πόσο καλά ενημερωμένα είναι για τις συνθήκες της εργασίας για την οποία προορίζονται, τις σεξουαλικές σχέσεις, τη βία, τα δικαιώματά τους, τις κακουχίες και τους τρόπους προστασίας από τα αφροδίσια νοσήματα.

Το «μαλακό» εμπόριο και οι δυτικές προσεγγίσεις στην πορνεία έχουν δημιουργήσει την εντύπωση ότι τα άτομα που ξεκινούν να εργάζονται στην πορνεία, το κάνουν γιατί κάπως έτσι είναι το έθιμο ή γιατί το θέλουν πολύ. Όμως πόσο

αυτόβουλο θεωρείται ένα ανήλικο άτομο που δεν έχει λάβει ούτε καν στοιχειώδη μόρφωση, ώστε να αποκτήσει τις δικές του απόψεις και να ενημερωθεί για τις συνθήκες που επικρατούν στη ζωή, που έχει μεγαλώσει μέσα στην φτώχεια και συνεπαίρνεται από κάθε τι ελπιδοφόρο και δεν υπάρχουν εναλλακτικές λύσεις για να σκεφτεί για να αποφύγει αυτό, στο οποίο η ίδια η οικογένεια το σπρώχνει;

Τα άτομα που τελικά καταλήγουν στην πορνεία δεν έχουν την ψυχική δύναμη να επαναστατήσουν ενάντια σε όλα όσα προδιαγράφουν την πορεία της ζωής τους. Το κύριο χαρακτηριστικό του «μαλακού» εμπορίου είναι η αδυναμία των ατόμων να ξεχωρίσουν ανάμεσα στην αίγλη που τους υπόσχεται μια καλύτερη ζωή και την εκμετάλλευση που παραμονεύει πίσω από την ελπίδα τους.

Είναι ξεκάθαρο ότι η φτώχεια είναι πολύ σημαντικός παράγοντας για κάποιο άτομο να εργαστεί στην πορνεία, δεν είναι όμως ο μοναδικός. Η ομορφιά και η αγνότητα των παιδιών που εξυπηρετούν σεξουαλικά τους τουρίστες και οι απαιτήσεις των ίδιων των τουριστών σπρώχνουν τα ηλικιακά τους όρια κάθε χρόνο και πιο κάτω. Οι σεξουαλικές δραστηριότητες σε πολύ τουριστικές περιοχές που έχουν αμόρφωτο μέσο όρο ντόπιου πληθυσμού, ανάμεσα σε τουρίστες και ντόπια άτομα πολύ νεαρής ηλικίας, είναι το κοινό μυστικό των κατοίκων και η διαίωσιση του φαινομένου υποβοηθείται, αντί να εμποδίζεται.

Η ζήτηση για πορνεία αυξάνεται όσο τα ταξίδια γίνονται προσιτά σε όλους. Οι οίκοι ανοχής που λειτουργούν σε τουριστικές περιοχές, δέχονται αρκετούς πελάτες ώστε εξαρτώνται οικονομικά από αυτούς ολόκληρες κοινωνίες. Τα ΜΜΕ έχουν προβάλει τη σεξουαλικότητα και υπάρχουν διαφημίσεις που προτείνουν στους τουρίστες να επισκεφτούν μια συγκεκριμένη περιοχή για σεξουαλικές δραστηριότητες και μόνο. Ποτέ όμως δεν πρέπει να αντιμετωπιστεί αυτή η ζήτηση και η αντίστοιχη προσφορά σαν μία απλή ανταλλαγή προϊόντων.

Οι ρίζες του εμπορίου σάρκας είναι πραγματικά πολύ βαθιές. Η στάση που κρατά ο καθένας απέναντι σε φαινόμενα τέτοιου τύπου διαφέρουν και σχετίζονται με τις αρχές, τη διαπαιδαγώγηση και το επίπεδο του κάθε ανθρώπου. Η γενική στάση που κρατάει ο κόσμος απέναντι στην πορνεία, τα άτομα που εργάζονται στην πορνεία και τα άτομα που δέχονται τις υπηρεσίες τους, έχει αρχίσει να αλλάζει τα τελευταία χρόνια, όπου έγινε πιο κατανοητό ότι οι ιερόδουλες είναι συνήθως θύματα της κοινωνικής τους θέσης και όχι άτομα που πρέπει να εξοριστούν.

Εδώ πρέπει να ξεκαθαριστεί ότι η φράση «σεξουαλικό θύμα» δεν ταυτίζεται με τις γυναίκες, αλλά με τα άτομα που εξυπηρετούν σεξουαλικά άλλα πρόσωπα,

ανεξάρτητα από το φύλο τους. Δεν πρέπει να παραμερίζονται οι γυναίκες που επισκέπτονται τουριστικές περιοχές με σκοπό να περάσουν τις διακοπές τους με ντόπιους, έναντι αμοιβής. Στο Νεπάλ και τις Ινδίες υπάρχουν μαρτυρίες ντόπιων αντρών που έχουν κακοποιηθεί σεξουαλικά από τουρίστριες. Ψυχολόγοι έχουν προσπαθήσει να δώσουν εξήγηση με την αιτιολογία ότι ο τουρίστας αποκτά αυτόματα ισχύ από την ιδιότητά του ως τουρίστας και δεν έχει να κάνει με το φύλο και τη σωματική δύναμη.

Συνεπώς, άντρες, γυναίκες και παιδιά μπορούν εξίσου να γίνουν θύματα των σεξουαλικών προτιμήσεων των τουριστών, αρκεί να βρεθούν στην ανάγκη να εργαστούν στην πορνεία για οποιονδήποτε λόγο. Το πρόβλημα δεν εστιάζεται μόνο στο Νεπάλ, τις Ινδίες ή οπουδήποτε αλλού συγκεκριμένα. Όσο κάποιοι άνθρωποι προχωρούν προς τον πολιτισμό και τον εξευγενισμό, τόσο κάποιες άλλοι υποκύπτουν στην ανάγκη και αναγκάζονται να στερηθούν τα βασικά τους δικαιώματα για χάρη του χρήματος.

3. Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΚΑΜΠΟΤΖΗΣ

Η Καμπότζη είναι ένα μικρό νησί - κρατίδιο, που βρίσκεται στην Ινδονησιακή Πενινσούλα. Η μοναδική παραλιακή διέξοδος που υπάρχει, είναι το λιμάνι νοτιοδυτικά του νησιού, όπου βρίσκεται η πόλη του Κόμπονγκ Σομ. Η Καμπότζη ήταν μια χώρα αρκετά αναπτυγμένη με καλοεδραιωμένες εμπορικές κατευθύνσεις και γόνιμες εκτάσεις γης για αγροκαλλιέργειες. Οι δεκαετίες που η Καμπότζη βρέθηκε εν τω μέσω εμφυλίου πολέμου, παρόλα αυτά, κατέστρεψαν τις υποδομές της, την κοινωνική της δομή, τα ηθικά της επίπεδα και την αξιοπρέπεια των κατοίκων της και την έφεραν πολλά χρόνια πίσω. Περισσότεροι από το 1/3 του πληθυσμού της δολοφονήθηκε βάνουσα κάτω από τις διαταγές του Πολ Ποτ και η εκπαίδευση παρέμεινε στάσιμη για περισσότερα από είκοσι χρόνια. Οι αγροτικές περιοχές της Καμπότζης σήμερα είναι ερημωμένη γη και η κοινωνία έχει απονεκρωθεί σε τέτοιο επίπεδο, ώστε η ανάπτυξη φαντάζει επιστημονική φαντασία.

Με την παρέμβαση της Μεταβατικής Αρχής Ηνωμένων Εθνών (UNTAC), ειρηνευτικών δυνάμεων και συμφωνιών ειρήνης στην Καμπότζη, η χώρα άρχισε δειλά να ανασαίνει και πάλι και να βλέπει ισχνά το φως της ειρήνης. Ο τουρισμός

ήταν η πρώτη επιχείρηση που άνθισε μετά το 1991, όταν τελειώσε ο πόλεμος. Για πρώτη φορά μετά από χρόνια, και άλλοι άνθρωποι εκτός από εκείνους των ειρηνευτικών δυνάμεων πέρασαν τα σύνορα. Έμποροι και τουρίστες από τις γειτονικές χώρες του Λάος, της Ταϊλάνδης, του Βιετνάμ και της Κίνας μπήκαν στη χώρα για επιχειρησιακές υποθέσεις και φτηνές σεξουαλικές υπηρεσίες.

Σε αντίθεση με άλλες ασιατικές χώρες, τα άτομα που εργάζονται στην πορνεία μέσα στους δρόμους είναι ελάχιστα. Οι περισσότερες ιερόδουλες εργάζονται σε οργανωμένα σωματεία μέσα σε οίκους ανοχής. Και σε αυτή την περίπτωση όμως, τα κορίτσια είναι πολύ μικρά σε ηλικία και δεν εργάζονται με τη θέλησή τους. συνήθως ξεκινούν τη δουλειά μεταξύ δέκα και δεκαέξι ετών, ενώ κάποια από αυτά μπορεί να είναι ακόμα και εννέα ετών και εκτιμάται ότι ο αριθμός τους στην Καμπότζη φτάνει τις 40.000. Τα περισσότερα κορίτσια προέρχονται από φτωχίες, αγροτικές οικογένειες ή πρόκειται για ορφανά πολέμου. Οι κοπέλες αυτές εξαπατούνται από τους εμπόρους λευκής σαρκός, που τις αφήνουν να πιστεύουν ότι θα τις πάνε στις μεγαλουπόλεις για μια καλύτερη ζωή, αλλά τελικά τις πουλάνε στους οίκους ανοχής.

Τα κορίτσια δέχονται μεγάλα χρηματικά ποσά για σεξουαλικές υπηρεσίες μία φορά: την πρώτη. Η αγνότητά τους πληρώνεται πολύ καλά, αλλά από εκεί και μετά αντιμετωπίζονται καθαρά σαν σκλάβες και αναγκάζονται να δουλεύουν για δεκαοχτώ ώρες τη μέρα. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι τα χρήματα μένουν στα χέρια τους. αμέσως, τους τα παίρνουν οι έμποροι οι οποίοι τις εκμεταλλεύονται. Τα κορίτσια αυτά είναι εκτεθειμένα σε κάθε είδους ταπείνωση, βίας και εξευτελισμού. Οι περισσότερες είναι ξυλοδαρμένες και πολύ συχνά είναι φορείς διάφορων ασθενειών. Λέγεται ότι οι στην Καμπότζη το ποσοστό των επαγγελματιών ιερόδουλων που έχουν θετικό αποτέλεσμα στο AIDS είναι 40 %. Το σεξουαλικό εμπόριο είναι ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που έχει να αντιμετωπίσει η κυβέρνηση του νησιού και υποβαθμίζει πολύ τον τουρισμό καθώς και την οικονομική ανάπτυξη της χώρας.

Η Καμπότζη είναι μια χώρα που τρέμει την προοπτική ενός νέου εμφυλίου, γιατί η κληρονομιά που της άφησε ο προηγούμενος εμφύλιός της είναι πραγματικά απεχθής. Πρόκειται για μία πανέμορφη χώρα, που κατέχει μερικά από τα σημαντικότερα πολιτιστικά μνημεία στον κόσμο, τα λεγόμενα «Μνημεία της Ανγκόρα». Τους 20.000 σταλθέντες από τα Ηνωμένα Έθνη, ακολούθησαν όμως διάφοροι επιτήδριοι, που κατάφεραν να αποσπάσουν μεγάλα τμήματα του πολιτισμού της και δεν άργησαν να εκμεταλλευτούν την ανάγκη στην οποία βρισκόταν η Καμπότζη εκείνη την περίοδο.

Οι πάμφθηνες σεξουαλικές υπηρεσίες έγιναν φυσικά πολύ γρήγορα πόλος έλξης για τουρίστες από όλο τον κόσμο.

Δεν υπάρχει επίσημος αριθμός για τους εργαζόμενους στην πορνεία, αλλά μια εκτίμηση είναι ότι πρόκειται για 500.000 άτομα, δηλαδή 6 % του συνολικού πληθυσμού της. Παρόλο που ένα τέτοιο ποσοστό θα ήταν μάλλον απίθανο να εργάζεται σε αυτό τον τομέα, δεν πρέπει να ξεχνάει κανείς τις εισαγωγές ατόμων και την ανεπισημότητα των στοιχείων. Τα πράγματα είναι αρκετά μπερδεμένα στην Καμπότζη. Ωστόσο, τοπικές πηγές υποστηρίζουν ότι το ανθρώπινο εμπόριο και η πορνεία έχουν πάρει δραματικές διαστάσεις για ένα μικρό κράτος, όπως είναι η Καμπότζη.

Οι επιρροές που είχε αρχικά το σωματεμπόριο στην Καμπότζη, ήταν δραματικές και μακροχρόνιες σε όλους τους τομείς της κοινωνικής και προσωπικής ζωής των κατοίκων. Τα αποτελέσματα φαίνονται και σήμερα και είναι κυρίως οικονομικά, κοινωνικά, αναπτυξιακά και υπάρχουν επίσης επιρροές στην υγεία. Τα οικονομικά αποτελέσματα της πορνείας είναι ιδιαίτερος σημαντικά. Ο τζίρος από τη σεξουαλική βιομηχανία εκτιμάται συντηρητικά γύρω στα 20 εκ. \$ το χρόνο. Οι Bishop και Robinson είναι της άποψης πως η οικονομία της Ταϊβάν εξαρτάται σχεδόν αποκλειστικά στην τοπική σεξουαλική βιομηχανία.

Κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί τη θεωρία ότι οι σεξουαλικές προσφορές συγκεκριμένων προορισμών έχουν κατά καιρούς γίνει μαγνήτες για τους τόπους αυτούς. Δε θα πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι τα ενδεχόμενα έσοδα που μπορεί να έχει ένας τόπος από τη βιομηχανία του σεξ, κοστίζουν πολύ ακριβά και η αποπληρωμή τους γίνεται με κόπο κι έχει μεγάλη διάρκεια.

Πρώτα απ' όλα, οι εργαζόμενοι της σεξουαλικής βιομηχανίας λαμβάνουν μόνο ένα μικρό ποσοστό της συνολικής αμοιβής τους, το οποίο δεν είναι ικανό να τους βγάλει από τη μιζέρια που έστειλε εκεί αρχικά, εφόσον τα περισσότερα χρήματα πηγαίνουν στους σωματέμπορους. Δεύτερον, η φτώχεια σε συνδιασμό με τις μεταδοτικές ασθένειες και την πορνεία, είναι μία πολύ κακή εικόνα για ένα κράτος και ο τουρισμός που μπορεί να έλξει με αυτό τον τρόπο είναι μόνο χαμηλού επιπέδου. Τρίτον, χωρίς υψηλό επίπεδο τουριστών, καταργείται η προοπτική αναπτυξιακής πολιτικής και χρειάζονται καινούριες προσπάθειες με εξειδικευμένες δημόσιες σχέσεις και προγράμματα προώθησης. Είναι σφάλμα να επαναπαύεται μια χώρα στον ήδη υπάρχον τουρισμό της. η αρνητική εικόνα που προβάλλεται μπορεί να

σταματήσει τον τουρισμό αργά αλλά σταθερά και να αποτρέψει τη δημιουργία κάθε άλλης μορφής υγιούς τουρισμού.

4. ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ: ΖΗΤΗΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Η «σεξουαλική εργασία» είναι ένας όρος που καλύπτει ευρύ φάσμα δραστηριοτήτων. Μπορεί να ποικίλει από τα κορίτσια που εργάζονται στους δρόμους των Φιλιππίνων, αλλά και τους νεαρούς που υπάρχουν στις παραλίες της Σρι Λάνκα και περιμένουν τις τουρίστριες – πελάτισσες, τα άτομα που έχουν χαρακτηριστικά του άλλου φύλου στην Πατάγια, άτομα που εργάζονται σε νυχτερινά καταστήματα στον Καναδά, χορευτές στο Μεξικό και μικρά παιδιά στην Καμπότζη. Το κοινό τους χαρακτηριστικό είναι η προσφορά σεξουαλικών υπηρεσιών προς κατανάλωση. Οι δραστηριότητές τους μπορεί ωστόσο, να είναι πολύ διαφορετική φύσεως. Κάποιοι από αυτούς είναι νόμιμοι και κάποιοι άλλοι παράνομοι, μερικοί δουλεύουν με τη θέλησή τους, μερικοί όχι, κάποιοι κερδίζουν χρήματα, κάποιους άλλους τους εκμεταλλεύονται εύκολα.

Το σεξ είναι πολύ δυνατή επιχείρηση. Η βιομηχανία του σεξ παρέχει υπηρεσίες που μπορούν να ικανοποιήσουν τη βασική βιολογική ανάγκη κάθε ανθρώπου, χωρίς εξαιρέσεις. Είτε μας αρέσει, είτε όχι, η πορνεία αποτελεί ένα από τα αρχαιότερα επαγγέλματα. Παρόλο που δεν μπορεί να υπάρξει επίσημο νούμερο εργατών στον κλάδο της πορνείας παγκοσμίως, όλοι μπορούμε να κατανοήσουμε ότι πρόκειται για ένα νούμερο ιδιαίτερα μεγάλο. Ακόμα και στα μέρη όπου η πορνεία είναι παράνομη, οι εργαζόμενοί της είναι πάμπολλοι και συνήθως κάτω των δεκαοχτώ.

Μία έρευνα που έγινε σε παγκόσμιο επίπεδο σε παιδιά από δώδεκα μέχρι δεκαοχτώ χρονών που δουλεύουν στο δρόμο, έδειξε ότι το 70 % είχε τουλάχιστον μία σεξουαλική επαφή με τουρίστα. Σε πολλά μέρη της Ασίας, όπως στην Καμπότζη, οι

ντόπιοι ισχυρίζονται ότι το κράτος αδυνατεί να πληρώνει πολλά μέλη της αστυνομίας, γεγονός που επιτρέπει σε όλες οι παράνομες ενέργειες που σχετίζονται με τις σεξουαλικές υπηρεσίες, να συνεχίζονται με ένα «σιωπηλό» τρόπο.

Το φαινόμενο της πορνείας έχει δύο διαστάσεις: την προσφορά και τη ζήτηση σεξουαλικών υπηρεσιών. Η πλευρά της προσφοράς στην αγορά καθορίζεται από τον αριθμό των εργαζομένων σε αυτή. Ο μεγάλος αριθμός των εργαζομένων μπορεί να αποδοθεί στη φτώχεια και την οργανωμένη δραστηριότητα των κακοποιών μελών από συμμορίες, των “gangsters”, συμπεριλαμβανομένων των σωματεμπόρων, των ιδιοκτητών οίκων ανοχής και τις τοπικές εκδοχές της «Μαφίας».

Η Καμπότζη, για παράδειγμα, είναι μία από τις φτωχότερες χώρες του κόσμου και η πιο φτωχή στην περιοχή της. Σύμφωνα με στατιστικά του Ασιατικού Οργανισμού Ανάπτυξης, το ποσοστό του πληθυσμού που ζούσε κάτω από τα όρια της φτώχειας το 1999, ήταν 35,9 %. Τελικά, ο τουρισμός σαν καταλύτης οικονομικής ανάπτυξης μάλλον έχει συντελέσει στην άνθιση της πορνείας, παρά έχει βοηθήσει οικονομικά τις φτωχότερες χώρες.

Ένα ακόμα μεγάλο πρόβλημα που πρέπει να αντιμετωπιστεί, είναι η απασχόληση των ιερόδουλων όταν αυτές μεγαλώσουν τόσο, ώστε να μην μπορούν πλέον να εργαστούν στην πορνεία. Χωρίς σημαντικό χρηματικό απόθεμα, χωρίς οικογένεια, χωρίς μόρφωση και υγεία ικανή να τους επιτρέψει να δουλέψουν αλλού, οι γυναίκες αυτές βρίσκονται κυριολεκτικά στο δρόμο, αδυνατώντας να φτιάξουν τη ζωή τους από την αρχή, λόγω της κοινωνικής απόρριψης που δέχονται, με αποτέλεσμα να πεθαίνουν πολύ νέες και μόνες.

Τα προβλήματα φαίνεται πως δεν έχουν τέλος, όταν γίνεται η αρχή. Ο πόλεμος οδηγεί στη φτώχεια. Η φτώχεια οδηγεί στην πορνεία, η πορνεία στην κατανάλωση αλκοόλ και ναρκωτικών και η κατανάλωση με τη σειρά της οδηγεί σε εγκλήματα και βίαιες αντιδράσεις. Πολλές φορές τα ΜΜΕ έχουν καταγράψει τις συνθήκες που επικρατούν σε χώρες με αυξημένη πορνεία και όλα τα παρελκόμενά της, όμως η πραγματικότητα είναι πολύ πιο τρομακτική και δεν περιγράφεται με λέξεις. Η παιδική πορνεία είναι επίσης σε έξαρση, αλλά όπως και στις προηγούμενες περιπτώσεις που αναφέρθηκαν, είναι αδύνατον να απαγορευτεί οποιαδήποτε αγορά έχει ζήτηση. Για όλους αυτούς τους λόγους πρέπει να παρθούν πιο δραστικά μέτρα. Χρειάζονται ανυπέρβατου νόμοι, χρηματικές δωρεές, ενημέρωση, καλύτερο εκπαιδευτικό σύστημα, μέτρα ασφάλειας για τη δημόσια υγεία και ένα μακροχρόνιο σχέδιο τουριστικής ανάπτυξης.

5. Η ΠΟΡΝΕΙΑ ΣΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες μπορεί να αποτελούν το γεγονός της χρονιάς για όποια πόλη τους κερδίσει, χρειάζεται όμως τεράστια προετοιμασία από την πλευρά της για να υποδεχτεί τα εκατομμύρια των αθλητών και επισκεπτών που ταξιδεύουν από όλες τις γωνιές της γης για να συμμετάσχουν και να παρακολουθήσουν τα εντυπωσιακά συμβάντα που λαμβάνουν χώρα κάθε τέσσερα χρόνια.

Μείζον θέμα της προετοιμασίας των επισκεπτών αποτελεί η φιλοξενία. Με τον όρο αυτό, δεν νοούνται μόνο τα καταλύματα και οι χώροι διαμονής των επισκεπτών, αλλά και όλες οι δραστηριότητες που έχουν να κάνουν με την ευχάριστη παραμονή των τουριστών στη χώρα που φιλοξενεί και τους σημαντικότερους αυτούς Αγώνες. Η παράδοση της ολυμπιακής φιλοξενίας προϋποθέτει και προσφορά ανθρώπινης σάρκας, όχι στο βωμό κάποιου θυσιαστηρίου, αλλά στο βωμό της ευχαρίστησης όλων των ατόμων που ταξιδεύουν προς τη συγκεκριμένη χώρα.

Το δρόμο άνοιξε ουσιαστικά το Σίδνεϋ, όπου η οργάνωση τίμησε δεόντως τον τομέα του σεξουαλικού τουρισμού, προχωρώντας στο χτίσιμο ειδικών εγκαταστάσεων για την εξυπηρέτηση των αθλητών και των τουριστών που επιθυμούσαν την παροχή σεξουαλικών υπηρεσιών, εισάγοντας παράλληλα γυναίκες από τη βορειοανατολική Ευρώπη και την Ασία, οι οποίες ήταν υποχρεωμένες να παραμείνουν στο Σίδνεϋ για δύο μήνες. Όλα φάνηκαν να γίνονται ελεγχόμενα και κυρίως νόμιμα, ώστε να αντιμετωπιστεί η μεγάλη ζήτηση την περίοδο των Αγώνων, παρόλο που η πορνεία είναι απαγορευμένη δια νόμου στις περισσότερες περιοχές της Αυστραλίας. Η συγκεκριμένη επιχείρηση αποδείχτηκε ένας από τους πλέον κερδοφόρους ολυμπιακούς τομείς.

Ακολουθώντας αυτό το πρότυπο, οι τοπικές αρχές της Αθήνας, όπου έγιναν οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004, αποφάσισαν την επέκταση της ρύθμισης που αφορούσε τους οίκους ανοχής ειδικά για την περίοδο των Αγώνων, δημιουργώντας παραρτήματα σε ξενοδοχεία και άλλους χώρους, όπου κατέλυαν οι επισκέπτες. Η Αθήνα έκανε εισαγωγή από γειτονικές βαλκανικές χώρες, οι οποίες αποτελούν τον παράδεισο της σωματεμπορίας και της καταναγκαστικής πορνείας.

Με τις νέες αυτές ρυθμίσεις, ουσιαστικά αναγνωρίστηκε η πορνεία ως αναγκαία κοινωνική υπηρεσία προς το φίλαθλο κοινό, όμως απαγορεύεται ρητά δια νόμου, κάθε είδους συνεργασία δουλεμπόρων και μαστροπών με οποιαδήποτε δημοτική αρχή αναλάβει τον τομέα αυτό. Πίσω από την πόρτα του ολυμπιακού οίκου ανοχής,

μπορούν να υπάρχουν μόνο οι αρχές της πόλης, που υπόσχονται ότι οι συνθήκες εργασίας των ιερόδουλων θα είναι οι καλύτερες και πως όλες οι γυναίκες θα επιστρέψουν στην πατρίδα τους μετά το τέλος των Αγώνων.

Πολλοί πίστεψαν ότι η «νομιμοποίηση» του σύγχρονου δουλεμπορίου, προλειαίνει το έδαφος για άνοιγμα και της ελληνικής αγοράς στο σεξουαλικό τουρισμό. Ακόμα είναι πολύ νωρίς για να διαπιστωθεί αν όντως ισχύουν αυτές οι φοβίες, αλλά σίγουρα η βία που ασκεί η φτώχεια και η εξαθλίωση στα άτομα που αναγκάζονται να εργαστούν στην πορνεία, λειτουργεί με την ανοχή – αν όχι με τη συγκατάθεση – των αρχών.

6. ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Το ελληνικό τρίπτυχο ήλιος – θάλασσα – καμάκι, παραφράστηκε για τις ανάγκες της γερμανικής διοργάνωσης ποδοσφαίρου. Μπίρα – μπάλα – σεξ είναι οι λέξεις κλειδιά που χρησιμοποιούνται για την προώθηση του τουρισμού κατά τη διάρκεια του MUNDIAL Γερμανίας, που θα λάβει χώρα από 9 Ιουνίου έως 9 Ιουλίου 2006. Ο αριθμός των επισκεπτών που αναμένονται να καταφτάσουν στη χώρα την περίοδο του Παγκοσμίου Κυπέλλου, αναμένεται να φτάσει τα 3.000.000 άτομα, στην συντριπτική τους πλειοψηφία, αρσενικού γένους.

Η διοργάνωση, που θεωρείται ως το κορυφαίο αθλητικό γεγονός στον πλανήτη, θα διεξαχθεί σε δώδεκα μεγάλες γερμανικές πόλεις και εκτιμάται πως θα έχει 850.000.000 € έσοδα, καθώς το κοινό στοιχείο ανάμεσα στις πωλήσεις μπίρας, μπάλας και σεξ, είναι τα χρήματα. Σε αυτό το τεράστιο χρηματικό ποσό προσπαθούν να απλώσουν τα χέρια τους τα κυκλώματα μαστροπών και παράνομης πορνείας. Το θέμα έχει φτάσει ως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αλλά δεν υπάρχουν πολλά που μπορεί να κάνει, γιατί δεν έχει μεγάλη εξουσία πάνω στο θέμα.

Σύμφωνα με την Ευρωβουλευτή Σλοβακίας, Anna Zabroska, 40.000 γυναίκες από όλη την Ευρώπη και την Ασία πρόκειται εισαχθούν στη Γερμανία, προκειμένου να ικανοποιηθούν οι ανάγκες τόσο μεγάλου αντρικού πληθυσμού. Η ίδια, υποστηρίζει ότι απέναντι ακριβώς από το Ολυμπιακό Στάδιο του Βερολίνου, έχει χτιστεί ένα κτίριο 3.000 τετραγωνικών μέτρων, το οποίο θα χρησιμοποιηθεί σαν οίκος ανοχής,

που θα έχει τη δυνατότητα να εξυπηρετεί ταυτόχρονα 650 πελάτες και πολλές ειδικές λυόμενες καμπίνες που θα χρησιμοποιηθούν για τον ίδιο σκοπό.

Σε αυτές τις ενέργειες υπάρχει ένα κύμα αντιδράσεων, που ζητάει από την κοινωνία να σηκώσει «κόκκινη κάρτα» στο trafficking. Οι εκστρατεία αυτή κατά της παράνομης πορνείας όμως δεν αρκεί. Ένα περίπου μήνα πριν το πρώτο σφύριγμα, 20.000 αφίσες προτρέπουν όλους να καταγγέλλουν αμέσως όσες συμπεριφορές αντιλαμβάνονται πως είναι ύποπτες για εξαναγκασμό των γυναικών στην πορνεία, ενώ παράλληλα γίνονται προσπάθειες να αποφευχθούν ερωτικές περιπτώξεις σε δημόσιους χώρους.

Η διανομή 100.000 προφυλακτικών γύρω από το Ολυμπιακό Στάδιο του Βερολίνου εφησυχάζει τους τουρίστες από τον πανικό της μόλυνσης αφροδίστιων νοσημάτων, αλλά παράλληλα προωθεί με τον απλούστερο τρόπο το σεξουαλικό τουρισμό. Από το 2002, η πορνεία έχει νομιμοποιηθεί στη Γερμανία και στις γυναίκες επιτρέπεται να εργάζονται σε οίκους ανοχής από την ηλικία των δεκαέξι, ενώ στους άντρες επιτρέπεται η είσοδος στους οίκους ανοχής από τα δεκαοχτώ.

Στοιχεία από την Ομοσπονδιακή Γερμανία αναφέρουν ότι γίνονται αιτήσεις για VISA από χώρες που ποτέ πριν δεν ενδιαφέρονταν για το ποδόσφαιρο τόσο, ώστε να υπάρχει τόσο μεγάλη ζήτηση. Για εκείνους είναι ξεκάθαρο ότι η παρακολούθηση του αθλητικού γεγονότος δεν είναι ο λόγος για τον οποίο έχει αυξηθεί τόσο ο αριθμός αιτήσεων για έγκριση στις VISA. Περιορισμοί και έλεγχοι έχουν ήδη αρχίσει να εφαρμόζονται στις VISA, ώστε να αποφευχθεί η παράνομη πορνεία στη χώρα. Ήδη όμως, ολόκληρη η Γερμανία έχει τριπλάσιο δυναμικό σε εργαζόμενους στην πορνεία από ό,τι κάθε άλλη χρονιά και αναμένεται ότι η ζήτηση για πορνεία θα αυξηθεί κατά τη διάρκεια του MUNDIAL κατά 30 %.

7. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Είναι καταλυτικής σημασίας να γίνει κατανοητό ότι είναι αδύνατο να γίνουμε κριτές της ύπαρξης του σεξουαλικού εμπορίου. Οι διαφωνίες γύρω από την πορνεία επίσης δεν οδηγούν πουθενά. Η παραδοσιακή οπτική γωνία των ατόμων που εργάζονται στην πορνεία ως θύματα, ίσως να μην ταιριάζει σε όλες τις περιπτώσεις, γιατί η πορνεία μπορεί να είναι μία εναλλακτική δραστηριότητα οικονομικής φύσεως.

Επιπλέον, είναι πολύ σημαντικό να ληφθεί υπ' όψιν ότι η σεξουαλική εργασία δεν είναι μόνο τμήμα της τουριστικής βιομηχανίας, αλλά περισσότερο των τοπικών αγορών.

Είναι πασιφανές ότι η σεξουαλική βιομηχανία είναι ένας τομέας ο οποίος έχει τεράστια ζήτηση, κυρίως από τουρίστες, αλλά όχι μόνο, και για το λόγο αυτό, η προσφορά είναι επίσης πολύ μεγάλη. Είναι επίσης προφανές ότι το φαινόμενο της πορνείας δεν μπορεί να εξαλειφθεί, λόγω ακριβώς της ζήτησης που έχει. Ωστόσο, η οριοθέτηση των δραστηριοτήτων και η νομιμοποίηση της πορνείας θα μπορούσαν να γίνουν αντικείμενα σκέψης και μελέτης, ώστε να εξυγιανθεί ο τομέας, να επικρατήσουν πιο ανθρώπινες συνθήκες για τους εργαζόμενους και τους πελάτες και να ελεγχθούν οι ασθένειες που είναι μεταδοτικές μέσω της σεξουαλικής επαφής.

Γενικά, η πορνεία πρέπει να θεωρείται σαν ένα σύμπτωμα των κοινωνικών προβλημάτων. Αντί λοιπόν να γίνονται προσπάθειες για εξαφάνιση της πορνείας, θα μπορούσαν να γίνουν κάποιες προσπάθειες για να εξαλειφθούν τα υπόλοιπα προβλήματα που τυραννούν την κοινωνία και έχουν ως αποτέλεσμα την πορνεία και ό,τι αυτή συνεπάγεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

1. ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΟΡΝΕΙΑ

Το όριο ηλικίας που καθορίζει το παιδί από τον ενήλικο μπορεί να είναι διαφορετικό ανάλογα με τη χώρα, όμως η ουσία δεν είναι σε ποια ηλικία ακριβώς το άτομο παύει να θεωρείται παιδί, αλλά σε ποια ηλικία παύει να θεωρείται άνθρωπος.

Τα τελευταία είκοσι χρόνια έχει εμφανιστεί μία νέα μορφή πορνείας, που ονομάζεται παιδική πορνεία. Η κακοποίηση και η σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών είναι ένα φαινόμενο με παγκόσμιες διαστάσεις. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η ζήτηση προέρχεται από τους τουρίστες – όποια και αν είναι η αιτία που τους έχει στείλει σε έναν τουριστικό προορισμό. Ο παιδικός σεξουαλικός τουρισμός είναι ένα φαινόμενο που δε θα πρέπει να αντιμετωπίζεται σαν ένα μεμονωμένο πρόβλημα, αλλά σαν το κερασάκι στην τούρτα με τα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα της κοινωνίας.

Το 1990 διεξήχθη ένα επίσημο συμβούλιο τουρισμού στην Ταϊλάνδη, στο οποίο ακτιβιστές από ολόκληρη την Ασία συναντήθηκαν για να συζητήσουν τις κυρώσεις του τουρισμού στην ήπειρο (Caught In The Modern Slavery). Οι συμμετέχοντες άκουσαν τα αποτελέσματα μιας έρευνας που διεξήγαγε η «Οικουμενική Συμμαχία Για Τον Τουρισμό Του Τρίτου Κόσμου» (ECTWT), η οποία αφορούσε την παιδική πορνεία στην Ταϊλάνδη, τις Φιλιππίνες και τη Σρι Λάνκα. Τα αποτελέσματα αυτά τους εξαγρίωσαν τόσο, ώστε ξεκίνησε μια καινούρια εκστρατεία υπό τον τίτλο «Τέλος στην Παιδική Πορνεία στον Ασιατικό Τουρισμό» (ECPAT). Σε λιγότερο από δέκα χρόνια, ο ECPAT έγινε εκστρατεία παγκόσμιας εμβέλειας με αντιπροσώπους σε πάνω από 50 χώρες σε όλο τον κόσμο, έχοντας όμως ως έδρα την Μπανγκόκ.

Η παιδική πορνεία οφείλεται συνήθως στη σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών από παιδόφιλους. Οι παιδόφιλοι είναι άτομα που προτιμούν τις σεξουαλικές επαφές με πολύ νεαρά άτομα, ακόμα και με άτομα που βρίσκονται πολύ πριν την ενηλικίωσή τους. Πηγαίνουν σε συγκεκριμένους προορισμούς για να ψάξουν ιδιαιτέρως για

παιδιά και αυτό είναι το κεντρικό ενδιαφέρον των δραστηριοτήτων τους. Συνήθως ψάχνουν από πριν τις τοποθεσίες τις οποίες θα επισκεφτούν για αυτό το σκοπό, ώστε να ελαχιστοποιήσουν τις πιθανότητες σύλληψής τους. Πολλοί από τους παιδόφιλους σε τουριστικούς προορισμούς εργάζονται ως δάσκαλοι ή σε άλλα επαγγέλματα που απαιτούν πολύ στενή επαφή με τα παιδιά. Σε κάποιες γνωστές περιπτώσεις, πρόκειται για ιδιοκτήτες ξενοδοχείων ή άλλου είδους καταλύματος και είναι ο συνδετικός κρίκος ανάμεσα σε παιδιά και άλλα άτομα που επιθυμούν να έχουν σεξουαλικές επαφές με αυτά.

Το Internet είναι πλέον το τέλειο εργαλείο για αυτή τη μέθοδο εύρεσης παιδιών για σεξουαλικές επαφές. Η κατανόηση του τρόπου σκέψης και του τρόπου λειτουργίας των ατόμων αυτών, είναι σημαντική για την εύρεση λύσεων για την προστασία των παιδιών από την κακοποίηση. Οι παιδόφιλοι συνήθως δεν επισκέπτονται οίκους ανοχής, γιατί τους είναι πιο εύκολο να βρουν παιδιά στους δρόμους και να τα πείσουν για σεξουαλικές επαφές μέσα από την προσφορά δώρων και χρηματικών ποσών. Συχνά τα παιδιά πηγαίνουν στα δωμάτια των ξενοδοχείων των παιδόφιλων, ακολουθώντας ένα τρίτο πρόσωπο, που κάνει τους διακανονισμούς, το οποίο είναι συνήθως ντόπιος κάτοικος ή ακόμα και ένα παιδί λίγο μεγαλύτερης ηλικίας. Οι παιδόφιλοι μπορεί να προτιμούν κορίτσια, αγόρια ή και τα δύο. Αν και κατά κανόνα προτιμούν παιδιά προεφηβικής ηλικίας – κάτω των δεκατριών – μπορούν να κακοποιήσουν παιδιά οποιασδήποτε ηλικίας.

Παρόλο που οι παιδόφιλοι πρωταγωνιστούν στις πιο πικάντικες δημοσιογραφικές ιστορίες, αποτελούν μόνο τη μειοψηφία των ατόμων που κακοποιούν σεξουαλικά άλλα άτομα. Τους τουρίστες διακατέχει η τάση του «πρέπει να» κατά τη διάρκεια των διακοπών και δε νοιάζονται για τις συνέπειες των πράξεών τους. Η τουριστική αγορά προσπαθεί συνεχώς να προσαρμόζεται στις ανάγκες του τουριστικού ρεύματος και οι εργαζόμενοι στην πορνεία αποτελούν επίσης τμήμα των τουριστικών αγαθών που πρέπει να καταναλωθούν γιατί χαρακτηρίζονται από σχετικά σύντομη ύπαρξη – σαν τουριστικά προϊόντα. Σε χώρες με εξαιρετικά ελεύθερη σεξουαλική βιομηχανία, δεν είναι σπάνιο το φαινόμενο «ενοικίασης» γυναίκας και παιδιών για τις διακοπές, οι οποίοι επιστρέφουν πίσω στους οίκους ανοχής όταν λήξουν οι διακοπές του «ενοικιαστή».

Τα παιδιά – θύματα του σεξουαλικού τουρισμού προέρχονται από πολλά και διάφορα κοινωνικά υπόβαθρα. Η φτώχεια και η έλλειψη μόρφωσης και επαγγελματικού μέλλοντος ανάγκασαν τα παιδιά να εργαστούν στο σεξουαλικό

εμπόριο. Τα παιδιά που είναι άστεγα και μένουν στο δρόμο συχνά βγαίνουν μόνα τους στην πορνεία γιατί είναι γι' αυτά η τελευταία λύση για καταφύγιο και επιβίωση. Παρόλο που η απόλυτη φτώχεια κρύβεται πίσω από πολλά από τα παιδιά αυτά, δε θα πρέπει να θεωρείται ως ο μοναδικός λόγος. Τα παιδιά που πέφτουν θύματα εκμετάλλευσης, πορνείας και σεξουαλικής κακοποίησης δεν ζουν πάντα στην απόλυτη φτώχεια, αλλά σε σύγκριση με τους τουρίστες είναι σίγουρα λιγότερο πλούσια και σίγουρα έχουν πολύ λιγότερη δύναμη.

Ο παιδικός σεξουαλικός τουρισμός σε κάποιες περιοχές προέκυψε από τις τοπικές σεξουαλικές βιομηχανίες που συμπεριλαμβάνουν τους οίκους ανοχής και τα νυχτερινά καταστήματα. Στην Ταϊλάνδη και τις Φιλιππίνες η τουριστική σεξουαλική βιομηχανία ξεκίνησε στον πόλεμο του Βιετνάμ και στον πόλεμο της Κορέας. Οι στρατιώτες που ξεκουράζονταν όταν δεν ήταν στις μάχες και έμεναν μακριά από τα μέτωπα του πολέμου, δημιούργησαν τη ζήτηση για κάθε είδους πορνείας και μετά το τέλος των πολέμων, οι επιχειρήσεις που ασχολούνταν με τις σεξουαλικές δραστηριότητες είδαν τον τουρισμό σαν μία ευκαιρία εξάπλωσης.

Οι δεκαετίες του 1970 και του 1980 ήταν περίοδος έξαρσης για την σεξουαλική βιομηχανία και ήταν οι δεκαετίες κατά τις οποίες σημειώθηκε η μεγάλη τουριστική ανάπτυξη στον τουρισμό της Ασίας. Με τον τουρισμό να έχει ήδη τις κατάλληλες υποδομές για να αναπτυχθεί περισσότερο, άρχισαν να δημιουργούνται οι παράνομοι οίκοι ανοχής, σαν απάντηση στη ζήτηση που υπήρχε από τους τουρίστες για σεξουαλικές επαφές με παιδιά. Οι πρώτοι τουρίστες που ζήτησαν κάτι τέτοιο, ήταν Ασιάτες τουρίστες που ταξίδευαν για επαγγελματικούς σκοπούς.

Τα παιδιά προέρχονταν από γεωργικές περιοχές ή ήταν άστεγα και μόνα και πολύ σύντομα η Ταϊλάνδη και οι Φιλιππίνες έγιναν παγκοσμίως γνωστές σαν προορισμοί παιδικού σεξουαλικού τουρισμού. Τα ΜΜΕ δημοσίευαν εκείνη την περίοδο πολλές περιπτώσεις παιδεραστίας και για καιρό ήταν το αγαπημένο θέμα των δημοσιογράφων, γιατί ήταν κάτι πρωτόγνωρο και πρωτοφανές.

Σε κάποιες χώρες ο παιδικός σεξουαλικός τουρισμός αναπτύχθηκε μακριά από κάθε τουριστική βιομηχανία. Λέγεται ότι η παιδεραστία στη Σρι Λάνκα ξεκίνησε πολύ νωρίτερα από το 1980, αλλά τότε ήταν που οι υποθέσεις βγήκαν στο φως. Τα κυκλώματα των παιδεραστών και των προαγωγών των παιδιών ήταν τόσο καλά οργανωμένα και κρυμμένα, ώστε η παιδική πορνεία υπήρχε για αρκετά χρόνια πριν οι τοπικές αρχές αποφασίσουν να πάρουν μέτρα για την καταπολέμηση του φαινομένου αυτού.

Τα τελευταία χρόνια, πολλές από τις χώρες που έχουν μεγάλο πρόβλημα με την παιδική πορνεία, έχουν αρχίσει να αντιμετωπίζουν αποτελεσματικά τους αλλοδαπούς τουρίστες που τις επισκέπτονται με σκοπό τις σεξουαλικές επαφές με παιδιά. Αυτό σημαίνει ότι οι τουρίστες που επιζητούν τέτοιου είδους επαφές, έχουν αρχίσει να ψάχνουν για καινούρια μέρη, πιο δεκτικά, όπου μπορούν να δράσουν ανενόχλητοι.

Οι γυναίκες μπορούν εξίσου εύκολα με τους άντρες να κακοποιήσουν σεξουαλικά ένα παιδί και δεν είναι λίγες εκείνες που το κάνουν. Τα ντοκουμέντα ωστόσο είναι πολύ λιγότερα σε σχέση με αυτά που υπάρχουν και αφορούν άντρες. Σήμερα είναι δεκτό ότι εκατομμύρια παιδιά στη γη έχουν κακοποιηθεί σεξουαλικά μέσω της πορνείας, χωρίς όμως να μπορεί να γίνει στατιστική ανάλυση της περίπτωσης. Ο παιδικός σεξουαλικός τουρισμός και η παιδική πορνεία είναι τρόποι κακοποίησης ενός παιδιού και δεν υπάρχει καμία δικαιολογία ποτέ, πουθενά και για κανέναν να ασκεί τέτοιου είδους βία σε παιδιά.

2. ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΟΡΝΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ INTERNET

Το Internet είναι ο πιο προσιτός, αποτελεσματικός, γρήγορος και ταυτόχρονα φτηνός τρόπος για διαδοθούν οι πληροφορίες σε όλους. Δεν προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι οι παιδόφιλοι εκμεταλλεύτηκαν το Internet για να πάρουν και να δώσουν πληροφορίες για τα μέρη όπου η παιδική πορνεία μπορεί να εξελιχτεί με περισσότερη ευκολία. Το Διαδίκτυο έγινε επίσης το μέσον ανταλλαγής πορνογραφικού υλικού με παιδιά, βίντεο και εικόνων.

Η παιδική πορνογραφία απαγορεύεται παντού δια νόμου. Ωστόσο, η ανωνυμία του Internet επιτρέπει στους παιδόφιλους να μοιράζονται τα προσωπικά τους αρχεία με άλλους χρήστες, χωρίς το φόβο σύλληψης. Το φαινόμενο αυτό έχει άμεσα αποτελέσματα επάνω στον παιδικό σεξουαλικό τουρισμό. Γνωρίζοντας όλες τις λεπτομέρειες του τόπου, του χρόνου και των μεσαζόντων, οι τουρίστες που θέλουν να αποκτήσουν εμπειρίες με σεξουαλικές επαφές με παιδιά, κρατούν στο χέρι τους το κλειδί που τους ανοίγει όλες τις πόρτες.

Και σε αυτή την περίπτωση, η Διεθνής Κοινότητα έχει πιέσει πολλές κυβερνήσεις να πάρουν ισχυρότερα μέτρα για την αντιμετώπιση της παιδικής πορνείας μέσω Internet και της παιδικής σεξουαλικής κακοποίησης, συμπεριλαμβανομένης της

παιδικής πορνογραφίας. Πρόκειται για μια κατάσταση δίχως σύνορα και οι κυβερνήσεις σίγουρα πρέπει να αναζητήσουν πιο αποτελεσματικούς τρόπους για να καταπολεμήσουν ένα έγκλημα, όπου ο δράστης, ο τελικός ενδιαφερόμενος και το θύμα μπορεί να βρίσκονται σε διαφορετικές ηπείρους.

3. ΤΡΟΠΟΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ

Ορισμένες χώρες έχουν πάρει σημαντικά μέτρα προφύλαξης των παιδιών από τους παιδόφιλους που τα εκμεταλλεύονται σεξουαλικά. Τα μέτρα αυτά μπορούν να χωριστούν σε Μέτρα Ενημέρωσης και σε Μέτρα Ασφάλειας.

A. Μέτρα Ενημέρωσης:

- Οι χώρες στρέφουν τη δράση τους προς τους τουρίστες και γενικά το κοινό που επιθυμεί να έχει σεξουαλικές επαφές με παιδιά και όχι προς τα ίδια τα παιδιά και τους υπόλοιπους εργαζόμενους στην πορνεία. Με αυτό τον τρόπο κατορθώνουν να μην πιέζουν τα παιδιά για συμμόρφωση, αλλά όσους προσπαθούν να τα εκμεταλλευτούν σεξουαλικά.
- Τα ΜΜΕ συμπεριλαμβάνουν στα προγράμματά τους ειδικά άρθρα ή εκπομπές, φυλλάδια και βίντεο που αφορούν τον σεξουαλικό τουρισμό με στόχο τα παιδιά, αποθαρρύνοντας το κοινό να δεχτεί τέτοιου είδους εκμετάλλευση και ωθώντας τα ίδια τα παιδιά να ενημερώνουν τις αρχές αν πέσουν θύματα εκμετάλλευσης.
- Τα καταλύματα χρησιμοποιούν ειδικά μέσα, όπως αφίσες, τοιχοκολλημένες δηλώσεις και λογότυπα για να δείξουν τη στάση τους ενάντια στη σεξουαλική εκμετάλλευση των παιδιών.

B. Μέτρα Ασφάλειας:

- Κάποια καταλύματα, ταξί και δημόσιοι χώροι που φιλοξενούν συχνά μεγάλους αριθμούς τουριστών έχουν πλέον ειδικούς κανόνες για την αποτροπή του παιδικού σεξουαλικού τουρισμού και κοσμούνται με μεγάλες, ευδιάκριτες αφίσες με θέμα την αποτροπή των ατόμων από την παιδική πορνεία.
- Η Ταϊβάν δεν επιτρέπει στα καταλύματά της επισκέπτες που βρίσκονται κάτω από την ηλικία των δεκαοχτώ ετών.
- Η Βραζιλία έχει επιβάλει ένα νόμο που απαγορεύει σε ανήλικα άτομα την είσοδο σε ταξί και δωμάτια ξενοδοχείων, χωρίς συνοδεία κηδεμόνα.
- Στις Φιλιππίνες απαγορεύονται οι επισκέπτες σε δωμάτια ξενοδοχείων μετά τις 22:00 μ.μ., ενώ στα ξενοδοχεία της αλυσίδας New World Hotel και αρκετά άλλα μικρότερα, υπάρχει κλειστό κύκλωμα βιντεοσκόπησης στους διαδρόμους κάθε ορόφου, ώστε να γίνεται γνωστό ποιοι επισκέπτες μπαίνουν.
- Τα ξενοδοχεία Α' Κατηγορίας στην Ταϊβάν απαιτούν έγγραφη πιστοποίηση από τους κηδεμόνες για να επιτρέψουν σε ανήλικους να εισέλθουν στο χώρο που τους ανήκει, όταν τα παιδιά δεν διαμένουν στα ξενοδοχεία.

- Η Δομικιανή Δημοκρατία έχει έναν κώδικα διεξαγωγής της εργασίας από τα άτομα που εργάζονται στην πορνεία, ο οποίος αποτελείται από ειδικά αρχεία στρατηγικής, διαδικασία με ειδικά πιστοποιητικά και επιτροπή εποπτείας.

Όλες αυτές οι πράξεις που έγιναν για την προστασία των παιδιών από τα δίκτυα της πορνείας, αλλά και για την προστασία των χωρών από τη σπύλωση, έχουν φέρει αποτελέσματα, αφού δεν αφήνουν πολλά περιθώρια στους παιδόφιλους να δράσουν ανενόχλητοι. Εκτός από αυτά τα μέτρα, έχει δημιουργηθεί μια πληθώρα οργανισμών, όπως ο «Άμυνα για τα Παιδιά Διεθνώς» (DCI), ο «Παιδικός Σεξουαλικός Τουρισμός» (CST) και ο «Διακυβερνητικός Οργανισμός» (IGO), που έχουν ως στόχο την αντιμετώπιση της παιδικής πορνείας. Για το λόγο αυτό, συσπειρώνονται σε μεγαλύτερους οργανισμούς, συνεργάζονται μεταξύ τους ή συνεργάζονται με την αστυνομία για την πάταξη του συγκεκριμένου εγκλήματος. Δεν πρόκειται για ριζικές λύσεις στο πρόβλημα, όμως είναι πολύ σημαντικά βήματα στην εξάρθρωση των κυκλωμάτων παιδικής πορνείας.

4. ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ

Μία τοπική εφημερίδα της Μπανγκόκ ανέφερε ότι ο Αυστραλιανός τουρίστας Bradley Pendragon έμοιαζε με κάθε άλλο τουρίστα όταν έφτασε σε ένα αεροδρόμιο της Ταϊλάνδης το 1993. λίγες εβδομάδες αργότερα όμως βρέθηκε στη φυλακή, γιατί κατηγορήθηκε ότι γύριζε κινηματογραφικές ταινίες σε εργαστήριο που κατείχε. Οι ταινίες έδειχναν κορίτσια ηλικίας οχτώ έως δώδεκα χρονών να κακοποιούνται σεξουαλικά από τον ίδιο επί ώρες. Η καταγγελία έγινε ανώνυμα και ο Pendragon βρίσκεται μέχρι σήμερα στις φυλακές της Μπανγκόκ, αφού στην κατοχή του βρέθηκαν περίπου 400 ταινίες του ίδιου περιεχομένου.

Από το 1990 η Διεθνής Κοινότητα έχει αποδεχτεί την οδυνηρή αλήθεια ότι η παιδική πορνεία δεν περιορίζεται μόνο στην Ασία, ούτε πρόκειται για ένα φαινόμενο που αφορά αποκλειστικά τον τουρισμό. Οι ακτιβιστές που έχουν κινητοποιηθεί για την καταπολέμηση της παιδικής πορνείας, έχουν ξεσκεπάσει πολλές περιπτώσεις πορνείας, πορνογραφίας και σωματεμπορίου και έχουν ασχοληθεί ιδιαίτερα με τον τρόπο που τα κυκλώματα αυτά λειτουργούν. Ο παιδικός σεξουαλικός τουρισμός

σχεδόν πάντα έχει και μία εμπορική ρίζα που τον προωθεί και η εμπορικότητά του είναι αυτή που δεν αφήνει το γεγονός να καταπολεμηθεί.

Συγχρόνως, η Διεθνής Κοινότητα έχει κινητοποιήσει τις κυβερνήσεις της Ασίας να δώσουν ένα τέλος σε αυτή την κατάσταση και έχει ανακαλύψει τον τρόπο με τον οποίο εξαπλώνεται η παιδική πορνεία γεωγραφικά. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν επίσημες αποδείξεις ότι ο εμπορικός παιδικός σεξουαλικός τουρισμός είναι γεγονός στην Αφρική, τη Λατινική Αμερική, τη Νότιο Αμερική, την Ασία, την Ευρώπη και το Νότιο Ειρηνικό. Αξίζει να σημειωθεί ότι καμία χώρα στον κόσμο δε δέχεται ότι αυτό ισχύει.

Μία από τις μεγαλύτερες προκλήσεις για τη Διεθνή Κοινότητα ήταν η ενθάρρυνση διαφόρων κυβερνήσεων παγκοσμίως να εντάξουν νέους νόμους για τη σύλληψη των παιδεραστών. Σήμερα, πάνω από είκοσι χώρες στον κόσμο έχουν πολύ αυστηρούς νόμους για τα σεξουαλικά εγκλήματα κατά των παιδιών, για να προστατέψουν τη χώρα τους από την παιδική σεξουαλική εκμετάλλευση.

Οι παιδόφιλοι μπορεί να προέρχονται από οποιοδήποτε κοινωνικό ή οικονομικό στρώμα. Τα τελευταία δέκα χρόνια, οι αναρίθμητες υποθέσεις παιδικής πορνείας έχουν αποδείξει ότι δεν υπάρχει συγκεκριμένο προφίλ που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την περιγραφή του χαρακτήρα, του υποβάθρου ή του τρόπου λειτουργίας και σκέψης ενός παιδεραστή. Οι άνθρωποι αυτοί μπορεί να εξασκούν οποιοδήποτε επάγγελμα και να είναι οποιασδήποτε οικονομική επιφάνειας.

Σε πολλές περιπτώσεις, δεν έχουν απαγγελθεί κατηγορίες σε μεμονωμένα άτομα, αλλά σε τουριστικά πρακτορεία για την οργάνωση ή την προώθηση του παιδικού σεξουαλικού τουρισμού. Σε μία προσπάθεια περαιτέρω καταπολέμησης του φαινομένου αυτού, κάποιες κυβερνήσεις συνεργάζονται – ως αποτέλεσμα των προσπαθειών της Διεθνούς Κοινότητας - για να δημιουργήσουν νέους νόμους ισότιμους και για τις δύο πλευρές, για να εκπαιδεύσουν καλύτερα τις αστυνομικές δυνάμεις και να γίνουν η ζωντανή απόδειξη ότι δεν υπάρχουν σύνορα για την αντιμετώπιση της παιδικής πορνείας.

5. Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΩΣ ΚΑΤΑΛΥΤΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

Το 1996, ένα διεθνές συμβούλιο στη Σουηδία, που οργανώθηκε από τη Διεθνή Κοινότητα, τη UNICEF, τη σουηδική κυβέρνηση και τον Οργανισμό για τα Δικαιώματα του Παιδιού (NGO), κάλεσε κυβερνητικούς και μη-κυβερνητικούς οργανισμούς και φυσικά τον τουριστικό τομέα, να δραστηριοποιηθούν άμεσα για την παρεμπόδιση της σεξουαλικής κακοποίησης στα παιδιά. Όλοι οι αντιπρόσωποι πολύ μεγάλων οργανισμών και εταιριών που παρευρίσκονταν έδωσαν τη συγκατάθεσή τους και συμφώνησαν να βοηθήσουν στην εξάλειψη του παιδικού σεξουαλικού τουρισμού.

Δέκα χρόνια αργότερα, υπάρχουν ακόμα τεράστια προβλήματα, όπως η έλλειψη εκπαιδευμένου προσωπικού στον τουριστικό τομέα, σε χώρες όπου η παιδική πορνεία είναι γεγονός. Επίσης, δεν υπάρχουν πλέον άνθρωποι εμπιστοσύνης, αφού οι έμποροι παιδικής σεξουαλικότητας μπορούν να πλησιάσουν τον καθένα και να τον μυθήσουν στις δραστηριότητές τους. Επιπλέον, πολλές φορές το πρόβλημα περνάει απαρατήρητο γιατί οι οδηγίες που έχουν οι τουριστικοί υπάλληλοι είναι να κάνουν ό,τι μπορούν για να ικανοποιήσουν τις ανάγκες του πελάτη.

Η αποτροπή του παιδικού σεξουαλικού τουρισμού έχει προσπαθήσει πολλές φορές στο παρελθόν να γίνει πραγματικότητα. Πέρα από το προφανές συμπέρασμα ότι τα παιδιά πρέπει να προστατευτούν από αυτού του είδους την εκμετάλλευση, είναι πλέον ξεκάθαρο ότι η μάζα των τουριστών δε θέλει να επισκεφτεί μέρη όπου η παιδική πορνεία αποτελεί καθημερινό φαινόμενο. Επομένως, ένα ακόμη συμπέρασμα, είναι το γεγονός ότι η παιδική πορνεία και η παιδική σεξουαλική εκμετάλλευση είναι ικανή να καταστρέψει έναν τουριστικό προορισμό.

Τα τουριστικά καταλύματα έχουν τη δύναμη να αποτρέψουν την παιδική πορνεία σε μεγάλο βαθμό. Υπάρχουν οργανισμοί καταλυμάτων που απαγορεύουν στα μέλη τους να διαθέσουν δωμάτια σε άτομα που έχουν φανερό σκοπό να δράσουν με τέτοιο τρόπο. Επίσης, οι οργανισμοί αυτοί υπενθυμίζουν στους πελάτες των καταλυμάτων με έντυπα φυλλάδια και αφισοκολλήσεις, ότι οι νόμοι είναι πολύ αυστηροί όταν πρόκειται για τα παιδιά και υπάρχει σε πολλά σημεία η πινακίδα με την ένδειξη «Τέλος στην Παιδική Πορνεία».

6. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Πολύ μεγάλα χρηματικά ποσά αφιερώνονται κάθε χρόνο στην καταπολέμηση της παιδικής πορνείας, η οποία αποτελεί αγκάθι στην τουριστική ανάπτυξη και εξέλιξη πολλών περιοχών. Πρόκειται για ένα φαινόμενο με παγκόσμιες διαστάσεις, αλλά η άρνηση όλων των κρατών να δεχτούν την ύπαρξή του κάνει πολύ πιο δύσκολο το έργο της Διεθνούς Κοινότητας για την αντιμετώπισή του. Το Internet διευκολύνει πολύ τους τουρίστες που αναζητούν μέρη με τέτοιου είδους δραστηριότητες, όπου μπορούν να δράσουν ανενόχλητοι. Ωστόσο, οι αρχές έχουν ξεσκεπάσει αρκετές περιπτώσεις, στις οποίες ανήλικα παιδιά έπεσαν θύματα σεξουαλικής κακοποίησης από σωματέμπορους και παιδόφιλους.

Οι νόμοι και οι απαγορεύσεις προφανώς δεν στάθηκαν ικανοί για να εξαλείψουν εντελώς την ύπαρξη της παιδικής πορνείας, γιατί η ζήτηση που έχει, η εμπορικότητα που γνωρίζει και η μυστικότητα με την οποία δρουν οι παιδόφιλοι, δεν αφήνουν περιθώρια στην αγορά να εξαφανίσει το φαινόμενο. Όμως, με τη συνεργασία, ίσως οι κυβερνήσεις καταφέρουν να βρουν αποτελεσματικότερες λύσεις σε ένα πρόβλημα που βασανίζει πολλά παιδιά σε όλο τον πλανήτη και που έχει τη δύναμη να καταστρέψει μια τουριστική αγορά ή ακόμα και έναν ολόκληρο τουριστικό προορισμό.

«Οι τουρίστες που κάνουν χρήση του εμπορευματοποιημένου σεξ, συχνά είναι απλώς ευκαιριακοί χρήστες της ήδη υπάρχουσας υποδομής της σεξουαλικής βιομηχανίας σε έναν προορισμό. Δε θα υπήρχε σεξουαλικός τουρισμός, εάν δεν υπήρχε η κουλτούρα της σεξουαλικής βιομηχανίας. Δε θα υπήρχε παιδικός σεξουαλικός τουρισμός, εάν δεν υπήρχε ήδη παιδικό σεξουαλικό εμπόριο. Εξάλλου, η άποψη που επικρατεί στη σημερινή κοινωνία, είναι ότι λίγη βιομηχανία σεξουαλικού τουρισμού είναι μια χαρά, αρκεί να μη μεγαλώσει τόσο ώστε να την προσέξουν οι άλλοι».

Opperman, M. "Sex Tourism and Prostitution"

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Brown, H. "Sex crimes and tourism in Nepal"
"Sex slaves: The trafficking of women in Asia"
- Cohen, E. "Thai girls and farang men"
"Tourism and AIDS in Thailand"
"Tradition in the qualitative sociology of tourism"
"Thai Tourism: Hill Tribes, Islands and Open-Ended Prostitution"
"The Tourist Guide: The Origins, Structure and Dynamics of a Role"
"Open-ended prostitution as a skillful game of luck: Opportunities, risk and security among tourist-oriented prostitutes in Bangkok Soi"
- Hall, C. M. "Sex tourism in Southeast Asia"
"Introduction to Tourism in Australia: Impacts, Planning and Development"
"Gender and Economic Interest in Tourism Prostitution: The Nature, Development and Implications of Sex Tourism in Southeast Asia"
- Opperman, M. "Sex Tourism"
"Sex Tourism and Prostitution: Aspects of Leisure, Recreation and Work"
"Destination Threshold Potential and the Law of Repeat Visitation"
"Sexual Imagery in the Making of Pacific Tourism Destinations"
"Sex, Tourism and Prostitution: Place, Players, Power and Politics"
- Rao, N. "Sex tourism in South Asia"
- Truong, T. "Sex, money and morality: Prostitution and tourism in Southeast Asia"
"The dynamics of sex tourism: The case of Southeast Asia. Development and Change"
- Ryan, C. "Sex, tourism and sex tourism"
- Adam, B. "Timewatch. The Social Analysis of Time"
- Classen, C. "Words of Sense: Exploring the Senses in History and Across Cultures"
- Curtis, B. "Getting there: Travel, time and narrative"
- Durkheim, E. "The Elementary Forms of the Religious Life"
- Falk, P. "The Consuming Body"
- Graburn, N. "Tourism: The sacred journey"
- Mac Cannel, D. "The tourist: A New Theory of the Leisured Class"
- Relph, E. "Place and Placeness"
- Shields, R. "Places on the Margin: Alternative Geographies of Modernity"
- Tuan, Y. "Space and Place: The Perspective of Experience"
"Topophilia: A Study of Environmental Perception, Attitudes and Values"
- Urry, J. "The tourist gaze: Leisure and travel in contemporary societies"
- Wagner, U. "Out of time and Place: Mass tourism and chapter trips"
- Askew, M. "Strangers and Lovers: Thai Women, Sex Workers and Western Men in the Pleasure Space"
- Bamyeh, M.A. "Transnationalism"
- Berger, P. "The Social Construction of Reality"

Blau, P. "Heterogeneity and Inter-marriage"

Weiler, B. "Special Interest Tourism"

Bumroomgsook, S. "Love and Marriage: Mate Selection in Twentieth-Century Central Thailand"

Ehrlich, R. "Love Match Thai Style"

Kalmijn, M. "Inter-marriage and Homogamy: Causes, Patterns and Trends"

Kim, H.J. "Voices from the Shadows: The Lives of Korean War Brides"

Meyer, W. "Beyond the Mask"

Panyacheewin, S. "Third-class Citizens in Their Own Country"

Smith, S. "Thai-American Inter-marriage in Thailand"

Traisophon, T. "Land Control on Spouses of Foreigners Relaxed"

Williams, T.K. "Marriage Between Japanese Women and U.S. Servicemen Since World War II"

Worrachate, A. "In Search of Foreign Husbands"

Gunther, A. "Sex Tourism, Without Sex Tourists"

Kotler, P. "Marketing for Hospitality and Tourism"

Bury, J. B. "A History of Greece and the Death of Alexander the Great"

Leontidou, L. "Gender dimensions of tourism in Greece: Employment, sub-cultures and re-structuring"

Hirschman, E. "Leisure Motives and Sex Roles"

Delany, J. "Ritual Space in the Canadian Museum of Civilisation: Consuming Canadian Identity"

Hicks, G. "The Comfort Women: Japan's Brutal Regime of Enforced Prostitution in the Second World War"

Foley, M. "Dark Tourism: The Attraction of Death and Disaster"

Howard, K. "A Korean Tragedy"

Kaplan, F. E. S. "Museums and the Making of «Ourselves». The Role of Objects in National Identity"

Karp, I. "Exhibiting Cultures. The Poetics and Politics of Museum Display"

Mc Clintock, A. "Imperial Leather: Race, Gender and Sexuality in the Colonial Context"

Piper, N. "Transnational Women's Activism in Japan and Korea: The Unresolved Issue of Military Sexual Slavery"

Thomas, M. "Exploring the Contexts and Meanings of Women's Experiences of Sexual Intercourse on Holiday"

Winter, J. "War and Remembrance in the Twentieth Century"

Wood, R. E. "Tourism and the State: Ethnic Options and Construction of «Otherness»"

Yand, H. "Remembering the Korean Military Comfort Women: Nationalism, Sexuality and Silencing"

Yea, S. "Sarawak on Stage: Dayak Development and the Imagined Nation in the Sarawak Cultural Village"

Chang, B. "Girl Trafficking in Nepal: An Overview"

Coalition to Abolish Slavery. Published on their Web site CAST, USA, under Global Alliance Against Trafficking in Women"

Kitzenger, S. "Woman's Experience of Sex"

Mills, S. "Discourses of Difference: An analysis of Women's Travel Writing and Colonialism"

The National Commission of Women, 1997. Report on Trafficking Women from Nepal to India"

Rattray, T. "Sex in History"

UNIFEM, 1998. "Report on Trafficking in Women in South Asia". South Asia Regional Office of UNIFEM

Argusa, J. "AIDS and Tourism in Vietnam"

Barnett, T. "AIDS Briefs, Tourist Sector"

Batternick, C. "AIDS and Pregnancy"

Cooper, M. Where there are no tourists...yet.

Del Rosario, V. "Tourism and women: The perspective from feminist political economy"

EIU International Tourism Report, 1993. Indochina-Vietnam, Cambodia and Laos

Galla, A. "Cultural Tourism in Vietnam"

Gartner, W. "Tourism Development Principles, Processes and Policies"

Goughlin, R. J. "The position of women in Vietnam"

Hobson, J. S. "Vietnam's Tourism Industry: Can It Be Kept Afloat?"

Khin, T. "Providence and Prostitution: Image and reality for women in Buddhist Thailand"

Kirsch, A. "Economy, policy and religion in Thailand"

Lee, W. "Prostitution and tourism in South-East Asia"

Lewis, N. "AIDS and tourism: Implications for Pacific Island states"

Phongpaichit, P. "From peasant girls to Bangkok masseuses."

Richter, L. "The politics of tourism in Asia"

Save the Children Fund, 1995. The HIV/AIDS prevention and management program

Bishop, R. "Night Market: Sexual cultures and the Thai economic miracle"

Chandler, D. "A history of Cambodia"

Finnegan, F. "Poverty and prostitution: A study of Victorian prostitutes in York"

Goodno, J. B. "Hotel industry enlisted in war against AIDS. Hotel and Motel Management"

Lin, L. "The sex sector: The economic and social bases of prostitution in South East Asia, International Labour Office Geneva"

Mc Keganey, N. "Sex work on the streets: Prostitutes and their clients"

Ryan, C. "Tourism Management Towards the New Millennium"

Caught in Modern Slavery: Tourism and Child Prostitution in Asia, 1990.

